STEPHEN & ALEX KENDRICK
PROVOCAREA DRAGOSTEI

PRIVEŞTE URMĂTOARELE RÂNDURI CA PE UN AVERTISMENT. CĂLĂTORIA DE PATRUZECI DE ZILE PE CARE URMEAZĂ SĂ O FACEM ÎMPREUNĂ NU POATE FI TRATATĂ CU SUPERFICIALITATE.

ESTE UN DRUM CU MULTE PROVOCĂRI ŞI PE ALOCURI DIFICIL, DAR CARE POATE SĂ-ŢI ADUCĂ ÎMPLINIRE DEPLINĂ. PENTRU A-ŢI ASUMA ACEASTĂ PROVOCARE, TREBUIE SĂ FII BINE DETERMINAT ŞI DE NECLINTIT ÎN

DECIZIA TA.

MENIREA ACESTEI CĂLĂTORII NU ESTE UNA DE PROBA, DE ACEEA NU POATE FI FĂCUTĂ ÎN FUGA, IAR CEI CARE RENUNŢĂ ÎNAINTE DE SFÂRŞITUL EI VOR RATA CELE MAI MARI BENEFICII. DEDICÂNDU-TE PE RAND FIECĂREIA DIN CELE PATRUZECI DE ZILE, VEI FI UIMIT DE REZULTATELE CE-ŢI VOR PUTEA SCHIMBA VIAŢA ŞI CĂSNICIA.

CONSIDER-O CA PE O PROVOCARE DIN PARTEA CELOR CARE AU TRECUT PE AICI ÎNAINTEA TA.

SCRIPTURA SPUNE ca Dumnezeu a plănuit şi a creat căsătoria ca pe un lucru bun. Este un dar frumos şi preţios. Scopul pentru care a făurit El căsătoria este de a ne ajuta să ne eliberam de singurătate, să ne creştem eficacitatea, să întemeiem familii, să creştem copii, să ne bucurăm de viaţă şi, prin ea, să ne binecuvânteze cu intimitate relaţională. Dar, mai presus de toate acestea, căsătoria ne descoperă nevoia de maturizare, confruntându-ne cu propriile probleme şi egocentrismul, având alături de noi partenerul de viaţă. Dacă suntem dispuşi să învăţăm, vom deprinde cel mai important lucru într-o căsătorie – să iubim. Aceasta unire strânsă ne oferă cadrul în care putem

învăţa cum să iubim necondiţionat o persoană imperfecta. Este minunat. Este dificil. Este o provocare ce ne poate schimba viaţa.

Avem în faţa noastră o carte despre dragoste. O carte despre ce înseamnă a învăţa şi a îndrăzni să trăieşti o viaţă plină de relaţii iubitoare. Şi avem în faţă o călătorie care începe cu persoana care-ţi este cea mai apropiata: soţul sau sotia ta. Dumnezeu să te binecuvânteze la începutul acestei aventuri.

Dar să nu uiţi un lucru: vei avea nevoie de curaj. Dacă accepţi provocarea, este imperios necesar să înţelegi ca în loc să-ţi urmezi inima, trebuie să alegi să o conduci. Lumea te îndeamnă să-ţi urmezi inima, dar dacă nu o conduci tu, atunci altcineva sau altceva va prelua controlul. Biblia spune ca „inima este nespus de înşelătoare şi deznădăjduit de rea” (Ieremia 17: 9), şi ca întotdeauna se va lăsa influenţată de ceea ce o face să se simtă bine pe moment.

Te provocam să gândeşti diferit – alegând în schimb să-ţi conduci inima înspre ceea ce este mai bine pe termen lung. Aceasta este cheia relaţiilor durabile şi împlinitoare.

Voiajul Provocarea dragostei nu este un proces prin care să încerci să-ţi schimbi partenerul de viaţă în persoana care vrei tu să fie. Fără îndoială ai descoperit deja ca eforturile de a-tischimba soţul sau sotia sfârşesc în eşec şi frustrare. Mai degrabă, aceasta este o călătorie în care să explorezi şi demonstrezi dragostea autentica, chiar şi atunci când dorinţa ţi-a secat şi motivaţia îţi este slava. Adevărul este ca dragostea e o decizie, nu un simplu sentiment. Dragostea este altruista, jertfitoare şi transformatoare. Şi când o manifeşti cu adevărat, aşa cum se cuvine, relaţia ta are mai multe şanse de a se schimba în bine.

Fiecare zi a călătoriei va conţine trei elemente foarte

importante:

Mai întâi va fi discutata o trăsătură unica a dragostei. Citeşte cu atenţie fiecare aspect al ei şi fii deschis la o nouă perspectiva asupra a ceea ce înseamnă să iubeşti cu adevărat pe cineva.

Apoi ţi se vor lansa câteva provocări specifice pe care să le îndeplineşti fata de partenerul tău. Unele vor fi uşoare, iar altele foarte solicitante. Dar ia-le pe fiecare la modul serios, fii destul de curajos şi creativ pentru a încerca. Nu te descuraja dacă anumite circumstanţe îţi ridica piedici în împlinirea vreunei provocări. Revino-ţi cât poţi de repede şi continua călătoria.

La finalul fiecărei zile, vei avea un spaţiu de jurnal în care să notezi ce anume ai învăţat, ce ai realizat şi inc e fel a reacţionat partenerul tău. Este important să profiţi de acest spaţiu pentru a urmări prefacerile tale şi ale partenerului tău pe parcursul acestei călătorii. Notiţele vor înregistra progresul tău, şi pe viitor acestea ar trebui să devină de nepreţuit pentru tine.

Ţine minte, responsabilitatea ta este să-ţi protejezi şi să-ţi călăuzeşti inima. Nu renunţa şi nu te descuraja. Hotărăşte-te să-ţi conduci inima şi să mergi până la capăt. Să înveţi ce înseamnă adevărata dragoste este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le vei face vreodată.

ACUM DAR RĂMÂN ACESTE TREI: CREDINŢĂ, NĂDEJDEA ŞI DRAGOSTEA;

DAR CEA MAI MARE DINTRE ELE ESTE DRAGOSTEA.

1 CORINTENI 13: 13

CHIAR DACĂ AŞ VORBI ÎN LIMBI OMENEŞTI ŞI ÎNGEREŞTI ŞI N-AŞ AVEA DRAGOSTE SUNT O ARAMĂ SUNĂTOARE SAU UN CHIMVAL ZĂNGĂNITOR.

ŞI CHIAR DACĂ AŞ AVEA DARUL PROROCIEI ŞI AS CUNOAŞTE TOATE TAINELE ŞI TOATĂ ŞTIINŢA; CHIAR

DACĂ AŞ AVEA TOATĂ CREDINŢA.

AŞA ÎNCÂT SA MUT ŞI MUNŢII, ŞI N-AŞ AVEA DRAGOSTE, NU SUNT NIMIC

ŞI CHIAR DACĂ MI-AŞ ÎMPĂRŢI TOATĂ AVEREA PENTRU HRANA SĂRACILOR, CHIAR DACĂ MI-AŞ DA TRUPUL SA FIE ARS ŞI N-AŞ AVEA DRAGOSTE NU-MI FOLOSEŞTE LA NIMIC.

1 CORINTENI 13: 1 – 3

ZIUA 1

Dragostea este răbdătoare… Cu toată smerenia şi blândeţea, cu îndelunga răbdare;

Îngăduiţi-vă unii pe alţii în dragoste…

— Efeseni 4: 2

Dragostea da rezultate. Este stimulentul cel mai puternic din viaţa unei persoane şi sensul ei este cu mult mai profund decât îşi dau seama cei mai mulţi oameni. Acţionează întotdeauna în interesul suprem al celorlaltisi ne poate da puterea sa facem fata celor mai grele probleme. Ne-am născut cu setea teribila de iubire ce ne însoţeşte toată viaţa. Inimile noastre tânjesc cu disperare după ea, la fel cum plămânii tânjesc după oxigen. Dragostea ne schimba motivaţia de a trăi. Cu ajutorul ei, relaţiile noastre capăta sens. Nicio căsnicie nu poate avea sorti de izbândă fără dragoste.

Dragostea se sprijină pe doi piloni care, de altfel, o definesc cel mai bine: răbdarea şi bunătatea. Toate celelalte trăsături ale dragostei nu sunt decât prelungiri ale acestor două atribute. Şi provocarea ta începe tocmai aici, cu răbdarea.

Dragostea te inspira sa devii o persoană răbdătoare. Când alegi să fii răbdător, răspunzi într-o manieră pozitiva unei situaţii negative. Devii încet la manie. Alegi mai degrabă să te mistui încet, decât să te aprinzi imediat. În loc să fii agitat şi înfumurat, dragostea te ajuta să te

linişteşti şi să începţi să împarţi har celor din jurul tău. Răbdarea îţi induce o stare de linişte interioara în toiul furtunilor din exterior.

Nimănui nu-i face plăcere să stea în preajma unei persoana nerăbdătoare. Neastâmpărul ei te face să reacţionezi exagerat, cu manie, nesăbuit şi regretabil. Ironia maniei faţă de o acţiune greşită este ca naşte alte rele noi, proprii. Aproape niciodată mania nu face lucrurile mai bune. Dimpotrivă, de cele mai multe ori generaaza probleme în plus. Răbdarea, în schimb, pune capăt problemelor încă din faşă. Mai mult decât să-ţi muşti limba, mai mult decât să-ţi acoperi repede gura cu mana, răbdarea înseamnă să tragi aer adânc în piept. Ea purifica aerul. Opreşte nebunia înainte de a-şi azvârli peste tot în jur veninul de scorpion. Este alegerea de a-ţi controla emoţiile, în loc să le îngădui să te controleze ele pe tine, şi să dovedeşti maturitate, în loc să întorci rău pentru rău.

Când partenerul tău de viaţă te jigneşte, recurgi cu uşurinţă la legea talionului sau te stăpâneşti? Ai descoperit în tine ca mania este răspunsul tău emoţional instinctiv atunci când eşti tratat nedrept? Dacă da, atunci ceea ce răspândeşti tu în jur este otrava, nu vindecare.

Mania survine de obicei atunci când o dorinţă puternica se combina cu dezamăgirea sau mâhnirea. Nu obţii ceea ce-ţi doreşti şi începţi să te înverşunezi înăuntrul tău. Adesea, este o reacţie emoţionala care ţâşneşte din propriul egoism, din propria nebunie sau din motivaţii greşite.

În schimb, răbdarea înţelepţeşte. Nu se pripeşte să judece, ci asculta şi opinia celuilalt. Răbdarea se aşază în pragul uşii de care mania se ţine cu ghearele ca să dea buzna înăuntru, aşteaptă să vadă imaginea de ansamblu înainte de a lansa acuzaţii. Biblia spune: „Cine este început la manie are multă pricepere, dar cine se aprinde iute face

multe prostii” (Proverbe 14: 29).

Pe cât este de adevărat ca lipsa răbdării îţi va transforma casa într-un camp de lupta, tot atât de adevărat este ca practicarea răbdării, dimpotrivă, cultiva pacea şi liniştea căminului tău. „Un om iute la manie stârneşte certuri, dar cine este încet la manie potoleşte neînţelegerea” (Proverbe 15: 18). Declaraţiile de acest gen din cartea Proverbelor sunt principii clare, relevante pentru roice epoca. Răbdareae ste întâlnirea dintre dragoste şi înţelepciune. Şi orice căsnicie are nevoie de aceasta combinaţie pentru a rămâne sănătoasă. Răbdarea te ajuta să-i îngădui soţului sau sotiei tale să fie uman. Ea înţelege ca oricine poate greşi. Când acest lucru se întâmplă partenerului tău, ea alege să-i acorde mai mult timp decât s-ar cuveni în mod normal pentru a se corecta. Răbdarea îţi da puterea să-ţi păstrezi calmul în momentele dificile ale relaţiei voastre, în loc să răbufneşti sub presiune.

Dar oare partenerul tău de căsnicie se poate baza pe tine că vei fi o sotie răbdătoare sau un soţ răbdător? Poate sotia ta să aibă certitudinea ca data viitoare când îşi va uita cheile în maşina o vei întâmpina cu înţelegere, nu cu o predica demoralizatoare, care să o facă să se simtă umilita? Poate soţul tău fi sigur ca aclamaţiile din ultimele secunde ale unui meci de fotbal nu vor atrage după ele o lista, recitata în gura mare, cu alte modalităţi în care ar trebui să-şi petreacă timpul? Adevărul este ca puţini sunt aceia care îţi pot face viaţa mai grea decât o persoană nerăbdătoare.

Ma întreb care ar fi tonul vocii tale şi la cât s-ar ridica numărul de decibeli din casa ta dacă ai încerca următoarea abordare biblica: „Luaţi seamnă ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutaţi totdeauna să faceţi ce este bine atât între voi, cât şi faţă de toţi” (1

Tesaloniceni 5: 15).

Prea puţini dintre noi stau bine cu răbdarea, şi nimănui nu-i vine să fie răbdător în mod normal. Dar oamenii înţelepţi, atât bărbaţii cât şi femeile, vor urmări răbdarea ca pe un ingredient esenţial în relaţiile lor de căsătorie. Acesta este un punct bun de plecare pentru a demonstra adevăratadragoste. Călătoria Provocarea dragostei este un proces, şi primul lucru de care ai nevoie în acest voiaj este răbdarea. Abordeaz-o ca pe un maraton, nu ca pe un sprint. E o alergare în care merită să porneşti.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PRIMA PARTE A ACESTEI PROVOCĂRI ESTE RELATIV SIMPLA. CU TOATE CĂ DRAGOSTEA POATE FI COMUNICATA ÎN DIVERSE FELURI, CUVINTELE REFLECTA CEL MAI FRECVENT STAREA NOASTRĂ DE SPIRIT. PE PARCURSUL URMĂTOAREI ZILE STRĂDUIEŞTE-TE SA NU ROSTEŞTI NICIUN CUVÂNT ASPRU FATA DE PARTENERUL TĂU. DACĂ VEI FI PROVOCAT (a), ALEGE SA NU SPUI NIMIC. MAI BINE TACI, DECÂT SA SPUI VORBE PE CARE SA LE REGREŢI MAI TÂRZIU.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

S-a întâmplat astăzi ceva care ţi-a stârnit mania fata de soţul/sotia ta? Ai fost ispitit/ ispitita sa gândeşti dezaprobator şi să laşiaceste gânduri să se răsfrângă în cuvinte?

ZIUA 2

Dragostea este plină de bunătate

Fiţi buni unii cu alţii, miloşi şi iertaţi-vă unul pe altul. Cum v-a iertat şi Dumnezeu pe voi în Hristos.

— Efeseni 4: 32

Bunătatea este dragostea în acţiune. Dacă răbdarea este modul în care reacţionează dragostea pentru a

minimaliza o circumstanţă megativa, bunătatea este modul în care acţionează dragostea pentru a maximiza o circumstanţă pozitiva. Răbdarea evita o problemă; bunătatea creează o binecuvântare. Una este preventiva, cealaltă proactiva. Aceste două fete ale dragostei sunt temelia pe care se clădesc multe dintre celelalte atribute pe care le vom discuta.

Dragostea te face bun. Iar bunătatea te face plăcut. Atunci când eşti bun, oamenii se strâng în jurul tău. Te percep ca fiind bun fata de ei şi bun pentru ei.

Biblia însăşi accentuează importanta bunătăţii: „să nu te părăsească bunanatea şi credincioşia: leagăţi-le la gât, scrie-le pe tăbliţa inimii tale. Şi astfel vei căpăta trecere şi minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor”. (Proverbe 3: 3 – 4). Oamenii buni găsesc, pur şi simplu, bunăvoinţa oriunde merg. Chiar şi în casele lor. Însă în încercarea de a defini „bunătatea” termenul poate părea uşor generic, şi cu cât mai mult atunci când vrei să o trăieşti. Aşadar, să împărţim bunătatea în patru ingrediente de baza:

Blândeţe. Atunci când acţionezi din bunătate eşti preocupat de felul în care îţi tratezi partenerul de viaţa şi nu devii niciodată prea aspru. Eşti sensibil. Tandrul. Chiar dacă urmează să spui lucruri grele, vei face tot posibilul ca mustrarea sau observaţia să sune cât mai blând. Vei spune adevărul în dragoste.

Amabilitate. A fi bun înseamnă a îndeplini nevoile de moment. Dacă sunt treburi de făcut acasă, te apuci de ele. Cineva care să asculte? Tu eşti acela. Bunătatea o înzestrează pe sotie cu abilitatea de a-şi sluji soţul fără a-şi face griji cu privire la drepturile ei. Bunătatea îl determina pe soţ să afle nevoile sotiei lui, apoi îl motivează să ia iniţiativa, asigurându-se ca acele nevoi sunt împlinite – chiar cu preţul de a-şi amâna propriile nevoi.

Bunăvoinţa. Bunătatea te inspira să fii agreabil. În loc să fii încăpăţânat, împotrivitor sau refractar, eşti cooperant, îngăduitor. În loc să te plângi şi să-ţi inventezi scuze, cauţi soluţii pentru o cale de mijloc şi încerci să te adaptezi. Un soţ bun reuşeşte să stârpească din faşă o mei de potenţiale certuri, arătându-şi disponibilitatea de a asculta mai degrabă decât impunându-şi decizia.

Iniţiativă. Bunătatea mai întâi gândeşte, apoi face primul pas. Nu pierde vremea, aşteptând să fie îmboldita sau foratata sa se ridice de pe canapea. Un soţ bun sau o sotie buna va fi acea persoană care saluta prima, zâmbeşte prima, slujeşte prima şi iartă prima. Nu-i va cere celuilalt să facă primul pas, înainte de a-şi arata ea dragostea. Când acţionezi din dragoste, vezi nevoia şi apoi iei iniţiativa. Cel dintâi.

Iisus descrie foarte creativ bunătatea dragostei în pilda bunului samaritean, care se găseşte în Biblie – Luca, versetele de la 25 la 37 din capitolul 10. Un bărbat evreu atacat de tâlhari este lăsat să moară pe un drum lăturalnic. Doi lideri religioşi, respectaţi printre ai lor, trec pe acolo, dar hotărăsc să n use oprească. Păreau prea ocupaţi. Prea importanţi. Erau mult prea preocupaţi să nu-şi murdărească mâinile. Însă un om obişnuit, de alt neam – duşmăniţii samariteni, a căror ură faţă de evrei era crâncenă şi reciproca – îl vede pe acest străin în necaz şi i se face mila de el. Depăşind toate barierele culturale şi riscând să fie ridiculizat, se opreste să-l ajute. Îi bandajează rănile, îl aşază pe măgar şi îl duce într-un loc sigur, plătind în buzunarul sau toate cheltuielile medicale.

Acolo une ani grei de rasism provocaseră dispute şi divizări, un singur act de bunătate a adus doi duşmani împreună. Prin blândeţe. Purtându-se cu amabilitate. Prin bunăvoinţa. Luând iniţiativa, acest bărbat a confirmat toate fetele adevăratei bunătăţi.

Oare nu a fost bunătatea una dintre primele trăsături care v-au adus împreună pe tine şi pe partenerul tău? Când te-ai căsătorit, nu te aşteptaţi să te bucuri de bunătatea celuilalt pentru tot restul vieţii? Oare partenerul tău nu a avut aceleaşi aşteptări în ce te priveşte? Chiar dacă anii pot toci acea dorinţă de început, bucuria şi desfătarea ta în căsnicie sunt încă strâns legate de nivelul de bunătate exprimata în fiecare zi.

Biblia vorbeşte despre o femeie ai cărei soţ şi copii o binecuvântează şi o lauda. Între nobilele sale calităţi sunt şi acestea: „Ea deschide gura cu înţelepciune şi învăţături plăcute îi sunt pe limba” (Proverbe 31: 26). Cum te-ai descrie pe tine? Pe o scala a bunătăţii, la ce nivel te-ar situa soţul sau sotia ta? Cât eşti de aspru? Cât de blând şi de amabil eşti? Nu aşteptă ca partenerul tău să fie cel dintâi care arata bunătate.

Este greu să-ţi arăţi dragostea atunci când te simţi mai puţin sau chiar deloc motivat. Dar dragostea, în adevăratul ei sens, nu se bazează pe sentimente, ci pe hotărârea de-a o arata prin fapte, chiar şi atunci când pare ca nu o aşteaptă nicio răsplată. Nu vei învăţa niciodată să iubeşti dacă nu înveţi întâi să arăţi bunătate.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PE LÂNGĂ FAPTUL CĂ ŞI ASTĂZI TREBUIE SĂ TE ABŢII DE LA A-I SPUNE CEVA NEGATIV SOTIEI TALE/SOULUI TĂU, FA CEL PUŢIN UN GEST NEAŞTEPTAT ÎN CARE SA ARĂŢI

BUNĂTATE

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce adevăruri noi ai descoperit astăzi despre dragoste? Care au fost concret acţiunile pe care le-ai întreprins la provocarea de astăzi? Cum ţi-ai arătat bunătatea?

ZIUA 3

Dragostea nu este egoista

Iubiţi-vă unii pe alţii cu o dragoste frăţească. În cinste.

Fiecare să dea întâietate altuia.

— Romani 12: 10

Lumea în care trăim este îndrăgostită de „sine”. Cultura din jurul nostru ne îndeamnă să ne concentram atenţia pe aspectul exterior, iar sentimentele şi dorinţele noastre personale sale consideram suprema prioritate. Scopul, se pare, este să ne angrenam astfel într-o cursa pentru cel mai intalt nivel posibil de fericire. Însă pericolul acestui fel de a gândi devine dureros de vizibil o dată ce păşeşti într-o relaţie de căsătorie.

Dacă ar fi să găsim un cuvânt fundamental opus dragostei, acela ar fi egoism. Din păcate, egoismul este imprimat în fiecare persoana încă de la naştere. Aceasta se poate vedea în felul în care se poartă copiii mici şi, adesea, în felul în care se maltratează adulţii unii pe alţii. La originea aproape oricărei acţiuni păcătoase comise vreodată se poate identifica un motiv egoist. Este o trăsătură pe care o detestam în alţii, dar pe care o justificam în noi înşine. Şi nu ai cum să scoţi în evidenta nenumăratele moduri în care partenerul tău se poartă egoist, fără să recunoşti ca şi tu poţi fi egoist. Altfel, ai fi un ipocrit.

Oare de ce avem standarde atât de permisive fata de noi înşine şi aşteptări atât de înalte fata de partener? Răspunsul este o pastilă greu de înghiţit. Suntem cu toţii egoişti.

Când un soţ îşi pune interesele, dorinţele şi priorităţile mai presus de cele ale sotiei sale, este o dovadă de egoism. Când o sotie se plânge constant de cât de mult timp şi energie cheltuieşte pentru a împlini nevoile soţului

i ei, este o dovadă de egoism. Căci dragostea „nu caută folosul său” (1 Corinteni 13: 5).

Cuplurile care se iubesc – cele care se bucura din plin de scopul căsătoriei – fac tot posibiliul pentru a avea grijă de fiinţă umană plină de defecte cu care îşi împart viaţa. Pentru ca adevărata dragoste cauta oportunităţi de-a spune „da”.

Un aspect ironic al egoismului este ca pana şi acţiunile generoase se pot dovedi egoiste dacă urmăresc să câştige motive de lauda sau să primească o răsplată. Dacă faci un lucru bun în sine, dar cu scopul de a-ţi manipula cu viclenie soţul sau sotia, te porţi cu egoism. La urma urmei, iei decizii fie din dragoste fata de ceilalţi, fie din iubire de sine.

Dragostea nu este niciodată satisfăcută decât de fericirea celorlalţi. Nu poţi acţiona în acelaşi timp din dragoste adevărata şi din egoism. Dacă alegi să-ţi iubeşti partenerul, va trebui să spui „nu” lucrurilor pe care le vrei tu, ca să poţi spune „da” nevoilor lui, ceea ce presupune să pui fericirea partenerului tău mai presus de fericirea proprie. Asta nu înseamnă ca tu nu vei putea experimenta niciodată fericirea, ci doar că nu-i vei refuza partenerului tău fericirea numai ca să te poţi bucura în linişte de fericirea ta.

Dragostea aduce, de asemenea, bucurie interioară. Când faci o prioritate din satisfacerea partenerului tău, vei cunoaşte o împlinire personala ce nu poate fi dobândită prin acţiunile egoiste. Este beneficiul pe care Dumnezeu l-a creat şi rezervat numai celor care manifesta dragoste autentica. Adevărul este ca atunci când laşi deoparte drepturile tale de dragul partenerului tău ai şansa sa renunţi la tine pentru scopul mai înalt al căsătoriei.

Nimeni nu te cunoaşte aşa cum te cunoaşte partenerul tău. Şi nimeni nu va recunoaşte mai rapid decât

acesta schimbarea ce se produce în tine, atunci când începţi să-ţi sacrifici dorinţele în mod voit pentru a asigura împlinirea nevoilor lui.

Dacă îţi este greu să-ţi sacrifici dorinţele în beneficiul sotiei sau soţului tău, atunci s-ar putea să ai o problemă cu egoismul, una mult mai mare decât eşti dispus să recunoşti.

Pune-ţi următoarele întrebări:

— Urmăresc cu adevărat binele suprem al soţului meu sau al sotiei mele?

— Vreau într-adevăr ca el/ea să se simtă iubit (a) de mine?

— Conştientizează faptul ca eu mă gândesc mai mult la interesele lui/ei?

— Nu cumva ma vede urmărindu-mi mai întâi propriile interese?

Fie că-ţi place sau nu, ţi-ai format o reputaţie în ochii celor din jurul tău, şi cu atât mai mult în ochii partenerului tău de viaţă. Dar oare reputaţia pe care ţi-ai format-o este aceea a unui om iubitor? Fii conştient de realitatea ca şi partenerul tău de căsnicie are provoc area de a iubi o persoană egoista. Aşadar, impune-ţi să fii cel dintâi care-i arata dragostea adevărată, având ochii larg deschişi spre orice asemenea oportunităţi. Şi când se vor fi spus şi făcut toate, amândoi veţi fi mult mai împliniţi.

„Nu faceţi nimic din duh de cearta sau din slava deşartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuşi”. (Filipeni 2: 3)

PROVOCAREA DE ASTĂZI

LUCRURILE ÎN CARE ÎŢI INVESTEŞTI TIMPUL, ENERGIA ŞI BANII VOR DEVENI PRIORITATE PENTRU TINE. ESTE GREU SĂ-ŢI PESE DE CEVA ÎN CARE NU INVESTEŞTI. ÎN PARALEL CU REPRIMAREA COMENTARIILOR NEGATIVE CUMPĂRĂ-I

PARTENERULUI TĂU CEVA CARE SĂ-I SUGEREZE FAPTUL CĂ TE-AI GÂNDIT

LA EL/EA AZI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce-ai ales să-i dai soţului sau sotiei tale? Care a fost reacţia lui sau a ei?

ZIUA 4

Dragostea este raţionala

Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule.

Şi cât de mare este numărul lor! Dacă le număr, sunt mai multe Decât boabele de nisip.

— Psalmul 139: 17 – 18

Dragostea este raţională. Ea nu este un sentiment lipsit de judecata, care se îmbată cu emoţii, adormindu-ţi mintea. Ea gândeşte intens şi înţelege ca gândurile pline de dragoste preced acţiunile pline de dragoste.

Când te-ai îndrăgostiţi prima oară, a te gândi la persoana iubită era un lucru cât se putea de firesc. Petreceai ore în şir visând chipul persoanei iubite, întrebându-te ce mai face, repetând replici impreisonante, apoi desfătându-te cu dulcile amintiri ale momentelor petrecute împreună. Îi mărturiseai sincer: „Ma gândesc numai la tine”.

Dar, pentru cele mai multe cupluri, lucrurile încep să se schimbe după căsătorie. Sotia a obţinut bărbatul dorit; soţul şi-a câştigat trofeul. Vânătoarea a luat sfârşit, căutarea s-a încheiat. Scânteile romantismului se consuma uşor pana rămân doar tăciunii cenuşii, iar motivaţia de a te gândi la celălalt dispare. Îţi îndrepţi atenţia spre slujba ta, spre prietenii tăi, spre problemele tale, spre dorinţele personale, spre tine însuţi. După un timp, fără să vrei, începţi să ignori nevoile partenerului tău.

Dar realitatea ca prin căsătorie s-a mai adăugat o persoană universului tău nu se schimba. De aceea, dacă gândirea ta nu se maturizează îndeajuns pentru a include aceasta persoana în mod consecvent în lumea ta, vei ajunge să ai surprize.

„Astăzi este aniversarea noastră?”

„De ce nu m-a implicat şi pe mine în decizia aceea?”

Te gândeşti vreodată şi la altcineva în afară de tine însuţi?”

Dacă nu înveţi să fii plin de consideraţie fata de celălalt, vei ajunge să regreţi oportunităţile în care ai fi putut să-ţi arăţi dragostea, dar n-ai făcut-o. Lipsa de preocupare fata de celălalt este inamicul silenţios al unei relaţii de iubire.

Să fim sinceri. Bărbaţii se lupta cu nepăsarea mai mult decât femeile. Un bărbat se poate concentra ca laserul asupra unui singur lucru, uitând de toate celelalte. Deşi aceasta capacitate se poate dovedi foarte benefica în anumite domenii, ea îl poate face să piardă din vedere acele ocazii cărora ar trebui să le acorde atenţie.

O femeie, în schimb, se poate concentra în mai multedirecţii, fiind capabila sa tina seama în acelaşi timp de o sumedenie de factori. Ea vorbeşte la telefon, găteşte, ştie unde anume în casa sunt copiii şi se interaba de ce soţul ei nu-i da o mână de ajutor… toate în acelaşti timp. Mai mult de-atât, o femeie gândeşte relaţional. Atunci când lucrează la ceva, este conştientă de toţi cei care sunt în vreun fel sau altul legaţi de acea activitate.

Aceste două înclinaţii sunt, amândouă, marutrii ale modului în care Dumnezeu a creat femeile pentru a-şi completa bărbaţii. După cum a spus Dumnezeu la creaţie: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2: 18). Însă aceste diferenţe pot stârni şi neînţelegeri.

Bărbaţii, de pildă, au tendinţa de a gândi în linii mari şi de a spune exact ce le trece prin minte. Nu-i nevoie de cine ştie ce exegeza ca să le pricepi mesajul. Cuvintele lor au un sens mai literal, şi nu trebuie să exagerezi cu analiza. Dar femeile gândesc şi vorbesc mai „printre rânduri". Ele au tendinţa sa ofere indicii. Bărbatul trebuie adesea să fie atent la toate implicaţiile dacă vrea să priceapă sensul deplin al celor spuse.

Dacă un cuplu nu înţelege aceasta diferenţă dintre cei doi, consecinţele vor fi un şir nesfârşit de neînţelegeri. El va fi frustrat întrebându-se mereu de ce vorbeşte cam pilde în loc să spună lucrurilor pe nume. Ea va fi frustrata întrebându-se de ce este el atât de nepăsător în loc să pună totul cap la cap şi să-şi dea seama ce doreşte ea.

O femeie tânjeşte profund după preocuparea soţului ei fata de ea. Aceasta este cheia spre a o face să se simtă iubita. Atunci când ea vorbeşte, un bărbat înţelept va asculta ca un detectiv, ca să descopere în implicaţiile cuvintelor ei nevoile şi dorinţele nerostite. Dacă, însă, ea este întotdeauna nevoita sa pună totul cap la cap în locul lui, el şi-a ratat şansa de a-i demonstra că o iubeşte.

Aceasta explica, de asemenea, de ce femeile se supără pe sotii lor fără să le spună motivul. În mintea ei, femeia îşi spune: „N-ar trebui să fiu nevoita să-idau totul mură-n gura. El ar trebui să fie în stare să vadă situaţia şi sodescifreze singur". De cealaltă parte, soţul e mâhnit că nu-i poate citi gândurile şi se întreabă de ce îl pedepseşte ea pentru o ofensa pe care el nu-şi minteşte s-o fi comis.

Dragostea cere consideraţie şi preocupare fata de celălalt – de ambele părţi; genul acela de consideraţie care construieşte poduri, îmbinând constructiv răbdarea, bunătatea şi lepădarea de sine. Dragostea îi învaţă pe cei doi cum să se întâlnească la mujlocul distantei, să respecte şi să aprecieze modul unic în care gândeşte fiecare.

Soţul trebuie să-şi asculte sotia şi să se deprindă sa ia în consideraţie mesajele ei nerostite. Sotia trebuie să înveţe să comunice adevărul, în loc să spună ceva gândindu-se la altceva.

Prea adesea, însă, ne maniem şi devenim frustraţi, urmând dinstructivul tipar de gândire: „pe locuri, ţinteşte, trage”. Vorbim aspru acum şi ne gândim abia mai încolo dacă ar fi trebuit să spunem vreodată cele vorbe. Însă natura raţională a dragostei ne învaţă să ne stăpânim gândurile şi apoi buzele. Dragostea gândeşte înainte să deschidă gura. Ea filtrează vorbele prin sita adevărului şi a bunătăţii.

Când a fost ultima oară când ţi-ai luat timp să te gândeşt cum ai putea să-ţi înţelegi mai bine partenerul şi să-i demonstrezi cât mai clar dragostea ta? Ce nevoi urgente ai putea să-i împlineşti? Care este următorul eveniment (aniversare, zi de naştere, vacanta) pentru care ai putea să pregăteşti ceva special? Mariajele extraordinare vin dintr-o preocupare extraordinară a unuia fata de celălalt.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

FĂ-ŢI TIMP ŞI, PRINTRE ACTIVITĂŢILE ZILEI DE ASTĂZI, STAI DE VORBA CU SOŢUL SAU SOTIA TA. NU-ŢI PROPUNE ALTCEVA DECÂT SĂ-L/O ÎNTREBI CE MAI FACE ŞI CUM AI PUTEA SĂ-L/O AJUŢI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ai învăţat despre tine însuţi şi despre partenerul tău din practica acestei zile? Concret, cum ar putea deveni astfel de gesturi cât mai naturale şi cum ar putea ajunge ele o practica fireasca şi autentică a stilului de viaţă?

Mulţumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. (Filipeni 1: 3)

ZIUA 5

Dragostea nu este lipsită de bun simţ

Binecuvântarea aproapelui cu glas tare dis-de-dimineaţă Este privita ca un blestem.

— Proverbe 27: 14

Nimic nu-i irita mai mult pe ceilalţi decât lipsa de bun-simţ. Obrăznicia face sauspune lucruri fără rost care provoacă neplăceri celor din jur. A fi obraznic înseamnă să acţionezi nepotrivit, stânjenitor sau să induci o stare de iritabilitate. În căsnicie, aceasta poate însemna limbaj vulgar, lipsa de maniere la masa sau obiceiul de a face remarci usturătoare. Oricum ai privi lucrurile, nimănui nu-i face plăcere să stea în preajma unei persoane nepoliticoase.

Comportamentul lipsit de bun-simţ s-ar putea să nu-l afecteze prea mult pe cel în cauza, însă este neplăcut pentru cei obligaţi să-l suporte.

Aşa cum ne-am obişnuit, dragostea are şi aici un cuvânt de spus. Bărbatul călăuzit de dragoste se poartă în mod deliberat astfel încât să-i facă plăcere sotiei sale, să-i stea în preajma. La rândul ei, pentru a-şi demonstra dragostea, sotia va evita în mod conştient lucrurile care îi produc frustrarea sau disconfort soţului ei.

Ideea de baza este ca dragostea autentica pune preţ pe buna-cuviinţă.

Înţelegerea acestui concept poate aduce un plus de prospeţime în căsnicia ta. Bunele maniere transmit soţului sau sotiei tale acest mesaj: „Te preţuiesc îndeajuns încât să mă stăpânesc în preajma ta. Vreau să fiu o persoană cu care să-ţi facă plăcere să trăieşti”. Când îngădui dragostea să-ţi schimbe comportamentul – chiar şi în cele mai mici gesturi – restaurezi în relaţia ta o atmosferă de onoare. Oamenii care practica buna eticheta au aptitudinea de a impune un nivel înalt de respect în mediul în care trăiesc.

Pentru cei mai mulţi, eticheta de acasă este foarte

diferita de cea practicata cu prietenii sau cu străinii. Acasă vociferezi plin de nervi sau mormăi nemulţumit, dar când se aude soneria, deschizi uşa tot numai zâmbet. Totuşi, dacă îţi asumi provocarea de a iubi, vei vrea să oferi şi familiei tale ce-i mai bun din tine. Dacă nu îngădui dragostei să te motiveze să faci schimbările necesare în comportamentul tău, calitatea relaţiei tale de căsnicie va avea de suferit.

Femeile au o înclinaţie mult mai mare decât bărbaţii spre anumite tipuri de maniere, deşi ele au alte modalităţi în care pot fi dezagreabile. Regele Solomon spunea: „Mai bine să locuieşti într-un colţ pe acoperiş, decât să locuieşti într-o casă mare cu o nevastă gâlcevitoare” (Proverbe 25: 24). Totuşi, în general, bărbaţii au mai multă nevoie să înveţe aceasta lecţie importanta. Biblia spune: „Ce bine-i merge omului care este plin de bunătate!” (Psalmul 112: 5 NASB). Un bărbat matur în gândire observa imediat ce anume este nepotrivit şi îşi va ajusta comportamentul.

Sunt două motive principale care-i fac pe oameni să fie nepoliticoşi: ignoranta şi egoismul. Desigur, niciunul dintre ele nu este bun. Un copil se naşte ignorant în ce priveşte eticheta, având nevoie de mult ajutor şi instruire. Însă adulţii îşi dezvăluie ignoranta la un alt nivel. Cunoşti regulile, dar nici nu-ţi dai seama că le încalci sau eţi prea egocentric ca să-ţi pese. De fapt, poate ca nici nu-ţi dai seama cât de neplăcut poate fi traiul alături de tine.

Verifică-ţi atitudinea cu ajutorul acestor întrebări:

— Ce crede soţul sau sotia ta despre maniera în care vorbeşti sau acţionezi în prezenta lui/ei?

— Ce implicaţii are comportamentul tău asupra partenerului tău în ce priveşte simplul valorii şi stima sa de sine?

— Ce-ar spune soţul sau sotia ta despre tine: că eşti o binecuvântare sau că te consideri superior şi ca il/o faci să

se simtă prost?

Dacă ai impresia ca partenerul tău – şi nu tu însuţi – este cel care are nevoie de schimbare în acest domeniu, foarte probabil că suferi de o boală acuta a ignorantei, pliata pe o boală cronica a egoismului. Adu-ţi aminte, dragostea nu este nepoliticoasa, ci te ridica la standarde mai înalte.

Îţi doreşti ca partenerul tău să înceteze să mai facă lucrurile care te deranjează? Dacă da, începe prin a te reţine tu însuţi de la lucrurile care îl deranjează pe el. Vei fi destul de perseverent şi de iubitor încât să determini şi să eviţi gesturile care îi fac viaţa neplăcută partenerului tău? Accepţi provocarea de a fi plin (a) de farmec pentru ea/el?

Iată trei principii călăuzitoare despre cum să implementezi eticheta în căsnicia ta:

1. Respecta, „regula de aur”. Poartă-te cu soţul sau sotia aşa cum ţi-ar plăcea, la rândul tău, să fii tratat (vezi Luca 6: 31)

2. Fără standarde duble. Fii plin de consideraţie fata de soţul sau sotia ta, aşa cum eşti cu colegii de munca sau cu cei din afara familiei.

3. Onorează cererile. Ia inconsiderare tot, ceea ce îţi cere soţul sau soţia să faci sau să nu faci. Dacă ai nelămuriri, pune-i întrebări.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ROAGĂ-L PE SOŢUL SAU SOTIA TA SATI

SPUNĂ

CARE SUNT TREI ATITUDINI ALE TALE CARE ÎI CAUZEAZĂ DISCONFORT SAU IRITARE.

NU ÎNCERCA să-ţi justifici

COMPORTAMENTUL SAU SA FACI VREUN FEL DE ACUZAŢII. DE ACEASTĂ DATĂ, ASCULTA DOAR PUNCTUL SAU DE VEDERE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Care au fost atitudinile pe care ţi le-a semnalat soţul sau sotia ta şi pe care trebuie să le schimbi? Ce sentimente ţi-a stârnit auzirea lor? Cum plănuieşti să îmbunătăţeşti aceste domenii din viaţa ta.

Cuvintele unui înţelept sunt plăcute. (Eclesiastul 10: 12)

ZIUA 6

DRAGOSTEA NU ESTE IRASCIBILA

Cel încet la manie preţuieşte mai mult decât un viteaz şi cine este stăpân pe sine preţuieşte mai mult decât cine cucereşte cetăţi.

— Proverbe 16: 32

Dragostea nu se mânie uşor şi iartă repede. Dar tu, cât de repede te ofensezi sau te iriţi? Unii oameni par să se ghideze după motto-ul: „Nu rata nicio ocazie de a te supăra pe soţul sau sotia ta". Când ceva merge rău, profita rapid de situaţie ca să exprime cât de răniţi sau frustraţi sunt. Dar aceasta este reacţia opusa dragostei.

A fi irascibil înseamnă „a fi pe muchie de cuţit". Cât pe-aci să te declanşezi. Oamenii iritabili s-au fixat ţinta, s-au armat şi sunt gata să reacţioneze.

Dar când dragostea este pusă sub presiune, ea nu se distorsionează. Problemele minore nu declanşează reacţii majore. De fapt, dragostea nu se mânie şi nu se simte ranita decât atunci când are un motiv legitim şi justificat în ochii lui Dumnezeu. Într-o astfel de situaţie, un soţ iubitor va rămâne calm şi răbdător, arătând mila şi stăpânidu-şi temperamentul iute. Nici măcar nu-şi pune problema furiei sau violentei. O sotie iubitoare nu devine exagerat de sensibila sau capricioasa, ci exagerează autocontrolul emoţional. Ea alege deliberat să fie ca o floare pintre spini şi reacţionează într-o manieră agreabila în situaţii

dureroase.

Dacă rămâi mereu sub influenta dragostei, vei fi o desfătare, şi nu un nesuferit. Cercetează-te: „sunt eu o adiere blândă sau o furtună ce sta sa se dezlănţuie?”

De ce dvin oamenii irascibili? Sunt cel puţin două motive fundamentale care contribuie la aceasta:

Stresul: Stresul te împovărează, te storace de energie, îţi şubrezeşte sănătatea şi te face să fii irascibil. Cauzele stresului pot fi relaţionale: certuri, despărţiri şi amărăciune. Pot fi cauze ce ţin de excese: în munca, în plăceri, în cheltuieli. Şi cauze ce ţin de deficiente: prea puţina odihna, prea puţina hrana, prea puţina mişcare. Adesea ne provocam singuri rău, determinându-ne să fim irascibili.

Viaţa este un maraton, nu un sprint. Ceea ce înseamnă că trebuie să-ţi creezi un echilibru, să-ţi stabileşti priorităţi şi să-ţi ritmezi paşii. Prea adesea lăsăm deoparte prudenta şi ne repezim cu toată viteza înainte, făcând aceea ni se pare că e bine pe moment. Curând însă gâfâim şi ne sufocam, ne-am prins în lat şi suntem gata să ripostam. Presiunea crescândă ne erodează răbdarea şi relaţia.

Biblia te poate ajuta să eviţi stresul nesănătos. Te învaţă să laşi dragostea să-ţi conducă relaţiile, ca să nu ajungi prins în certuri inutile (Coloseni 3: 12 – 14). Să te rogi în frământările tale, în loc să le înfrunţi singur (Filipeni 4: 6 – 7). Să delegi când eşti extenuat (Exodul 18: 17 – 23). Să eviţi excesele (Proverbele 25: 16).

De asemenea, te îndeamnă să-ţi iei un „sabat”, o zi în fiecare săptămână rezervata pentru odihna şi închinare. Aceasta îţi îngăduie un timp adecvat în care să te refaci, să te reorientezi şi să aduci un moment de respiro în programul tău săptămânal. Odată cu crearea unor astfel de momente libere, presiunile ce apăsă asupra ta vor fi

amortizate, reducând stresul care te ţine „pe muchie de cuţit” în prezenta partenerului de viaţă. Exista un motiv mult mai profund care te face să fii irascibil – Egoismul. În cazul irascibilităţii, inima problemei este întâi de toate problema inimii. Iisus a spus: „Pui de năpârci, cum aţi putea voi să spuneţi lucruri bune, când voi sunteţi rai? Căci din prisosul inimii vorbeşte gura” (Matei 12: 34 NKJV). Dacă ar fi să facem o comparaţie, unii oameni sunt ca lămâile: când viaţa îi stoarce, răspund cu acreala. Alţii sunt ca piersicile: chiar şi atunci când sunt supuşi presiunilor, rezultatul rămâne dulce.

Pofta, de pildă, este rezultatul nemulturmirii fata de ceea ce ai şi al alegerii de a râvni sau de a dori cu înfocare ceva ce îţi este interzis. Când inima ţi-a scăpat din frau, foarte uşor pot fi amăgit şi înfuriat (Iacov 4: 1 – 3). Amărăciunea îşi face cuib atunci când tu mai degrabă cauţi să judeci în loc să-ţi rezolvi mania. Mania nerezolvata a unei persoane plină de amărăciune iese la iveala chiar de la prima provocare (Efeseni 4: 31). Lăcomia după mai mulţi bani şi mai multe posesiuni te va face să fii frustrat din cauza dorinţelor neîmplinite (1 Timotei 6: 9 – 10). Dorinţele acestea nesăţioase şi puternice, cuplate cu lipsa de împlinire, te fac să-i calci în picioare pe toţi cei ce-ţi stau în cale. Mândria te face să te porţi cu duritate pentru ca să-ţi aperi eul şi reputaţia.

Motivaţiile acestea nu pot fi niciodată satisfăcute. Dar dragostea atunci când îţi pătrunde în inima, te linişteşte şi te ajuta să nut-i mai focalizezi gândirea numai asupra ta. Îţi slăbeşte strânsoarea şi te ajuta să renunţi la lucrurile nefolositoare.

Dragostea te va îndemna sa ierţi, în loc să porţi pica. Să fii recunoscător, nu lacom. Să fii mulţumit, în loc să te afunzi m şi mai multe datorii. Dragostea te încurajează să fii fericit atunci când altcuiva îi merge bine, în loc să te

frământi toată noaptea de invidie. Dragostea spune: „Împarte moştenirea”, nu: „lupta cu rudele tale pentru ea”. Îţi aduce aminte să faci o prioritate din familia ta, în loc să o sacrifici pentru o promovare la serviciu. Şi, în final, în orice decizie, dragostea îţi reduce stresul şi te ajuta să te eliberezi de veninul care ar putea să li se strângă în suflet. Apoi îţi pregăteşte inima pentru a răspunde partenerului tău cu răbdare şi încurajare, nu cu manie şi exasperare.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

DECIDE ASTĂZI CA ÎN CIRCUMSTANŢELE DIFICILE ALE CĂSNICIEI TALE SA REACŢIONEZI CU IUBIRE, NU CU NERVOZITATE. ÎNCEPE PRIN A FACE O LISTA CU TOATE DOMENIILE INCARE AI NEVOIE SA ADAUGI UN MOMENT DE

RESPIRO

PROGRAMULUI TĂU. APOI, ENUMERA TOATE MOTIVAŢIILE GREŞITE PE CARE TREBUIE SĂ LE ELIMINI DIN VIAŢA TA.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

În ce domenii din viaţa ta e nevoie să-ţi iei un moment de respiro? Când ai reacţionat ultima data într-un mod exagerat? Care a fost adevărata motivaţie din spatele acelei reacţii? Ce decizii ai luat?

De aceea, ma străduiesc să am întotdeauna o conştiinţă curata înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor. (Faptele Apostolilor 24: 16)

ZIUA 7

Dragostea crede în tot ce-i mai bun

Dragostea crede totul, spera totul – 1 Corinteni 13: 7

Printre coridoarele ascunse dinadancul inimii tale se afla o încăpere. Se numeşte Camera Aprecierii. Aici ajung gândurile tale atunci când întâlneşti aspecte pozitive şi încurajatoare la partenerul tău. Şi oricând ai ocazia, te

delectezi vizitând acest loc special.

Pe ziduri stauscrise vorbe de bine descriind calităţile remarcabile ale partenerului tău. Sunt trăsături precum „onest” şi „inteligent”, sau aprecieri ca „priceput în munca sa”, „un bucătar excepţional” său” ochi frumoşi”. Acestea sunt însuşiri pe care le-ai descoperit cu privire la soţul sau sotia ta şi care ţi s-au întipărit în memorie. Când te opreşti asupra lor, aprecierea ta fata de partenerul tău de căsnicie începe să crească. De fapt, cu cât petreci mai mult timp meditând la ele, cu atât devii mai recunoscător pentru soţul sau sotia ta.

Cele mai multe lucruri din Camera Aprecierii au fost probabil scrise acolo în sădiile iniţiale ale relaţiei voastre. Le-ai putea rezuma ca fiind lucruri care ţi-au plăcut şi pe care le-ai respectat la persoana iubită. Pe atunci erau adevărat, onorabile şi bune. Şi petreceai timp îndelungat în aceasta camera, cu gândul la ele… înainte să vă căsătoriţi. Dar s-ar putea să-ţi dai seama că nu mai vizitezi acea încăpere speciala la fel de des ca înainte. Pentru ca, nu departe, se afla o alta camera, care rivalizează cu cea dintâi.

La capătul unui alt coridor mai întunecos al inimii tale se afla Camera Deprecierii şi, din nefericire, o vizitezi şi pe aceasta.

Pe ziduri stau scris lucrurile care te deranjează şi te irita la soţul sau sotia ta. Sunt fapte ce au ajuns acolo în momente de frustrare, în care ai fost rănit şi dezamăgit de aşteptări neîmplinite.

Încăperea este brudusita de slăbiciunile şi lipsurile soţului sau sotiei tale. Obiceiurile rele, cuvintele jignitoare şi deciziile neînţelepte sunt toate scrise cu litere de-o şchioapă ce acoperă zidurile de la un capăt la celălalt. Dacă zăboveşti aici, te cuprinde depresia şi îţi vine să spui vorbe precum: „Sotia mea este atât de egoista!”, sau

„Soţul meu poate fi atât de ticaos câteodată”. Sau poate: „Cred că m-am căsătorit cu persoana nepotrivita”.

Unii oameni scriu lucruri foarte urâcioase în aceasta camera, în care se fac repetiţii la replicile încuietoare ce ar putea fi aruncate în următoarea cearta. Aici rănile emoţionale s-au cangrenat, adăugând şi mai multe remarci usturătoare pe ziduri. Este locul în care se păstrează muniţie pentru următoarea lupta mai însemnată şi unde amărăciunii i se da voie să se răspândească asemeni unei epidemii. Aici oamenii se dezindrăgostesc.

Dar ia seama la acest lucru: Timpul petrecut în Camera Deprecierii omoară căsniciile. Divorţurile se ticluiesc în aceasta camera, la fel şi planurile violente. Cu cât petreci mai mult timp în acest loc, cu atât inima ta îl devalorizează mai mult pe partenerul tău de căsătorie. Totul începe cu primul pas pe care-l faci în camera aceasta, iar grija ta fata de partener se micşorează cu fiecare secunda petrecută acolo.

Poate zici: „Dar acest lucruri sunt adevărate!” Da, dar la fel sunt şi cele din Camera Aprecierii. Toţi oamenii greşesc şi au aspecte în care trebuie să crească. Toţi au probleme nerezolvate, rani şi bagaje personale. Este un aspect trist al naturii umane. Suntem cu toţii păcătoşi. Însă avem aceasta tendinţă neghioaba de a ne diminua propriile defecte, în timp ce pe ale partenerului le aşezăm sub lupa.

Haideţi să trecem direct la adevărata problema. Dragostea ştie de Camera Deprecierii şi nu trăieşte în ignoranta cu ideea ca aceasta nu exista.

Dar dragostea alege să nu-şi petreacă viaţa acolo.

Trebuie să decizi să nu mai dai fuga în aceasta încăpere şi să nu lâncezeşti acolo după fiecare eveniment frustrant din relaţia voastră. Nu-ţi face deloc bine, ba dimpotrivă – stoarce toată bucuria din căsnicia voastră.

Dragostea alege să creadă ce-i mai bine despre

oameni. Le acorda prezumţia de nevinovăţie. Refuza să completeze cu presupoziţii negative ceea ce nu cunoaşte. Iar când cele mai negre gânduri se dovedesc adevărate, dragostea face totul pentru a le depăşi şi merge înainte. Atât cât este posibil, dragostea se concentrează pe lucrurile pozitive.

Este timpul să începţi să gândeşti altfel. Este timpul să laşi dragostea să-ţi dirijeze gândurile şi atenţia. Singurul motiv pentru a atrage cu ochiul în Camera Deprecierii este pentru a şti ce să ceri în rugăciune pentru partenerul tău. Iar singurul motiv pentru care ar trebui să calci vreodată pe acolo este pentru a scrie cu litere de-o şchioapă de-a lungul zidurilor: „ACOPERIT DE DRAGOSTE”.

Este timpul să te muţi în Camera Aprecierii, să te stabileşti şi să-ţi faci casa acolo. Alegând să te focalizezi pe ceea ce este pozitiv, vei învăţa ca mult mai multe trăsături minunate de caracter ar putea fi scrise pe ziduri. Partenerul tău de căsătorie este o carte vie, dinamica, fără sfârşit. Mai sunt încă visuri şi speranţe de realizat. S-ar putea să descoperi comori ascunse de talente şi abilităţi. Dar dacă le vei explora sau nu, tu trebuie să decizi.

Trebuie să-ţi formezi obiceiul de a-ţi ţine în frau gândurile negative şi de a te concentra pe calităţile partenerului tău. Acesta este un pascrucial atunci când înveţi să-ţi conduci inima înspre a-ţi iubi cu adevărat partenerul. Este o decizie care îţi aparţine, indiferent dacă soţul sau sotia ta o merita.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PENTRU PROVOCAREA DE ASTĂZI AI NEVOIE DE DOUĂ FOID E HÂRTIE. PE PRIMA, SCRIE ÎN CÂTEVA MINUTE LUCRURI POZITIVE DESPRE PARTENERUL TĂU. APOI, PE CEA DE-A DOUA FOAIE SCRIE LUCRURILE NEGATIVE. ASCUNDE-LE

PE AMÂNDOUĂ ÎNCĂ O ZI ÎNTR-UN LOC SECRET.

PENTRU FIECARE EXISTA CATE UN PLAN ŞI UN SCOP ANUME. LA UN MOMENT DAT PE PARCURSUL ZILE, ALEGE O CALITATE DIN PRIMA LISTA ŞI MULŢUMEŞTE-I SOŢULUI SAU SOTIEI TALE PENTRU CĂ ARE ACEA TRĂSĂTURĂ.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Care lista ţi-a for mai uşor s-o întocmeşti? Ce ţi-a descoperit provocarea de astăzi cu privire la gândurile tale? Care e calitatea pentru care i-ai mulţumit partenerului tău?

Dacă exista ceva vrednic de lauda, aceea să vă însufleţească. (Filipeni 4: 8)

ZIUA 8

Dragostea nu este cuprinsă de gelozie

Dragostea este tare ca moartea, şi gelozia este neînduplecata ca locuinţa morţilor; jarul ei este jar de foc, o flacără a Domnului.

— Cântarea Cântărilor 8: 6

Gelozia este unul dintre cele mai puternice impulsuri cunoscute în om. Provine de la rădăcina cuvântului zel şi înseamnă „a arde cu foc intens”. Scriptura spune foarte explicit: „Furia este fără mila şi mania năvalnică, dar cine poate sta împotrivă geloziei?” (Proverbe 27: 4).

De fapt, exista două forme de gelozie: cea legitima, bazată pe dragoste, şi una nelegitima, bazată pe invidie. Gelozia legitima ţâşneşte atunci când cineva drag, care îţi aparţine, îşi întoarce inima de la tine şi te înlocuieşte cu altcineva. Dacă o sotie are o aventură şi se dăruieşte altui bărbat, soţul ei poate fi cuprins, în mod legitim de gelozie aprinsa, justificată de dragostea lui pentru ea… El tânjeşte să primească înapoi ceea ce îi aparţine de drept.

Biblia îl descrie pe Dumnezeu ca având o astfel de gelozie îndreptăţită fata de poporul Său. Nu se pune problema ca El ar fi invidos pe noi, dorindu-şi să aibă ce avem noi (de vreme ce El stăpâneştedeja peste toate lucrurile). Mai degrabă, Dumnezeu tânjeşte adânc după noi, dorindu-şi ca noi să-L păstrăm pe El ca prima noastră draoste. El nu vrea să lăsăm nimic altceva să-L depăşească în importanta în inimile noastre. Biblia ne avertizează să nu ne închinăm altcuiva decât Lui, pentru ca „Domnul Dumnezeul tău este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos” (Deuteronom 4: 24).

Odată ce am lămurit acest gen de gelozie, vom trece mai departe la tipul de gelozie nelegitima, care este opusa dragostei – gelozia izvorâtă de egoism. Asta înseamnă să fii gelos pe cineva, să fii „măcinat de invidie”.

Te lupţi cu gelozia fata de alţii? Prietena ta este mai populara, aşa ca simţi ură faţă de ea. Colegul tău de munca este promovat, aşa că ai nopţi albe de ciuda. Poate ca el n-a greşit cu nimic, dar tu te amărăşti de succesul lui. Se spune ca oamenii se împacă cu succesele tale atâta vreme cât acestea nu le depăşesc pe ale lor.

Gelozia este o luptă des întâlnită. Izbuenteste atunci când altcineva ţi-o ia înainte şi îţi retează chiar de sub nas lucrul dorit. Poate fi foarte dureros, depinde de cât de egoist eşti. În loc să-i feliciţi, fumegi de furie şi le doreşti răul. Dacă nu eşti atent, gelozia îţi aluneca în inimaca o viperă şi îţi ataca motivaţiile şi relaţiile. Are puterea de a te deturna, cu otrava ei, de la viaţa de dragoste pe care a intenţionat-o Dumnezeu pentru tine.

Dacă nu-ţi topeşti mania învăţând să-i iubeşti pe ceilalţi, s-ar putea ca în cele din urmă sa ajungi să complotezi împotriva lor. Biblia spune ca invidia duce la lupte, certuri şi la orice lucru rău (Iacov 3: 16, 4: 1 – 2).

Găsim şi în Biblie un fir al geloziei aprinse. Astfel s-a

comis prima omucidere cauzată de dispreţul pe care Cain şi l-a manifestat fata de Abel pe motiv ca Dumnezeu a privit cu plăcere la ofranda fratelui său. Sara şi-a alungat slujnica, din cauză că Agar putea avea copii, iar ea nu. Fraţii lui Iosif au văzut ca el era favoritul tatălui, aşa că l-au aruncat într-o groapa şi l-au vândut ca sclav. Iisus a fost mai iubitor, mai puternic şi mai faimos decât marii preoţi, aşa ca aceştia L-au invidiat şi au complotat trădarea şi crucificarea.

De obicei nu devii gelos pe străini cu care n-ai nimic de împărţit. Cei pe care eşti tentat să-i invidiezi sunt în primul rând cei cu care împarţi aceleaşi domenii de activitate. Ei lucrează în acelaşi birou, joaca în aceeaşi liga, se învăţ în aceleaşi cercuri… sau trăiesc în aceeaşi casă. Da, dacă nu eşti atent, gelozia îţi poate infecta şi căsnicia.

Când v-aţi căsătorit, tu ai primit rolul de a deveni cel mai mare susţinător al partenerului tău şi căpitanul clubului ei/lui de admiratori. A-ţi devenit una şi aţi fost meniţi să vă bucuraţi unul de celălalt. Dar, dacă egoismul este la putere, orice lucru bun care se întâmplă numai unuia dintre cei doi poate fi un catalizator al invidiei, în loc să atragă felicitări.

Poate ca el se delectează la golf în fiecare sfârşit de săptămână, în timp ce ea rămâne acasă să facă curăţenie. El se da mare în faţa ei ca a împuşcat un scor excepţional, iar ei îi vine să-l împuşte pe el.

Sau poate ca ea este în permanenta invitata să iasă cu prietenele, în timp ce el rămâne singur acasă cu câinele. Dacă el nu e atent, poate ajunge să deteste popularitatea ei.

Fiindcă dragostea nu este egoita şi îi aşază pe ceilalţi înainte, ea refuza să lase gelozia sa o învăluie. Dragostea te face să sărbătoreşti succesele partenerului tău, nu să le

deteşti. Un soţ iubitor nu se simte deranjat când soţia sa este mai priceputa la ceva, când se distreza mai mult sau când primeşte mai multe aplauze. El o priveşte ca pe întregirea sa, nu ca pe rivala sa.

Când el primeşte laude, îi mulţumeşte şi ei în mod public pentru sprijinul acordat în propriul succes. El refuza să se remarce într-o manieră care pe ea ar putea-o determina să-l displacă. O sotie iubitoare va fi prima care-şi va aclama bărbatul atunci când acesta câştiga. Ea nu-şi compara slăbiciunile cu punctele forte al soţului ei. Ea da o sărbătoare în cinstea lui, nu o amarata de petrecere.

Este timpul să laşi dragostea, smerenia şi recunoştinţa sa înăbuşe gelozia care-ţi zvâcneşte în inimă. Este timpul să dai voie succeselor partenerului tău să vă atragă mai mult unul spre celălalt şi să vă ofere oportunităţi extraordinare de a vă arata o dragoste autentica.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

HOTĂRĂŞTE-TE SA DEVII CEL MAI MARE ADMIRATOR AL PARTENERULUI TĂU DE VIAŢĂ ŞI SĂ ALUNGI ORICE GÂND DE GELOZIE PENTRU A TE AJUTA SĂ-ŢI FIXEZI INIMA PE SOŢUL SAU SOTIA TA ŞI PE REALIZĂRILE SALE, IA LISTA DE IERI CU LUCRURILE NEGATIVE ŞI ARDE-O DISCRET. APOI, ÎMPĂRTĂŞEŞTE-I SOŢULUI SAU SOTIEI TALE CÂT DE MULT TE BUCURI DE CEL MAI RECENT SUCCES AL LUI/EI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ţi-a fost greu să distrugi lista? Aminteşte câteva experienţe pozitive din viaţa partenerului tău pe care ai putea să le sărbătoreşti. Cum poţi să-ţi încurajezi partenerul pentru a continua să aibă şi alte succese?

Bucuraţi-vă cu cei ce se bucura; plângeţi cu cei ce plâng! (Romani 12: 15)

ZIUA 9

Dragostea face impresie buna

Spuneţi-vă sănătate unii altora cu o sărutare de dragoste.

1 Petru 5: 14

Ai parcurs deja destul de mult din aceasta călătorie. Să ajungi să demonstrezi practic aspecte ale dragostei precum răbdarea, bunătatea şi încurajarea nu este întotdeauna uşor, dar este în mod cert de o importantă cruciala pentru o relaţie sănătoasă. Aşadar, a-ţi perfecţiona formula de salut cu care îţi întâmpini soţul sau sotia dimineaţa poate părea neimportant, dar aceasta chestiune aparent neînsemnată are, de fapt, o semnificaţie surprinzătoare.

Pot spune foarte multe despre starea relaţiei unui cuplu din modul în care se saluta. Îi poţi citi din expresiile de pe chip şi din cum îşi vorbesc unul altuia. Sau chiar şi mai evident, din contactele lor fizice. Dar cât de multă importanţă ar trebui să acorzi salutului?

Biblia vorbeşte despre salut mai mult decât probabil te-ai aştepta. Apostolul Pavel şi-a făcut timp să-şi încurajeze cititorii să se salute călduros unii pe alţii atunci când se întâlnesc. De fapt, spre sfârşitul epistolei sale către romani, le-a cerut credincioşilor să salute din partea lui douăzeci şi şapte de prieteni şi persoane dragi. Mai mult, şi-a făcut timp să-i menţioneze pe fiecare pe nume.

Totuşi, atitudinea aceasta nu se limitează doar la cercul de prieteni. Iisus a observat în Predica de pe Munte ca pana şi păgânii vorbesc cu bunătate fata de cei dragi. Asta e uşor pentru oricine. Dar El a făcut un pas mai departe şi a subliniat ca a fi evlavios înseamnă să fii destul de smerit şi plin de har încât să te adresezi cu bunătate chiar şi duşmanilor tai.

Ceea ce ridica o întrebare interesanta: cum îţi saluţi

prietenii, colegii de munca şi vecinii? Dar cunoştinţele şi pe cei pe care-i întâlneşti în public?

S-ar putea să te întâlneşti cu o persoană pe care nu prea o simpatizezi, şi totuşi să o saluţi din curtoazie. Deci, dacă eşti atât de drăguţ şi politicos cu alţi oameni, soţul sau sotia ta nu merita măcar acelaşi tratament? Sau de zece ori mai mult?

Probabil ca nu te gândeşti prea des la aceste detalii – primul lucru pe care i-l spui când te trezeşti dimineaţa, expresia chipului tău când te urci în maşină, tonalitatea vocii atunci când vorbiţi la telefon. Dar iată încă ceva la care bănuiesc că nu-ţi faci timp să te gândeşti – diferenţa pe care ar face-o pentru soţul sau sotia ta mărturisirea din fiecare dimineaţă că te bucuri cu toată fiinţa ta să-i vezi chipul.

Atunci când o persoană afirma că se bucura cu adevărat să te vadă, simţul valorii personale creste. Te simţi mai important şi mai valoros. Pentru ca u salut bun pregăteşte scena pentru interacţiuni pozitive şi sănătoase. Asemenea dragostei, îţi sufla vânt în vele.

Aminteşte-ţi de pilda lui Iisus despre fiul risipitor. Acest bărbat tânăr şi rebel şi-a cerut banii din moştenire şi i-a irosit pe un stil de viaţă nesăbuit. Curând însă, deciziile sale proaste l-au prins din urmă şi a ajuns a mănânce resturi într-o cocina de porci. Umilit şi ruşinat şi-a repetat în gând cum avea să-şi ceară iertare şi a încercat să-şi imagineze cel mai bun mod în care l-ar fi putut primi tatăl sau înapoi acasă. Dar salutul de care a avut parte nu a fost cel scontat. „Pe când se afla încă departe, tatăl sau l-a văzut, a alergat înaintea lui, l-a îmbrăţişat şi l-a sărutat mult” (Luca 15: 20).

Dintre toate scenariile pe care şi le imaginase tânărul, acesta era de departe cel la care nu se aştepta. Oare cum s-o fi simţit primind îmbrăţişarea tatălui şi

auzindu-i tonul recunoscător? Fără îndoială, s-a simţit din nou iubit şi preţuit. Ce rol crezi ca a avut acest salut în relaţia lor?

Ce fel de salut l-ar face pe partenerul tău să se simtă la fel? Cum ai putea să-i încânţi simţurile printr-un cuvânt bun, o atingere sau printr-un ton dulce al vocii? Un salut plin de iubire îl binecuvântează pe partenerul tău prin ceea ce vede, aude şi simte.

Gândeşte-te la oportunitatea pe care o aveţi de a vă saluta unul pe celălalt în mod regulat. Când intraţi pe usas. Când va întâlniţi la prânz. Când va spuneţi noapte bună. Când vorbiţi la telefon.

Nu trebuie să fie de fiecare dată ceva elaborat şi spectaculos. Dar dacă adaugi căldura şi entuziasm ai şansa sa atingi inima soţului sau sotiei tale în moduri subtile, nespuse.

Gândeşte-te la saluturile tale. Le foloseşti într-un mod adecvat? Partenerul tău se simte valoros şi apreciat? Se simte iubit? Chiar şi în momentele în care nu va înţelegeţi prea bine, poţi să diminuezi tensiunea şi să-i acrozi valoare după modul în care îl saluţi.

Ţine minte, dragostea este o alegere. Aşa ca alege să-ţi schimbi modul de a saluta. Alege să iubeşti.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

GÂNDEŞTE-TE LA UN MOD SPECIFIC ÎN CARE AI VREA SĂ-ŢI SALUŢI ASTĂZI SOŢUL SAU

SOTIA.

FA ACEST LUCRU ZÂMBIND ŞI CU ENTUZIASM. APOI, HOTĂRĂŞTE-TE SĂ-ŢI SCHIMBI MODUL DE A SALUTA, ASTFEL ÎNCÂT ACESTA SA REFLECTE DRAGOSTE

Bifează aici când ai reuzit să răspunzi provocării de astăzi.

Pe când anume şi în ce împrejurare ai ales să pui în

practica salutul special? Care va fi modul tău de-a saluta de acum înainte?

Am avut o mare bucurie şi mângâiere pentru dragostea ta. (Filimon 7)

ZIUA 10

Dragostea este necondiţionată

Dar Dumnezeu îşi arata dragostea faţă de noi prin faptul că, pe când eram noi păcătoşi, Hristos a murit pentru noi.

— Romani 5: 8

Dacă cineva te-ar întreba: „De ce îţi iubeşti sotia?”, sau: „De ce îţi iubeşti soţul?” – ce-ai răspunde?

Cei mai mulţi bărbaţi ar menţiona frumuseţea sotiei, simţul umorului, blândeţea, caracterul ei puternic. Poate că ar vorbi despre modul cum găteşte, despre talentul ei în decoraţiuni sau despre calităţile sale deosebite ca mama.

Femeile ar spune probabil cate ceva despre înfăţişarea sau personalitatea soţului lor. L-ar aprecia pentru fermitate şi consecventa. Ar spune că-l iubesc pentru că este întotdeauna acolo la nevoie. Pentru că este generos. Pentru că le da o mână de ajutor.

Dar acum ar fi dacă, de-a lungul anilor, soţul sau sotia ta ar înceta să mai fie aşa. Ai continua să-l iubeşti? În baza răspunsurilor de mai sus, singurul răspuns logic ar fi „nu”. Dacă motivele pentru care îţi iubeşti partenerul de viaţă au toate de-a face cu calităţile sale – şi dacă dintr-odată sau în timp aceste calităţi dispar – nu mai ai niciun temei pentru dragostea ta.

Singura cale pentru ca dragostea sa tina o viaţă întreagă este să fie necondiţionată. Adevărul este acesta: dragostea nu este determinata de persoana iubită, ci de persoana care alege să iubească.

Biblia se referă la acest gen de dragoste folosind termenul grecesc agape.

Agape diferă de alte tipuri de dragoste – cum sunt phileo (prietenia) şi eros (dragostea sexuală). Atât prietenia, cât şi sexul au, bineînţeles, un loc important în cadrul căsătoriei şi sunt în mod cert parte a casei pe care o faceţi împreună ca soţ şi sotie. Dar dacă mariajul tău depinde în întregime doar de interesele comune sau de o viaţă sexuală sănătoasă, atunci fundamentul relaţiei voastre este instabil.

Phileo şi eros sunt mult prea selective în natura lor şi pot fluctua în funcţie de sentimente. Dragostea agape, în schimb, este altruista şi necondiţionată. Aşadar, dacă la baza căsniciei voastre nu sta acest tip de dragoste, uzura timpului şi greutăţile vieţii o vor distruge. Dragostea agape se manifesta „în sănătate şi în boala", „în sărăcie şi în bogăţie", „la bine şi la greu". Este singurul fel de dragoste adevărată.

Şi asta pentru ca agape este genul lui Dumnezeu de dragoste. El nu ne iubeşte pentru ca meritam să fim iubiţi, ci pentru ca El este foarte iubitor. Biblia spune: „Şi dragostea sta nu în faptul ca noi L-am iubit pe Dumnezeu ci în faptul ca El ne-a iubit pe noi şi L-a trimis pe Fiul Sau ca jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre" (1 Ioan 4: 10). Dacă El ar insista să ne dovedim meritul de a fi iubiţi de El, am eşua lamentabil. Dar dragostea lui Dumnezeu este o alegere pe care o face El din proprie iniţiativă. Este ceva ce primim de la El şi împărţim cu alţii. „Noi îl iubim pentru ca El ne-a iubit întâi (1 Ioan 4: 19).

Dacă un bărbat îi spune sotiei sale „Nu mai sunt îndrăgostit de tine", el îi spune, de fapt: „Niciodată nu te-am iubit necondiţionat". Dragostea lui se baza pe sentimente sau pe circumstanţe, nu pe un angajament. Asta se întâmplă atunci când o căsnicie este zidita pedragostea phileo sau eros. Trebuie să existe o fundaţie mai rezistenta decât o simplă prietenie sau o atracţie

sexuală. Dragostea necondiţionată, dragostea agape, nu va fi deteriorata de timp sau de circumstanţe.

Dar asta nu înseamnă ca dragostea care s-a înfiripat din raţiuni greşite nu poate fi restaurata şi răscumpărată. De fapt, când îţi reconstruieşti căsnicia pe temelia dragostei agape, prietenia şi aspectele romantice ale dragostei devin mai dulci ca oricând. Când bucuria voatra unul faţă de celălalt ca cei mai buni şi ca iubiţi se bazează pe un angajament de neclintit, veţi experimenta o intimitate care nu poate fi obţinută pe alte căi.

Dar te vei lupta zadarnic şi nu vei reuşi să obţii o astfel de căsnicie pana când nu Îi vei da voie lui Dumnezeu să înceapă să crească în tine dragostea Lui. Dragostea care „acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul” (1 Corinteni 13: 7) nu vine din interior. Ea poate veni numai de la Dumnezeu.

Scriptura spune ca „Eu (Pavel) sunt convins ca nici moartea, nici viaţă, nici îngerii, nici demonii, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălţimea, nici adâncimea, nici orice altceva din toată creaţia nu va putea să ne despartă de dragostea lui dumnezeu, care este în Iisus Hristos, Domnul nostru!” (Romani 8: 38 – 39, trad. D. Cornilescu, ed. rev.). Acesta este genul lui Dumnezeu de dragoste. Şi, din fericire poate deveni prin decizia ta şi genul tău de dragoste. Dar înainte de toate, trebuie să o primeşti şi să o împărtăşeşti.

Şi să nu te surprindă dacă, deşi soţul sau sotia ta începe să trăiască cu încredere la umbra dragostei tale, totuşi nu devine mai drăguţ cu tine decât până atunci. De-acum încolo tu nu vei mai spune: „te iubesc pentru ca…”, Vei spune pur şi simplu: „Te iubesc, punct”.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

FA ASTĂZI CEVA IEŞIT DIN COMUN PENTRU PARTENERUL TĂU DE VIAŢĂ – CEVA CARE

SĂ-I
ARATE (ATÂT ŢIE, CÂT ŞI LUI) CA DRAGOSTEA
TA SE BAZEAZĂ PE ALEGEREA TA, ŞI PE
NIMIC
ALTCEVA. SPALA-I MAŞINA. FA CURĂŢENIE
ÎN
BUCĂTĂRIE. CUMPĂRĂ-I DESERTUL PREFERAT.
ÎMPĂTURESTE-I HAINELE. DEMONSTREAZĂ-I DRAGOSTEA TA, PUR ŞI SIMPLLU DIN BUCURIA DE A-I FI PARTENER DE CĂSĂTORIE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Dragostea ta din trecut se baza pe trăsăturile şi pe comportamentul partenerului tău, sau pe angajamentul tău? Cum poţi continua sa arăţi dragoste chiar şi atunci când nu primeşti răspunsul pe care l-ai sperat?

Cel ce se încrede în Domnul este înconjurat de îndurare. (Psalmul 32: 10)

ZIUA 11

Dragostea îngrijeşte cu drag

La fel trebuie să-şi iubească şi sotii soţiile, ca pe trupurile lor.

Efeseni 5: 28

Gândeşte-te puţin la aceste două scenarii.

Maşina mai vechie a unui bărbat începe să aibă probleme grave, aşa ca o duce la un mecanic. După o evaluare atenta, bărbatului i se spune ca maşina va avea nevoie de o revizie generală, ceea ce presupune costuri binişor peste bugetul lui limitat. Dat fiind ca reparaţiile sunt scumpe, se hotărăşte să scape de ea şi să-şi cumpere mai degrabă o maşină nouă. Pare rezonabil, nu-i aşa?

Un alta bărbat, un inginer, îşi zdrobeşte din greşeală mana într-o piesa din echipamentul de lucru. Da fuga la spital, îşi face câteva radiografii şi descoperă ca mai multe

oase sunt rupte. În ciuda frustrării şi a durerii, îşi foloseşte de bunăvoie toate economiile pentru a-şi trata mana şi a o pune în gips, apoi în următoarele câteva luni o îngrijeşte cu răbdare, pana ce îşi revine. Probabil ca şi această situaţie ţi se pare rezonabila.

Problema culturii noastre este ca, cel mai adesea, căsătoria este abordata ca în primul scenariu. Atunci când relaţia voastră trece prin dificultăţi, eşti încurajat să-ţi părăseşti partenerul de căsătorie pentru „un model mai nou”. Dar cei care au îmbrăţişat aceasta viziune nu înţeleg care este de fapt semnificaţia legăturii dintre un soţ şi o sotie. Adevărul este ca o căsătorie seamănă mai degrabă cu al doilea scenariu. Sunteţi fiecare o parte din celălalt. Niciodată nu ţi-ai tăia mana dacă ar fi rănită, ci ai plăti oricât de mult it-ai putea permite pentru a primi cea mai bună îngrijire medicală. Fiindcă mâna ta este nepreţuită. Este o parte din cine eşti tu.

Acelaşi lucru este valabil şi în ce-l priveşte pe partenerul tău de viaţă. Căsătoria este un frumos mister creat de Dumnezeu, care aduce împreună două vieţi ca pe un întreg. Acesta nu se întâmplă doar la nivel fizic, ci şi spiritual şi emoţional. Începeţi prin a împărţi aceeaşi casă, acelaşi pat, acelaşi nume. Identitatea voastră ca indivizi a devenit una. Atunci când sotl sau sotia ta trece printr-o tragedie, amândoi o simţiţi. Când ai succese la slujba, amândoi vă bucuraţi. Dar undeva pe cale ai parte de dezamăgiri şi te trezeşti la sumbra realitate că te-ai căsătorit cu o persoană imperfecta.

Şi totuşi, aceasta nu schimba cu nimic faptul ca soţul sau sotia ta face parte din tine. Efeseni 5: 28 – 29 spune: „Tot aşa să-şi iubească şi bărbaţii nevestele, ca pe trupurile lor. Cine îşi iubeşte nevasta se iubeşte pe sine însuşi. Căci nimeni nu şi-a urat vreodată trupul lui, ci îl hrăneşte, îl îngrijeşte cu drag, ca şi Hristos Biserica”.

Acest verset se adresează în mod special bărbaţilor, dar observaţi cum este privit fiecare membru. Ambii sunt consideraţi ca formând acelaşi trup. Trebuie să-l tratezi pe celălalt cu aceeaşi grija şi atenţie cu care te tratezi pe tine însuţi. Când îi arăţi dragoste soţului sau sotiei tale, îţi arăţi dragoste şi ţie însuţi.

Exista însă şi un revers al acestei monede. Când îţi tratezi cu răutate partenerul de viaţă, îţi faci rău şi ţie însuţi. Gândeşte-te puţin. Vieţile voastre sunt acum întreţesute. Soţul sau sotia ta nu poate experimenta bucurie sau tristeţe, binecuvântare sau blestem fără ca acestea să te afecteze şi pe tine. Aşadar, atunci când îţi ataci partenerul este ca şi cum îţi ataci propriul corp.

Este timpul să laşi dragostea sati schimbe gândirea. Este timpul să conştientizezi ca partenerul tău de viaţă este o parte din tine, la fel cum este mâna ta, ochiul tău sau inima ta. Şi ea are nevoie să fie iubita şi intrijita. Iar dacă are probleme care îi produc durere şi frustrare, tu ar trebui să te ocupi de ele cu aceeaşi dragoste şi tandreţe cu care ai trata o rană fizica. Dacă el este rănit în vreun fel, tu ar trebui să te consideri un instrument care ajuta la grăbirea vindecării în viaţa lui.

În lumina acestor lucruri, gândeşte-te cum tratezi trupul fizic al soţului sausotiei tale. Ai grija de el, ca şi cum ar fi propriul tău corp? îl tratezi cu respect şi tandreţe? Îţi găseşti plăcere în felul lui sau al ei de a fi? Sau, dimpotrivă, îl faci să se simtă prost sau stânjenit? Aşa cum îţi preţuieşti ochii, mâinile şi picioarele, la fel ar trebui să-l preţuieşti pe partenerul tău, ca pe un cadou nepreţuit.

Nu lasa cultura din jurul tău să hotărască valoarea căsniciei tale. Să o compari cu un obiect pe care-l poţi arunca sau înlocui înseamnă să dezonorezi scopul lui Dumnezeu pentru ea. Ar fi ca şi cum ţi-ai amputa un picioar. Căsătoria ar trebui să fie, în schimb, o imagine a

dragostei dintre doi oameni imperfecţi care aleg să se iubească unul pe celălalt în pofida tuturor şi înainte de toate.

De fiecare dată când un soţ îşi adenceste privirea în ochii sotiei sale, ar trebui să-şi amintească ca „cel care îşi iubeşte sotia, se iubeşte pe sine”. Iar o sotie ar trebui să-şi amintească ca atunci când îşi iubeşte soţul, îşi oferă dragoste şi onoare şi sie însăşi.

Când te uiţi la partenerul tău de căsnicie, te uiţi de fapt la o parte din tine. Aşadar, poartă-te frumos cu ea. Vorbeşte-i de bine. Hrăneşte şi îngrijeşte dragostea vieţii tale.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

CE NEVOIE A PARTENERULUI TĂU DE VIAŢA AI PUTEA SĂ-I ÎMPLINEŞTI ASTĂZI? POŢI SA FACI CEVA ÎN LOCUL SAU? AI PUTEA SĂ-I FACI UN MASAJ LA SPATE SAU LA PICIOARE?

CUM

AI PUTEA SA AJUŢI LA TREBURILE CASEI? ALEGE UN GEST CARE SPUNE „TE ÎNGRIJESC

CU DRAG” ŞI FĂ-L CU ZÂMBETUL PE BUZE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ai ales să faci pentru a-i arata soţului sau sotiei tale că-l/o îngrijeşti cu drag? Ce ai învăţa din aceasta experienţa?

a zis: „Ce vrei să-ţi fac? (Marcu 10: 51)

ZIUA 12

Dragostea apara interesele celuilalt

Fiecare dintre vboi să fie preocupat nu doar de interesele lui, ci şi de ale altora.

— Filipeni 2: 4

Dacă ti s-ar cere să enumeri trei domenii în care tu şi partenerul tău nu aţi ajuns la un acord, probabil că ai fi în

stare să o faci fără un efort prea mare de gândire. Dacă ti s-ar acorda câteva minute în plus, probabil c-ai putea să faci o lista cu primele zece. Şi, din nefericire dacă niciunul din casa voastră nu renunţa la câte ceva, aceste probleme vor tot apărea între tine şi partenerul tău.

Din păcate, încăpăţânarea vine la pachet cu modelul standard – atât de sotie, cât şi de soţ. A-ţi apăra drepturile şi opiniile este o parte fundamentala a naturii şi a structurii tale. Dar în cadrul unei relaţii de căsătorie, aceasta chestiune este foarte dezavantajoasa şi fura timp şi eficacitate. În plus, poate produce multă frustrare de ambele părţi.

Garantat, a fi încăpăţânat nu este întotdeauna un lucru rău. Pentru unele lucruri merită să te ţii tare pe poziţie şi să le aperi. Priorităţile, principiile morale şi supunerea fata de Dumnezeu ar trebui să fie întotdeauna aparate cu toate eforutrile. De prea multe ori însă, dezbaterile aprinse se poartă în jurul a tot felul de fleacuri, cum ar fi culoarea varului sau alegerea restaurantelor.

Desigur, altă dată miza este mult mai ridicată. Unul ar vrea mai mulţi copii; celălalt nici nu vrea să audă. Unul vrea să meargă în vacanta cu familia lărgită; celălalt nici nu concepe acest lucru. Unul prefera un sistem educaţional public pentru copii; celălalt sistemul de home-schooling (învăţământul acasă). Unul crede că e timpul să frecventaţi un consilier marital sau se vă implicaţi mai mult în biserica; celălalt nu vrea.

S-ar putea ca aceste probleme să nu-şi arate colţii în fiecare zi, dar ele revin la suprafaţă din când în când şi nu se vor rezolva cu adevărat niciodată. Parca niciodată nu ajungeţi la o soluţie sau la o înţelegere. Călcâiele continua swa vi se afunde în noroi. Este ca şi cum aţi conduce cu frântă de mana trasa.

Exista o singură cale de a trece dincolo de un astfel

de impas, găsind un cuvânt opus încăpăţânării – un cuvânt cu care ne-am întâlnit prima dată când am discutat despre bunanate, şi anume „bunăvoinţă”. Este o atitudine şi un spirit de cooperare care ar trebui să transpară din plin în conversaţiile noastre. Este ca un palmier la marginea oceanului care îndura şi cele mai năprasnice vânturi fiindcă ştie cum să se aplece cu gratie. Şi cel mai bun exemplu este Iisus Hristos, aşa cum este descris în Filipeni 2. Urmăreşte evoluţia dragostei Sale altruiste.

Ca Dumnezeu, El avea toate drepturile să refuze să devină om, dar S-a supus şi S-a făcut om – de bunăvoie. El avea dreptul să fie slujit de întreaga omenire, în schimb, a venit să ne slujească El pe noi. Iisus avea dreptul să trăiască în linişte şi siguranţă, dar de bunăvoie şi-a dat viaţa pentru păcatele noastre. A fost gata să îndure pana şi tortura crucii. El a iubit, a cooperat şi a fost gata să facă voia Tatălui Său, nu voia Sa.

În lumina acestei mărturii uluitoare, Biblia ne da ca aplicaţie o frază – rezumat: „Să aveţi în voi gândul acesta, care era şi în Hristos Iisus” (Filipeni 2: 5) – atitudinea de bunăvoinţă, de flexibilitate şi de supunere smerita. Aceasta înseamnă să cedezi lucrurile care ţi se cuvin de drept de dragul celorlalţi.

Pentru ca certurile şi disputele voastre de acum să continue, tot ce trebuie să faceţi este să rămâneţi amândoi neclintiţi pe poziţiile voastre din tranşee. Dar în momentul incare unul dintre voi spune: „Sunt gata să facem cum zici tu în acest domeniu”, cearta se va sfârşi. Şi chiar dacă pe parcurs vei simţi că eşti rănit în orgoliul tău şi ţi s-a cauzat un anume disconfort, ai făcut o investiţie durabila de iubire în căsnicia ta.

„Da, dar voi pica de fraier. Voi pierde lupta Voi pierde controlul”. Deja tia stat foarte rău când te-ai încăpăţânat şi n-ai vrut să asculţi. Deja ai pierdut lupta când ai considerat

acest mic detaliu mai important decât căsnicia ta şi chiar decât valoarea soţului au sotiei tale. Se prea poate să fi pierdut deja controlul emoţional, atunci când ţi-a ieşit din fire şi ai aruncat vorbe grele care l-au rănit pe partenerul tău.

Lucrul cel mai înţelept şi mai afectuos ar fi să începi să abordezi neînţelegerile dintre voi cu bunăvoinţă şi să renunţi la pretenţia ca lucrurile să se facă numai cum zici tu. Ceea ce nu înseamnă ca partenerul tău are neapărat dreptate sau că este înţelept într-o anumită privinţă, ci ca tu alegi să acorzi atenţie şi să iei în calcul preferinţele lui, ca modalitate de a-i arata că-l preţuieşti.

Cele mai bune sfaturi în materie de dragoste vin din Biblie, care zice: „Înţelepciunea care vine de sus este, întâi, curata, apoi pasnica, blândă, uşor de înduplecat, plină de îndurare şi de roade bune, fără părtinire, nefăţarnica” (Iacov 3: 17). În loc să-ţi tratezi soţul sau sotia ca pe un duşman sau ca pe cineva de care trebuie să te păzeşti, începe să-l priveşti ca pe cel mai apropiat şi mai onorat prieten al tău. Acorda atenţie greutăţii cuvintelor tale.

Nu, nu veţi ajunge să vedeţi întotdeauna lucrurile în acelaşi fel. Nici n-aţi fost creaţi să fiţi două copii fidele. Dacă aşa ar sta lucrurile, unul dintre voi ar fi mereu în plus. Doi oameni care împărtăşesc întotdeauna aceleaşi opinii şi perspective nu vor avea echilibru sau vor fi lipsiţi de prospeţimea necesara îmbunătăţirii relaţiei. Diferenţele dintre voi exista mai degrabă pentru a vă asculta unul pe altul şi pentru a învăţa unul de la celălalt.

Eşti gata să te apleci ca să-idemonstrezi partenerului tău că-l iubeşti? Sau mândria te face prea rigid ca să cedezi? Dacă marul discordiei nu este ceva ce poate avea repercusiuni serioase pe termen lung – mai ales pentru eternitate – atunci renunţă la drepturile tale şi alege să

onorezi persoana iubită. Va fi bine atât pentru tine, cât şi pentru căsnicia voastră.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ARATĂ-ŢI DRAGOSTEA ALEGÂND DELIBERAT

SA RENUTNTI TU ÎN DOMENIUL ÎN CARE AVEŢI NEÎNŢELEGERI. SPUNE-I SOŢULUI SAU

SOTIEI

TALE CA PUI PREFERINŢELE SALE PE

PRIMUL LOC.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce problema ai ales? Cât te-a costat să renunţi? Cum te va ajuta acest lucru pe viitor?

Dacă este cu putinţă, întrucât atârna de voi, trăiţi în pace cu toţi oamenii. (Romani 12: 18)

ZIUA 13

Dragostea lupta cinstit

Şi dacă o casă este dezbinata împotriva ei înseşi, casa aceea nu poate dăinui.

— Marcu 3: 25

Din nefericire, conflictele sunt inevitabile într-o căsătorie. Atunci când v-aţi legat ca mire şi mireasa, v-al iunit nu doar visurile şi speranţele, ci şi rănile, fricile, imperfecţiunile şi bagajele emoţionale. Odată cu despachetarea bagajelor după luna de miere, aţi început adevăratul proces de „despachetare” a celuilalt, descoperind, spre dezgustul vostru, cât de păcătoşi şi egoişti puteţi fi amândoi.

Nu după mult timp, partenerul tău a început să alunece uşor de pe piedestalul înalt pe care-l aşezaseşi, iar tu – de pe al său. Apropierea forţată prin căsătorie a început să descojească rând pe rând măştile voastre publice, expunând privirii celuilalt problemele intime şi obiceiurile secrete. Bine aţi venit într-o unitate decăzută!

În acelaşi timp, furtunile vieţii au început să testeze şi să descopere materialul din care sunteţi făcuţi. Pretenţiile ridicate de la loul de munca, problemele de sănătate, certurile curudele şi nevoile financiare au izbucnit cu intensităţi variate, sporind presiunile asupra relaţiei. Acestea întind scena pentru neînţelegerile dintre voi. V-aţi certat şi aţi luptat. Sunteţi răniţi. Aţi experimentat conflictul. Dar nu sunteţi singurii în această situaţie.

Fiecare cuplu trece pe aici. Este cât se poate de firesc să se întâmple aşa. Numai ca nu toate cuplurile supravieţuiesc.

Aşadar, să nu crezi ca provocarea de astăzi va da pe uşa afara toate conflictele din căsnicia voastră. Mai degrabă, vă va determina să abordaţi conflictul într-o manieră care se va treacă dincolo de el mai puternici. Pe amândoi. Împreună.

Cele mai profunde, mai sfâşietoare prejudicii pe care le vei suferi vreodată (sau pe care le-ai suferit vreodată) în căsnicia ta vor apărea probabil în toiul conflictelor. Pentru ca atunci mândria atinge cote maxime. Mania este mai aprinsa ca oricând. Atunci eşti mai egoist şi mai critic. Cuvintele tale conţin cel mai mult venin. Iei cele mai greşite decizii. O relaţie de căsătorie extraordinara lunea poate ajunge pe muchie pana joi, dacă între timp vreun conflict preia frâiele şi niciunul dintre voi nu ţine piciorul pe frâna.

Dar dragostea intra în scena şi schimba lucrurile. Dragostea îţi aminteşte ca mariajul tău este mult prea valoros ca să îl laşi să se autodistrugă, ca dragostea ta fata de partenerul tău este mai importantă decât orice lucru din cauza cruia vă luptaţi. Dragostea te ajuta să instalezi perne de aer şi să pui parapete în relaţia voastră. Îţi aminteşte ca, de fapt, un conflict poate fi întors spre binele

vostru. Cuplurile căsătorite care învaţă să treacă împreună prin conflicte ajung să fie mai apropiaţi, mai plini de încredere unul în celălalt, mai intimi şi se bucura de o legătură sufletească mult mai profunda după aceea.

Dar oare cum? Cel mai înţelept este să înveţi să lupţi cinstit, stabilind reguli adecvate de bătaie. Dacă nu aveţi principii în ce priveşte modul în care veţi aborda subiectele fierbinţi, nu veţi avea limite atunci când acţiunea se încinge.

În principiu, sunt două tipuri de limite în abordarea conflictelor: limite de tip „noi" şi limite de tip „eu".

Limitele de tip „noi" sunt regul şi cu care amândoi sunteţi de acord dinainte, reguli care se aplică în timpul oricărei dispute sau altercaţii. Şi fiecare dintre voi are dreptul să le amintească cu vlandete, dar ferm şi direct, în cazul în care sunt încălcate. Acestea includ:

1. Nu vom menţiona niciodată divorţul.

2. Nu vom scotoci printre problemele din trecut care nu au nicio legătură cu conflictul în discuţie.

3. Nu ne vom certa niciodată în public sau în faţa copiilor noştri.

4. Ne vom luat un moment de răgaz dacă neînţelegerile degenerează periculos de mult

5. Nu ne vom atinge niciodată unul pe celălalt într-un mod vătămător.

6. Nu ne vom culca niciodată supăraţi unul pe celălalt.

7. Eşecul nu este o opţiune. Indiferent cât ne costa, vom trece împreună prin acest conflict.

Regulile de tip „eu" sunt reguli pe care ţi le impui din proprie iniţiativa. Iată câteva dintre cele mai eficiente exemple:

1. Întâi voi asculta, şi apoi vor vorbi. „Ştiţi bine lucrul acesta, preaiubiţii mei fraţi! Orice om să fie grabnic la

ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la manie” (Iacov 1: 19).

2. Îmi voi rezolva mai întâi propriile probleme. „De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău şi nu vezi bârna din ochiul tău?! (Matei 7: 3)

3. Voi vorbi cu blândeţe şi nu voi ridica tonul. „Un răspuns blând potoleşte furia, dar o vorbă aspra atâta mania” (Proverbe 15: 1).

A lupta cinstit presupune să-ţi schimbi armele. Să te opui cu demnitate – ceea ce ar trebui să aibă ca rezultat construirea unui pod, nicidecum dărâmarea vreunuia. Tine minte, dragostea nu este o luptă, dar merita întotdeauna să te lupţi pentru ea.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

VORBEŞTE CU SOŢUL SAU SOTIA TA DESPRE IMPLEMENTAREA UNOR REGULI

ADECVATE DE

„BĂTAIE”. DACĂ PARTENERUL TĂU NU ESTE GATA PENTRU ACEST LUCRU, FORMULEAZĂ-ŢI PROPRIILE REGULI DUPĂ CARE

SA „LUPŢI”.

IA HOTĂRÂREA FERMA SA TE ŢII DE ELE

CÂND SE

VA IVI URMĂTOAREA NEÎNŢELEGERE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Dacă soţul sau sotia ta a cooperat, care a fost răspunsul lui/ei? Ce reguli ţi-ai impus ţie însuţi/însăţi?

Aveţi aceleaşisimţăminte unii faţă de alţii. (Romani 12: 16)

ZIUA 14

Dragostea îşi găseşte plăcerea în celălalt

Gusta viaţa cu nevasta pe care o iubeşti, în tot timpul vieţi tale deşarte.

— Eclesiastul 9: 9

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le ai de învăţat în călătoria Provocarea dragostei este ca tu nu trebuie să-ţi urmezi inima. Tu trebuie să ţi-o conduci. Nu poţi să-ţi laşi sentimentele şi emoţiile să conducă. Le pofteşti doar pe scaunul din spate şi le spui încotro mergeţi.

În relaţia ta de căsătorie, nu-ţi va veni întotdeauna să iubeşti. Este nerealist să pretinzi ca inima ta să se înfioare de diecare data la gândul că vei petrece timp cu soţul sau sotia ta. Nimeni nu poate întreţine o dorinţă arzătoare de a fi împreună cu partenerul de viaţă doar în baza sentimentelor. Dar, de asemenea, este foarte dificil să iubeşti pe cineva doar din obligaţie.

O persoană proaspăt căsătorită îşi găseşte plăcerea în soţul sau soţia sa. Dragostea lor este proaspătă şi frageda, iar speranţele unui viitor romantic rămân în inimile lor. Totuşi, exista ceva la fel de puternic ca acea dragoste noua, proaspătă. Vine din decizia de a te desfăta cu soţul sau sotia ta şi de al/o iubi indiferent de câtă vreme sunteţi căsătoriţi. Cu alte cuvinte, dragostea care alege să iubească este la fel de puternica precum este dragostea care simte iubirea. Din mai multe motive, este chiar o dragoste mai adevărată, fiindcă are ochii larg deschişi.

Lăsaţi de mintea noastră, întotdeauna vom avea tendinţa să fim critici unul faţă de celălalt. Ea te va călca pe nervi. El te va scoate din sărite. Dar zilele noastre sunt prea scurte ca să le irosim ciorovăindu-ne din tot felul de mărunţişuri. Viaţa e atât de efemera.

În schimb, este timpul să-ţi conduci inima să-şi găsească din nou plăcerea în partenerul tău. Desfată-te cu soţul sau sotia ta. Ia-o de mana şi caută-i tovărăşia. Tânjeşte după conversaţiile cu el. Aminteşte-ţi de ce te-ai îndrăgostit de personalitatea ei. Accepta aceasta persoana

– cu ciudăţeniile ei cu tot – şi urmează-i din nou bun venit în inima ta.

Încă o dată, în viaţa legi ce anume să preţuieşti. Nu te-ai născut cu anumite presetari şi preferinţe de la care eşti calculat să porneşti. Dacă eşti irascibil, tu ai ales să fii aşa. Dacă nu te poţi apuca de nimic înainte să ai casa curata, tu ai decis a nu faci acest compromis. Dacă cel mai adesea te iei de partenerul tău în loc să-l apreciezi, ai permis inimii tale să fie egoista. Ţi-ai dat voie să fii critic.

Aşadar, acum este timpul să-ţi conduci inima afara dn grota criticii. Este timpul să înveţi să-ţi găseşti din nou plăcerea în soţul sau sotia ta, apoi să veghezi asupra inimii tale pana când va începe cu adevărat să se bucure de el/ea.

S-ar putea să te surprindă sa afli ca Biblia conţine multe povesti romantice de dragoste, dar niciuna nu se remarca mai puternic şi nu este mai provocatoare decât cea relatata în cele opt capitole din Cântarea Cântărilor. I asculta cum îşi găsesc aceşti doi îndrăgostiţi plăcerea unul în celălalt în această carte poetica…

Femeia: „Ca un măr între copacii pădurii, aşa este preaiubitul meu între tineri. Cu aşa drag stau la umbra lui, şi rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele. El madus în casa de ospăţ, şi dragostea era steagul fluturat peste mine” (Cântarea Cântărilor (2: 3 – 4).

Bărbatul: „Se pârguiesc roadele în smothin, şi viile înflorite îşi răspândesc mirosul. Scoală-te, iubito, şi vino, frumoaso. Porumbiţa din crăpăturile stâncii, ascunsa în scobiturile prăpăstiilor, arată-mi fata ta, şi fă-mă să-ţi aud glasul! Căci glasul tău este dulce, şi fata ta plăcută” (Cântarea Cântărilor 2: 13 – 14).

Prea siropoasa? Prea languroasa? Nu şi pentru cei care îşi conduc inima spre a-şi găsi plăcerea în preaiubitul sau preaiubita lor – chiar şi atunci când îşi pierde din

noutate şi din mister, chiar şi atunci când ea îşi pune bigudiuri în par, chiar şi atunci când parul lui începe să-i dezvăluie chelia. Este timpul să-ţi aminteşti de ce te-a îndrăgostit de acea persoană. Să râdeţi din nou împreună. Să flirtaţi din nou. Să visaţi din nou. Plini de plăcere şi de dorinţă.

Provocarea de astăzi s-ar putea să te ducă în pragul unei schimbări reale şi radicale ai inimii. Ca să vă găsiţi plăcerea în partenerul de viaţă va fi nevoie, în cazul unora dintre voi, de un pas mic. Altora însă, s-ar putea să vă solicite să faceţi un salt uriaş dinspre actualul dezgust.

Dar dacă ai fost vreodată fermecat – ceea ce s-a întâmplat probabil când v-aţi căsătorit – aceasta se poate întâmpla din nou. Chiar dacă au trecut de atunci mulţi ani grei. Chiar dacă s-au întâmplat o grămadă de lucruri care v + au făcut în timp să vă schimbaţi părerea.

Este responsabilitatea ta să înveţi din nou care sunt lucrurile pe care le iubeşti la persoana aceasta căreia te + ai dăruit prin legământ pentru totdeauna.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

RENUNŢA DIN PROPRIE INIŢIATIVA LA UNA

DINTRE ACTIVITĂŢILE PE CARE LE FACI DE OBICEI, CU SCOPUL DE A PETRECE ASTFEL

MAI

MULT TIMP DE CALITATE CU SOŢUL SAU

SOTIA

TA. FĂ CEVA CARE LUI/EI ÎI FACE PLĂCERE SAU LUCRAŢI ÎMPREUNĂ ÎNTR-UN PROIECT DIN CARE I-AR PLĂCEA SA FACĂ PARTE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

La ce activitate ai renunţat? Ce aţi făcut împreună? Cum a mers? Ce lucruri noi ai observat (sau le-ai redescoperit) la partenerul tău de viaţă? Pentru mai multe

detalii despre cum să-ţi conduci inima, vezi anexa IV.

Fiule, da-mi inima ta, şi să găsească plăcere ochii tai în căile Mele. (Proverbe

23: 26)

ZIUA 15

Dragostea se poartă onorabil

Bărbaţilor, purtaţi-vă şi voi, la rândul vostru, cu înţelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moşteni împreună cu voi harul vieţii. – 1 Petru 3: 7

Exista anumite cuvinte în limba noastră care au o semnificaţie puternică. Ori de câte ori le folosim, ele sunt împodobite cu acea aura de respect. Nu-şi pierd niciodată din calitate, eleganta şi nobleţe. Unul dintre acestea va fi astăzi în atenţia noastră. Este vorba despre onoare.

A onora o persoană înseamnă a-i acorda respect şi o apreciere înaltă, înseamnă a o trata ca pe o fiinţă speciala sau preţioasă... Când i te adresezi, limbajul tău este în permanenta îngrijit şi inteligibil. Eşti curtenitor şi politicos. Când ea ţi se adresează, o iei în serios, acorzi cuvintelor sale greutte şi semnificaţie. Când te roagă să faci ceva, îi îndeplineşti rugămintea, pur şi împlu, din respect pentru cine este acea persoană.

Biblia ne spune să ne „cinstim" tatăl şi mama, şi de asemenea, pe cei care se afla într-o poziţie de autoritate fata de noi. Este o chemare la a recunoaşte poziţia şi valoarea cuiva. Onoarea este un cuvânt nobil.

Aceasta porunca se aplică în mod deosebit în căsătorie. A-ţi onora partenerul de viaţa înseamnă să-i acorzi întreaga ta atenţie, nu să-i vorbeşti din spatele unui ziar sau cu un ochi la televizor. Atunci când trebuie să luaţi o decizie care vă afectează pe amândoi sau întreaga familie, acorzi vocii sau opiniei partenerului tău aceeaşi putere de influenta în mintea ta. Onorezi ceea ce are el sau

ea de spus. Soţul sau sotia ta contează – şi trebuie să ştie acest lucru din modul în care il/ o tratezi.

Dar mai exista un cuvânt care ne înalţă; un cuvânt care de regula lipseşte din ecuaţia căsătoriei, deşi relevanta lui nu ar fi deloc diminuata. Este cuvântul care, de fapt, formează baza pentru onoare – motivul fundamental pentru care îi acordam respect şi preţuire soţului sau sotiei. Acest cuvânt este sfânt.

A spune ca partenerul tău de viaţă trebuie să fie „sfânt" pentru tine, nu înseamnă ca el sau ea trebuie să fie perfecţi. Sfinţenia presupune ca soţul şi soţia sunt pusi deoparte pentru un scop mai măreţ – nu mai sunt nişte oameni obişnuiţi, ci sunt speciali şi unici. O persoană care a devenit pentru tine „fanta" deţine în inima ta un loc pentru dare nu mai rivalizează cu altceva sau alticineva. El sau ea este pentru tine o persoană sacra, care trebuie onorata, lăudată şi apărată.

Aşa îşi tratează, de exemplu, o mireasa orchia de nunta. După ce o poartă în acea zi speciala, o acoperă şi o protejează, apoi o pune deoparte de toate celelalte din şifonier. N-o vei vedea niciodată purtând-o în timp ce lucrează în curte sau când merge în oraş la cumpărături. Rochia ei de mireasa are o valoare aparte. Astfel, rochiar de mireasa este sacra pentru ea.

Atunci când doi oameni se căsătoresc, fiecare soţ devine „sfânt" pentru celălalt prin „sfânta căsătorie". Ceea ce înseamnă ca nicio alta persoana din lume nu trebuie să se bucure de acest nivel de angajament şi „îndrăgire" din partea ta. Relaţia voastră este unica. Te bucuri de intimitate fizica numai cu ea, numai cu el. Faci casa cu aceasta persoana. Îţi creşti copiii împreună cu aceasta persoana. Inima ta, posesiunile tale, viaţa ta întreagă este învăluită în aceasta legătură neobişnuită pe care o împărtăşeşti doar cu aceasta persoana.

Cum stau lucrurile în căsnicia ta? Ce ar spune partenerul tău: că-l onorezi şi-l respecţi? Îţi consideri soţul sau sotia pus/a deoparte şi preţios/preţioasă? Sfânt (a)?

Poate că nu ai deloc sentimentul ca estispecial, şi poate că nu e doar un sentiment. Poate ţi-ai dori ca cineva din afara să vadă lipsa de respect cu care te tratează sotia sau soţul tău – cineva care să-l facă pe partenerul tău să se demaşte şi să se simtă stânjenit de cine este cu adevărat în spatele uşilor închise.

Dar nu aşa funcţionează dragostea. Dragostea onorează chiar şi atunci când este respinsa. Dragostea tratează persoana iubită ca fiind speciala şi sacra chiar şi atunci când tot, ceea ce primeşte în schimb este o atitudine nerecunoscătoare.

Este minunat, bineînţeles, când un sotsi o sotie se unesc în acest scop, când împlinesc porunca biblica de „a-şi fi credincioşi unul altuia în dragoste”, când îşi „acorda întâietate unul altuia în cinste” (Romani 12: 10). „Căsătoria să fie ţinută în toată cinstea, şi patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari şi pe preacurvari” (Evrei 13: 4).

Iar eforturile tale de a-l onora pe celălalt, chiar dacă nu se bucura de reciprocitate, trebuie să rămână neschimbate. Iată ceva ce numai dragostea îndrăzneşte – să pună: „Dintre toate relaţiile pe care le am, pe a noastră o voi preţui cel mai mult. Dintre toate lucrurile pe care sunt dispus să le sacrific, cele mai multe le voi sacrifica pentru tine. Indiferent de eşecurile, păcatele, greşelile şi defectele tale – trecute şi rpezente – aleg să continui să te iubesc şi să te onorez”. Numai o atare stare de fapt te poate ajuta să creezi o atmosferă în care dragostea poate fi reaprinsa. Numai în acest fel vei putea să-ţi conduci inima spre a-l iubi din nou cu adevărat pe celălalt. Aceasta este frumuseţea onoarei.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

GĂSEŞTE O CALE CARE IESE DIN TIPARELE OBIŞNUITE PENTRU A-I ARATA RESPECT ŞI ONOARE SOŢULUI SAU SOTIEI TALE. AI

PUTEA

DE EXEMPLU SĂ-I DESCHIZI USA SA INTRE

EA

PRIMA. SAU SĂ-I ARANJEZI HAINELE DUPĂ

CE

EL S-A DEZBRĂCAT. POATE FI MODUL ÎN CARE ASCULŢI ŞI VORBEŞTI ÎN CONVERSAŢIILE

VOASTRE. ARATĂ-I PARTENERULUI TĂU DE VIAŢĂ CĂ ARE MARE VALOARE ÎN OCHII TĂI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce modalitate ai ales pentru a-ţi arata respectul şi onoarea fata de soţul sau sotia ta? Care a fost rezultatul? Cum altfel ai mai putea să-l onorezi pe celălalt în următoarele zile?

Îi voi cinsti, şi nu vor fi dispreţuiţi. (Ieremia 30: 19)

ZIUA 16

Dragostea mijloceşte

Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ţi meargă bine, şi sănătatea ta să sporească tot aşa cum sporeşte sufletul tău.

— 3 Ioan 2

Tu nu poţi să-ţi schimbi soţul sau sotia. Oricât de mult ţi-ai dori, nu poţi să te joci de-a Dumnezeu, să intri în inima lui/ei şi să o modelezi în persoana dorita. Şi totuşi, cele mai multe cupluri cheltuiesc mult timp şi efort încercând să facă exact acest lucru – să-şi schimbe soţul sau sotia.

Nebunia a fost definita drept repetarea la nesfârşit a aceleiaşi acţiuni, dar aşteptând de fiecare dată un rezultat

diferit. Dar oare nu despre asta vorbim, de fapt, atunci când încercam să ne schimbam partenerul de viaţă? Frustrare la cel mai înalt nivel. La un moment dat, va trebui să accepţi că nu-i ceva ce ţine de tine. Iată însă ce poţi face. Poţi deveni un „fermier înţelept”.

Nu este datoria fermierului să facă sămânţa sa crească şi să rodească o recolta îmbelşugată. El nu se poate certa cu ea, n-o poate manipula şi nici nu-i poate pretinde să aducă roada. Dar poate planta sămânţa într-un soi fertil, poate să-i dea apa şi îngrăşământ, o poate proteja de buruieni, după care trebuie să o lase în seama lui Dumnezeu. Milioane de fermieri au trăit din acest prees secole în şir. Ei ştiu ca nu toate seminţele germinează. Dar cele mai multe vor creste, dacă sunt sădite într-un pământ bun şi dacă sunt îngrijite cum se cuvine.

Nu exista nicio garanţie ca după ce vei fi făcut toate câte ţi se cer în această carte, soţul sau sotia ta se va schimba. Dar nu despre asta e vorba în această carte. Este vorba despre a te provoca pe tine să înveţi să iubeşti. Dacă iei în serios Provocarea dragostei, exista o probabilitate ridicata sa te schimbi din interior spre exterior.

Iar dacă te ţii de fiecare provocare, soţul sau sotia ta va fi, probabil, influenţat (a) şi căsnicia voastră va începe să înflorească în faţa ochilor tai.

Poate dura săptămâni. Poate dura chiar ani. Dar indiferent de pământul cu care lucrezi, trebuie să plănuieşti succesul.

Trebuie să pliveşti buruienile din căsnicia ta. Trebuie să îmbogăţeşti şi să hrăneşti solul inimii partenerului tău şi apoi să te încrezi în Dumnezeu ca toate acestea vor da rezultate.

Însă, nu vei putea să le faci pe toate singur. Vei avea nevoie de ceva cu mult mai puternic decât orice altceva din tine însuţi. Şi acest ceva este rugăciunea perseverenta.

Rugăciunea funcţionează cu adevărat. Este un fenoment spiritual creat de Dumnezeul cel atotputernic, neîngrădit de nimic. Şi produce rezultate uimitoare.

Te gândeşti să renunţi la căsnicia ta? Iisus ne îndeamnă să ne rugăm, nu să renunţăm (Luca 18: 1). Eşti epuizat şi plin de îngrijorări? Rugăciunea îţi poate aduce pace în toiul furtunilor din viaţa ta (Filipeni 4: 6 – 7). Ai nevoie de o schimbare radicala? Rugăciunea poate face diferenţa (Faptele Apostolilor 12: 1 – 17).

Dumnezeu este suveran. El are căile Sale. El nu este un duh intro lampa care se supune fiecărei dorinţe şi fiecărui capriciu. Dar te iubeşte cu adevărat şi îşi doreşte o relaţie intima, apropiata cu tine. Ceea ce nu se poate întâmpla fără rugăciune.

Pentru ca rugăciunile tale să fie eficiente, sunt câteva elemente-cheie care trebuie luate în considerare. Dar cel mai important este ca rugăciunea funcţionează cel mai bine atunci când se naşte într-o inima smerita, umila, care se afla într-o relaţie corecta cu Dumnezeu şi cu ceilalţi. Biblia spune: „Mărturisiţi-vă unii altora păcatele şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5: 16)

Te-ai întrebat vreodată de ce îţi dezvăluie Dumnezeu într-o măsură atât de copleşitoare defectele ascunse ale soţului sausotiei tale? Oare pentru ua-l sâcâi şi cicăli la nesfârşit? Nu, ci pentru a te aduce pe genunchi. Nimeni altcineva nu ştie cum să se roage mai bine decât tine pentru partenerul tău de viaţă.

Au avut vreodată cicăleala şi admonestările tale vreun efect pozitiv? Răspunsul este nu, fiindcă nu pe aceasta cale se transforma o inimă. A venit timpul să încerci, în schimb, să vorbeşti cu Dumnezeu în cămăruţa ta.

Astfel, soţul va înţelege ca Dumnezeu îi poate

„transforma” sotia mult mai bine decât ar putea el. O sotie va obţine mai multe rezultate prin rugăciuni determinate, decât prin toate strădaniile ei adunate la un loc de a-şi convinge soţul. În plus, este şi un mod de viaţă incomparabil mai plăcut.

Aşadar, transformă-ţi plângerile în rugăciuni şi aşteaptă, păstrându-ţi mâinile curate, să lucreze Stăpânul. Dacă soţul sau sotia ta nu are niciun fel de relaţie cu Dumnezeu, e limpede pentru ce trebuie să începţi să te rogi.

Roagă-te concret pentru nevoile partenerului tău. Roagă-te pentru inima lui. Roagă-te pentru atitudinea ei. Roagă-te pentru responsabilităţile soţului sau sotiei tale fata de Dumnezeu. Roagă-te ca adevărul să ia locul minciunilor. Roagă-te ca iertarea sa ia locul amărăciunii. Roagă-te pentru o schimbare autentica şi radicala în căsnicia voastră. Şi abia apoi roagă-te pentru dorinţele inimii tale – ca dragostea şi onoarea să devină standardul vostru. Roagă-te ca romantismul şi intimitatea voastră sa atingă un nivel mai profund.

Una dintre cele mai mari dovezi de dragoste fata de soţul sau sotia ta este să te rogi pentru el/cal. „Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide” (Matei 7: 7).

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNCEPE SA TE ROGI PENTRU INIMA SOŢULUI SAU SOTIEI TALE. ROAGĂ-TE

PENTRU

TREI DOMENII SPECIFICE ÎN CARE AI VREA CA DUMNEZEU SA LUCREZE ÎN VIAŢĂ ŞI ÎN CĂSNICIA VOASTRĂ.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ai mai experimentat puterea rugăciunii până acum?

Pentru ce ai ales să te rogi? Rugăciunea a fost pentru tine un lucru natural sau tispa părut ceva străin de tine?

Dacă este cineva temător de Dumnezeu şi face voia Lui, pe acela (Dumnezeu)

Il asculta (Ioan 9: 31)

ZIUA 17

Dragostea cultiva intimitatea

Cine acoperă o greşeală, cauta dragostea, dar cine o pomeneşte mereu în vorbirile lui dezbina pe prieteni.

— Proverbe 17: 9

Poţi fi apropiat de un prieten bun pe care-l cunoşti din copilărie sau din anii de facultate. Poţi fi apropiat de un frate, de părinţii tăi sau de un verişor de vârsta ta. Dar nimic nu se compara cu apropierea dintre un soţ şi o sotie. Căsătoria este cea mai intimă dintre relaţiile umane.

Iată de ce avem atât de mare nevoie de ea. Fiecare dintre noi vine pe lume cu dorinţa înnăscută de a fi cunoscut, iubit şi acceptat. Vrem ca oamenii să ne ştie pe nume, să ne recunoască atunci când ne văd sau să ne aprecieze la justa valoare. Perspectiva de a ne împărţi casa cu o altă persoană care ne ştie pana în cele mai adânci amănunte face parte din farmecul căsniciei.

Însă din aceasta binecuvântare extraordinara se naşte totodată şi pericolul ei cel mai însemnat. Cineva care ne cunoaşte atât de intim poate să ne iubească la un nivel atât de profund cum nu ne-am imaginat nicicând că am putea fi iubiţi sau poate să ne producă rani atât de adânci încât niciodată nu se vor vindeca pe deplin. Este deopotrivă focul căsniciei şi frica de ea.

Ce experimentezi cel mai mult în căminul tău în aceasta perioada? Secretele pe care le cunoaşteţi unul despre celălalt sunt motive de ruşine, sau de apropiere unul de celălalt? Cum ar răspunde partenerul tău la aceasta întrebare: că se simte în siguranţă sau că îi este

teama?

Dacă „acasă” nu este limanul după care tânjiţi, amândoi veţi fi ispitiţi să-l căutaţi în altă parte. S-ar putea să vă orientaţi spre o altă persoană, iniţiind o relaţie care doar cochetează cu adulterul sau care chiar devine adulter. Ori poate că veţi căuta mângâiere în munca sau în activităţi recreative din afara casei, ceva care se va tina departe de intimitate, dar care se va permită totuşi să fiţi în preajma unor oameni care va respecta şi vă iubesc.

Soţul sau sotia ta n-ar trebui să se simtă presat (a) să devină perfect (a) pentru a primi aprecierea ta. N-ar trebui să umble ca şi cum ar calca pe coji de oua, acolo unde ar trebui, de fapt, să se simtă în largul sau în picioarele goale. Biblia spune: „În dragoste nu este frica; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru ca frica are cu ea pedeapsa; şi cine se teme, n-a ajuns desăvârşit în dragoste” (1 Ioan 4: 18). În căsnicia voastră ar trebui să se poată respira libertatea. Precum Adam şi Eva în grădina Edenului, apropierea voastră ar trebui să sporească şi mai mult intimitatea. Să fii „gol” şi să nu-ţi „fie ruşine” (Geneza 2: 25) trebuie să coexiste în cadrul căsniciei tale – atât la nivelul fizic, cât şi emoţional.

Trebuie să recunoaştem că ne aflam pe un teren fragil. Căsătoria a descărcat bagajele unei alte persoane în viaţa ta, şi pe ale tale în viaţa ei. Amândoi aveţi motive temeinice să vă simţiţi stânjeniţi de faptul ca o alta fiinţă umană va ştie atât de bine. Dar aceasta este şansa ta de a învălui toate aceste informaţii private în îmbrăţişarea protectoare a dragostei tale şi de a-i promite celuilalt că vei fi ajutroul cel mai potrivit în toate.

Unele secrete au nevoie să fie corectate. De aceea, tu poţi fi un agent de vindecare – nu ţinând predici şi morala, nu prin critici, ci ascultând cu dragoste şi oferind sprijinul

necesar.

Alte secrete trebuie, pur şi simplu, acceptate. Ele fac parte din constituţia şi istoria acestei persoane. Şi, cu toate că aceste probleme vor fi neplăcute, ele trebuie întotdeauna tratate cu multă blândeţe şi delicateţe.

În ambele cazuri, ţine de tine, şi numai de tine, cum îţi vei exercita puterea: fie respingându-ţi soţul sau sotia din cauza acestor secrete, fie acceptându-l cu bunăvoinţă – defecte şi calităţi, deopotrivă. Partenerul tău de viaţă va şti sau că se găseşte într-o oaza de siguranţă, unde poate să facă greşeli, sau se va retrage în sine însuşi şi-l vei pierde pentru totdeauna. A-l iubi cum se cuvine trebuie să fie munca ta de-o viaţă.

Să privim lucrurile dintr-o alta perspectiva. Nimeni nu te ştie mai bine decât Dumnezeu, Cel care te-a creat. Autorul Psalmului 139 avea dreptate când spunea: „Ştii când stau jos şi când mă scol, şi de departe îmi patruzi gândul. Ştii când umblu şi când mă culc, şi cunoşti toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limba, şi Tu, Doamne, îl şi cunoşti în totul” (Psalmul 139: 24).

Şi totuşi, Dumnezeu, care ne cunoaşte toate secretele, chiar înainte de-a le înfăptui noi, ne iubeşte în întregime, cum nici nu putem cuprinde cu mintea noastră. Cu atât mai mult ar trebui noi – oameni imperfecţi – să ne reportam la partenerii noştri cu har şi înţelegere, acceptându-i aşa cum sunt şi asigurându-i ca secretele lor sunt păstrate de noi în siguranţă.

Creşterea în intimitate ia întotdeauna timp, şi cu atât mai mult dacă a fost compromisa la un moment dat. Dar poţi să-ţi iei chiar astăzi angajamentul să restabileşti intimitatea dintre voi – dacă eşti gata să răspunzi acestei provocări.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

HOTĂRĂŞTE-TE SA PĂSTREZI SECRETELE

SOŢULUI SAU SOTIEI TALE (SIGUR NU ŞI
ATUNCI
CÂND ACESTEA SUNT PERICULOASE
PENTRU
EL/EA SAU PENTRU TINE) ŞI SĂ TE ROGI
PENTRU
ELE. VORBEŞTE CU PARTENERUL TĂU ŞI
ARATĂ-I
DRAGOSTE ÎN CIUDA ACESTOR PROBLEME. ASCULTĂ-L/O CU ADEVĂRAT ATUNCI CÂND ÎŢI ÎMPĂRTĂŞEŞTE GÂNDURI ŞI FRĂMÂNTĂRI
PERSONALE. FĂ-L/O SA SE SIMTĂ ÎN SIGURANŢĂ

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Cât de greu ţi-a fost să te abţii să spui ceva critic sau să stai doar să asculţi? Ce ai învăţat despre soţul sau sotia ta astăzi prin simplul fapt că i-ai ascultat gândurile şi frământările?

Eu sunt a iubitului meu şi iubitul meu este al meu. (Cântarea Cântărilor 6: 3)

ZIUA 18

Dragostea cauta să înţeleagă

Ferice de omul care găseşte înţelepciunea, şi de omul care capătă pricepere!

— Proverbe 3: 13

Ne bucuram atunci când descoperim cât mai multe lucruri importante pentru noi. Dacă vorbeşte despre echipa noastră perfecta de fotbal, vom devora orice articol care ne ajuta să fim la curent cu ce se mai întâmplă. Dacă ne preocupa gătitul, vom căuta emisiunile de televiziune care au cele mai performante tehnici de coacere sau cele mai apetisante reţete de deserturi. Dacă un anume subiect ne interesează, ne vom ridica antenele de fiecare dată când vine vorba despre el. De fapt, adesea astfel de

subiecte se transforma într-un fel de domenii de studiu individual.

Bineînţeles că nu este nicio problemă sa avem tot felul de interese şi să devenim cât mai performanţi în tot felul de domenii. Dar iată ca aici dragostea ridica o întrebare: „Cât de multe ştii despre partenerul tău de viaţă?”

Adu-ţi aminte de vremurile în care va curtaţi unul pe celălalt. Nu-i aşa că-l studiai pe cel sau cea după care îţi tânjea inima?

Atunci când un bărbat vrea să câştige inima unei femei, el o studiază. Observa ceea ce-i face plăcere, ce-i displace, obiceiurile ei, pasiunile ei. Dar, o dată ce i-a câştigat inima şi s-a căsătorit cu ea, adesea se opreşte din a o observa. Misterul şi aventura de a o cunoaşte nu-i mai par la fel de incitante, şi, curând, interesele sale se orientează spre alte domenii.

Acest lucru este valabil şi în cazul multor femei, care pornesc la drum pline de admiraţie şi de respect fata de bărbatul cu care doresc să se căsătorească. Dar după nunta, acele sentimente încep să pălească, pe măsură ce realitatea le dezvăluie ca „prinţul” lor este, de fapt, un bărbat imperfect şi plin de defecte.

Cu toate acestea, mai sunt încă multe comori de descoperit cu privire la soţul sau sotia ta. Acest adevăr îţi va fi de mare folos în apropierea ta de celălalt. Poţi chiar să câştigi încrederea partenerului tău. „O minte sănătoasă câştiga bunăvoinţă” (Proverbe 13: 15).

Gândeşte-te la următoarea perspectiva: dacă ceea ce ai aflat despre partenerul tău înainte de căsătorie ar fi echivalent cu bacalaureatul, este de presupus că trebuie să continui să înveţi despre el sau ea până când ai fi obinut „deploma de facultate”, „diploma de master” şi, finalmente, diploma de doctorat”. Gândeşte-le la acest

parcurs ca la o călătorie de-o viaţă care îţi aduce sufletul mereu mai aproape de soţul sau sotia ta.

— Îi cunoşti dorinţele şi visurile cele mai măreţe?

— Înţelegi pe deplin modul cum îi place să iubească şi să fie iubit?

— Ştii care sunt cele mai îngrozitoare frici ale partenerului tău de viaţă şi de ce se frământă cu ele?

Unele probleme cu care te confrunţi în relaţia cu soţul sau sotia ta sunt cauzate, pur şi simplu, de faptul ca nu il/o înţelegi. Probabil ca reacţionează foarte diferit de tine în anumite situaţii, iar tu nu reuşeşti să pricepi de ce.

Aceste diferenţe – chiar şi cele relativ nesemnificative – pot fi sursa multor lupte şi conflicte din căsnicia voastră. Se întâmplă astfel, ne spune Biblia, pentru că avem tendinţa sa „batjocorim" ceea ce nu înţelegem (Iuda 10).

Exista o seama de motive pentru preferinţele şi gusturile soţului sau sotiei tale. Fiecare nuanţă a caracterului lui/ei are în spate o poveste. Fiecare element din cine este el/ea, cum gândeşte şi cum se poartă este învăluit într-un set de principii de viaţă, care adesea au înţeles numai pentru el/ea. Dar merita tot efortul să-ţi faci timp să înţelegi de ce soţul sau sotia ta este aşa cum este.

Dacă tânjeşti după nivelul de intimitate pe care l-aţi avut odată, una dintre căile cele mai eficiente de a-i descătuşa inima partenerului tău de viaţă este să-ţi iei angajamentul să-l cunoşti. Studiază-l. Citeşte-l ca pe o carte pe care te străduieşti să o înţelegi.

Pune întrebări. Biblia spune ca „urechea celor înţelepţi cauta ştiinţă" (Proverbe 18: 15). Dragostea preia iniţiativa unei conversaţii. Dacă vrei ca partenerul tău să se deschidă fata de tine, trebuie să ştie că dorinţa ta de a-l înţelege este sincera şi autentica.

Asculta. „Înţelepţii păstrează ştiinţă, dar gura

nebunului este o pieire apropiata” (Proverbe 10: 14). Scopul pentru care urmăreşti să-ţi înţelegi partenerul este ca să poţi să-l asculţi, nu ca să poţi spune mai bine ce gândeşti tu. Chiar şi atunci când partenerul tău de viaţă nu este foarte vorbăreţ, dragostea te cheamă sa scoţi din „apele adânci” ale inimii lui (Proverbe 20: 5)

Roagă-L pe Dumnezeu să-ţi dea discernământ. „Căci Domnul da înţelepciune; din gura Lui iese cunoştinţă şi pricepere” (Proverbe 2: 6). Lucruri precum diferenţele de gen, trecutul familial şi diverse experienţe de viaţă te pot împiedica să cunoşti inima şi motivaţiile soţului sau sotiei tale. Dar Dumnezeu este Cel care da înţelepciunea. Domnul îţi va arata ce trebuie să faci ca să ştii cum să-ţi iubeşti cât mai mult soţul sau sotia.

„Prin înţepepciune se înalţa o casă, şi prin pricepere se întăreşte; prin ştiinţă se umplu camarile ei de toate bunătăţile de preţ şi plăcute” (Proverbe 24: 3 – 4). În adâncurile sufleteşti ale soţului sau sotiei tale sălăşluiesc o frumuseţe şi o valoare care, pe măsură ce le descoperi, te vor uimi tot mai mult. Pătrunde-i misterul cu entuziasm şi nerăbdare. Doreşte-ţi să cunoşti aceasta persoana mai bine decât o cunoşti acum. Fa din el/ea domeniul tău de studiu, şi-ţi vei umple casa cu bogăţii pe care numai dragostea le cunoaşte.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PREGĂTEŞTE O CINA SPECIALA ACASĂ

NUMAI

PENTRU VOI DOI. DECIDE TU CÂT DE

BOGATA

SA FIE. ÎN ACEST TIMP, URMĂREŞTE SĂ-ŢI CUNOŞTI MAI BINE PARTENERUL TĂU DE

VIAŢA;

POATE SUNT DOMENII DESPRE CARE ATI

VORBIT

FOARTE RAR. HOTĂRĂŞTE-TE ÎN INIMA TA
SA
FACI DIN ACEASTĂ SEARĂ UN EVENIMENT PLĂCUT PENTRU TINE ŞI SOŢUL SAU SOTIA
TA.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ai învăţat nou despre soţul sau sotia ta? Cum ai putea continua acest proces de descoperire în alte moduri, alta dat? Care au fost câteva din momentele care au făcut această seară memorabila?

Dobândeşte înţelepciunea şi, cu tot ce ai, dobândeşte priceperea. (Proverbe 4: 7)

ZIUA 19

Dragostea este imposibil de realizat

Preaiubiţilor, să ne iubim unii pe alţii; căci dragostea este de la Dumnezeu. Şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi-L cunoaşte pe Dumnezeu. – 1 Ioan 4: 7

Provocarea dragostei începe cu un secret. Şi deşi acesta a rămas nerostit, dar vibrând la fiecare pagina, probabil că ai devenit din ce în ce mai bănuitor şi conştient de prezenta lui. Acum, când ai ajuns atât de departe, este un secret pe care-l descoperi singur, chiar dacă poate n-ai ştiut exact cum să-l pui în cuvinte.

Secretul este acesta: propria ta inima nu poate produce dragoste necondiţionată (sau dragostea agape). Este imposibil. Este dincolo de capacităţile tale. Este dincolo de capacităţile noastre, ale tuturor.

Poate ca uneori ai demonstrat bunătate şi lipa de egoismintr-o forma sau alta şi poate că ai învăţat să fii mai plin de consideraţie şi să te gândeşti la celălalt. Dar să iubeşti pe cineva cu sinceritate, fără egoism şi necondiţionat este o cu totul alta poveste.

Aşadar, cum ai putea să faci acest lucru? Îţi place sau

nu, dragostea agape nu este ceva ce poţi tu să faci. Este ceva ce numai Dumnezeu poate să facă. Dar, datorită dragostei Sale infinite fata de tine – şi fata de soţul sau sotia ta – El alege să-şi arate dragostea prin tine.

Poate ca tu nu eşti absolut convins de aşa. Poate crezi că dacă te străduieşti mai mult şi cu mai multă dedicare, în cele din urmă inima ţi se va umple de dragoste necondiţionată, durabila, jertfitoare. Ai vrea să crezi că sunt toate în tine.

Dar de câte ori nu a eşuat dragostea ta să te împiedice să minţi, să pofteşti, să reacţionezi exagerat, să gândeşti rău despre persoana căreia i-ai jurat, înaintea lui Dumnezeu, că o vei iubi toată viaţa ta?

De câte ori oare nu s-a dovedit dragostea ta incapabila să-ţi stăpânească mania? De câte ori te-a motivat dragostea ta să ierţi, de câte ori te-a făcut să închei pasnic o ceartă ce părea fără sfârşit?

Aceste eşecuri nu fac decât să demaşte starea păcătoasă a omenirii. Noi toţi suntem lipsiţi de slava lui Dumnezeu (Romani 3: 23). Noi toţi am dat dovada de egoism, ura şi mândrie. Şi, dacă nu se întâmplă nimic care să ne spele de aceste atribute neevlavioase, vom fi cu toţii vinovaţi înaintea lui

Dumnezeu. De aceea, dacă nu eşti împăcat cu Dumnezeu, nu-ţi poţi iubicu adevărat soţul sau sotia, fiindcă El este sursa acestui fel de dragoste.

Nu poţi sărui altora ceea ce nu ai. Nu poţi apela la resurse şi rezerve interioare, dacă acestea nu exista. La fel cum nu poţi dărui un milion de dolari dacă nu-i ai, tot aşa nu ai cum să dăruieşti mai multă dragoste decât ai de fapt. Pot încerca, bineînţeles, dar vei eşua de fiecare dată.

Astfel că am o veste neplăcută pentru tine: dragostea capabila sa rămână în picioare în faţa oricărei presiuni îţi va rămâne inaccesibila, atâta vreme cât o cauţi numai în

tine însuţi. Ai nevoie de Cineva care poate să-ţi dea acest fel de dragoste.

„Dragostea este din Dumnezeu” (1 Ioan 4: 7). Şi numai aceia care i-au permis lui Dumnezeu să pătrundă în inimile lor prin credinţa în Fiul Lui Iisus – numai aceia care au primit Duhul lui Hristos prin credinţa în moartea şi învierea sa – sunt capabili să se hrănească din adevărata putere a dragostei. „Căci despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic” (Ioan 15: 5).

Dar Dumnezeu a spus, de asemenea: „Dacă rămâneţi în Mine, şi dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da” (Ioan 15: 7: „Dumnezeu a promis ca prin Hristos va locui în inima ta, prin credinţă, ca să poţi cunoaşte dragostea lui Hristos, „care întrece orice cunoştinţă, ca să ajungeţi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3: 19).

Când te predai lui Hristos, puterea Lui poate lucra prin tine. Căci oricât de mult te-ai strădui, chiar dacă ţi-ai da toată silinţa, tot nu te-ai putea ridica la standardele lui Dumnezeu. Dar El, „prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3: 20). Iată deci cum îţi vei putea iubi soţul sau sotia.

Prin urmare, acest secret tulburător – aşa umilitor cum pare – are un deznodământ fericit pentru cei care vor înceta să opună rezistenta şi vor primi dragostea pe care o are Dumnezeu pentru ei. Acest lucru înseamnă ca dragostea care „a fost turnata în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat” (Romani 5: 5) va fi întotdeauna la îndemâna noastră, de fiecare dată când alegem să ne supunem Lui.

Pur şi simplu, nu te vei descurca fără El.

Poate ca niciodată nu ţi-ai dăruit inima lui Hristos, dar simţi cum te atrage astăzi înspre el. Poate că îţi dai

seama, pentru prima dată, că şi tu ai încălcat poruncile lui Dumnezeu şi ca vina ta te va împiedica să-L cunoşti. Dar scriptura afirma ca dacă te pocăieşti, îndepărtându-te de păcat şi întorcându-te la Dumnezeu, El este gata să te ierte în baza jertfei Fiului Sau pe cruce. El te caută, nu ca să te lege şi să te facă rob, ci ca să te elibereze, să poţi accepta dragostea şi iertarea Lui. Abia după aceea vei fi în stare să împărtăşeşti aceasta dragoste cu persoana pe care ţi se cere în modul cel mai specifi să o iubeşti.

Poate că eşti deja credincios, dar recunoşti că ai deraiat în relaţia ta cu Dumnezeu. Nu mai citeşti Cuvântul lui Dumnezeu, nu te mai rogi, poate nici nu mai mergi la biserică. Dragostea pe care o simţeai odată umblându-ţi prin vene s-a stins uşor, lăsând în urma apatie.

Adevărul este ca nu poţi trai fără El şi nu poţi iubi fără El. Dar dacă îţi pui încrederea în Dumnezeu, cuvintele sunt prea sărace ca să exprime ce poate să facă El în căsnicia ta.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

TRECE ÎN REVISTA PROVOCĂRILE DE PÂNĂ ACUM. AU FOST UNELE CARE ÎI S-AU

PĂRUT

IMPOSIBILE? ÎŢI DAI SEAMA CĂ AI NEVOIE

DE

DUMNEZEU CA SĂ-ŢI SCHIMBE INIMA ŞI SĂ-ŢI

DEA PUTEREA SA IUBEŞTI? CERE-I LUI SĂ-ŢI ARATE PE UNDE TE AFLI ÎN RELAŢIA CU EL ŞI CERE-I PUTERE ŞI HAR CA SĂ-ŢI REZOLVE

PROBLEMA DESTINAŢIEI TALE ÎN ETERNITATE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce crezi că-ţi spune Dumnezeu? L-ai simţit atingându-ţi inima? Ce decizie ai luat ca răspuns?

La oameni lucrul acesta este cu nenutinta, dar la

Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă.

(Matei 19: 26)

ZIUA 20

Dragostea este Iisus Hristos

Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenita, a murit pentru acei nelegiuiţi.

— Romani 5: 6

Ziua de ieri şi provocarea ei nu fac decât să ne conducă la concluzia aceasta. Din fericire, este concluzia pe baza căreia putem trăi – astăzi, mâine şi pentru totdeauna.

Iisus a venit să te „caute şi să te mântuiască" (Luca 19: 10). Toate lucrurile pe care le-ai ratat şi n-ai reuşit nicicum să le faci, fiecare minut pe care l-ai irosit încercând să repari lucrurile în felul tău – toate acestea pot fi iertate şi „îndreptate" încredinţându-ţi viaţa în mâinile Celui care ţi-a dat-o.

Poate nu ţi-ai mai încredinţat niciodată viaţa în mâna Lui. Dacă-i aşa, atunci astăzi este ziua ta„Lata ca acum este vremea potrivita; iată ca acum este ziua mântuirii" (2 Corinteni 6: 2).

Poate că ţi-ai încredinţat-o cu mulţi ani în urmă, dar te-ai îndepărtat de rădăcinile tale spirituale. În acest caz, „pocăiţi-vă şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se şteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviorare" (Faptele Apostolilor 3: 19). Chiar dacă ai făcut din Hristos un mod de viaţă şi n-ai încetat niciodată să umbli în părtăşie cu El, următoarele versete te vor ajuta să-ţi aminteşti cu recunoştinţă tot ce a făcut El pentru tine.

Biblia spune că suntem cu toţi păcătoşi din naştere, din primul moment când am venit pe lume. „Iată că sunt născut în nelegiuire şi în păcat m-a zămislit mama mea" (Psalmul 51: 5). „Toţi am ajuns ca nişte necuraţi şi toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Toţi suntem

ofiliţi ca o frunză şi nelegiuirile noastre ne iau ca vântul" (Isaia 64: 6). Deci, nu-i adevărat ca Dumnezeu trimite în iad oameni nevinovaţi.

Meritam iadul. Pur şi siimplu, nu putem fi destul de buni ca să trăim alături de Dumnezeul cel sfânt.

Şi totuşi, „dragostea lui Dumnezeu fata de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Sau Fiu, ca noi să trăim prin El". (1 Ioan 4: 9). „El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfăţişare a fost găsit ca un om, S-a smerit şi S-a făcut ascultător până la moarte, şi în ea moarte de cruce" (Filipeni 2: 6 – 8). „el a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morţi fata de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui aţi fost vindecaţi" (1 Petru 2: 24). Prin moartea Sa, El a invalidat din start ideea că nu eşti iubit sau că eşti devalorizat. Dacă te simţi câteodată inacest fel, înseamnă ca nu priveşt înspre Crucea lui Hristos. Acolo, El ţi-a arătat dragostea Lui fata de tine.

O astfel de dragoste nu poate fi înţeleasă pe deplin. „Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate ca s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu îşi arata dragostea faţă de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi" (Romani 5: 7 – 8).

Nici nu poate fi câştigată. „Plata păcatului este moartea, dar darul fără plata a lui Dumnezeu este viaţa veşnică în Iisus Hristos, Domnul nostru" (Romani 2: 8 – 9).

Dar trebuie acceptata. „Dacă mărturiseşti deci cu gura ta pe Iisus ca Domn, şi dacă crezi în inima ta ca Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit. Căci prin credinţă din inima se capătă neprihănirea, şi prin

mântuirea cu gura se ajunge la mântuire" (Romani 10: 9 – 10).

Iar atunci când ai acceptat ca aceasta viaţă noua şi dragostea lui Dumnezeu îţi aparţin, eşti liber să iubeşti cu o dragoste de care înainte n-ai fost în stare.

„Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea ca El Şi-a dat viaţa pentru noi; şi noi deci trebuie să ne dăm viaţa pentru fraţi... Şi porunca Lui este să credem în Numele Fiului Sau Iisus Hristos, şi să ne iubim unii pe alţi, cum ne-a poruncit El" (1 Ioan 3: 16, 23). „Cine nu iubeşte, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru ca Dumnezeu este dragoste" (1 Ioan 4: 8).

El a fost gata să te iubească şi atunci când nu meritai, chiar şi atunci când nu răspundeai în niciun fel dragostei Sale. El ţi-a văzut foarte limpede toate defectele şi imperfecţiunile şi, totuşi, a ales să te iubească. În dragostea Lui, El a făcut cel mai mare sacrificiu posibil ca să-ţi împlinească cea mai mare nevoie a ta. În consecinţa, acum poţi (prin harul Sau) umbla în plinătatea şi în binecuvântarea dragostei Sale. Acum şi pentru totdeauna.

Ceea ce înseamnă ca acum îţi poţi iubi partenerul de viaţă cu o asemenea dragoste. Poţi să iubeşti şi atunci când dragostea nu-ţi este împărtăşită. Poţi să vezi toate defectele şi imperfecţiunile soţului sau sotiei tale şi totuşi să alegi să-l/o iubeşti. Şi, deşi nu-i poţi împlini nevoile aşa cum poate Dumnezeu, tu poţi fi o unealta prin care El să împlinească nevoile soţului sau sotiei tale. Astfel, partenerul tău poate să umble în plinătatea şi binecuvântarea dragoste tale. Acum şi pana ce moartea vă va despărţi.

Adevărata dragoste se găseşte numai în Hristos. Iar acum, o dată ce ai primit darul Lui de viaţă noua prin acceptarea morţii Sale în locul tău şi iertarea Lui pentru păcatele tale, eşti, în sfârşit, pregătit să înfrunţi

provocarea.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNDRĂZNEŞTE SĂ-L CREZI PE DUMNEZEU PE CUVÂNT. ÎNDRĂZNEŞTE SA TE ÎNCREZI ÎN

IISUS

HRISTOS PENTRU MÂNTUIREA TA. ÎNDRĂZNEŞTE

SA TE ROGI: „DOAMNE IISUSE, SUNT UN PĂCĂTOS. DAR TU ŢI-AI ARĂTAT DRAGOSTEA

FATA DE MINE MURIND PENTRU IERTAREA ACATELOR MELE, ŞI ŢI-AI ARĂTAT PUTEREA

DE

A MA SALVA DE LA MOARTE PRIN FAPTUL

CĂ AI

ÎNVIAT. DOAMNE, SCHIMBĂ-MI INIMA ŞI MÂNTUIEŞTE-MĂ PRIN HARUL TĂU”.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Descrie modul în care ai resimţit aceasta experienţa. Chiar dacă n-ai făcut să-ţi reînnoieşti angajamentul de a primi şi de a exprima dragostea Lui, ce anume ţi-a arătat Dumnezeu astăzi?

EL Însuşi i-a răscumpărat în dragostea şi îndurarea Lui. (Isaia 63: 9)

ZIUA 21

Dragostea este împlinită în Dumnezeu

Domnul te va călăuzi neîncetat, îţi va satura sufletul…

— Isaia 58: 11

Ziua 20 a fost o zi de o importantă vitala în această Provocare a dragostei – şi în viaţa ta. Ai ajuns faţă în faţă cu o nevoie stringenta a fiecărei inimi omeneşti. Şi poate ca pentru prima dată ţi-a devenit limpede cât de personala este aceasta nevoie. Poate că ţi-ai dat seama că nimic din cât de personala este aceasta nevoie. Poate că ţi-ai dat

seama că nimic din cutia ta de talente şi resurse nu ar putea repara vreodată pagubele din urma păcatului şi ca Iisus este singurul care îţi poate dărui ceea ce-ţi lipseşte. Dacă L-ai primit prin credinţă şi ţi-ai încredinţat viaţa în mâinile Lui să ţi-o conducă El, atunci Duhul Sfânt îţi reînnoieşte inima. Înţelepciunea, harul, puterea Lui se pot revărsa acum în tot ceea ce faci. Inclusiv, şi nu în cele din urmă, în căsnicia ta.

Dar, indiferent dacă păşeşti pe un teren nou sau, dimpotrivă, Îl urmezi pe Iisus de ceva vreme, acum este timpul să-ţi fixezi bine în minte un lucru: Ai nevoie de Dumnezeu în fiecare zi. Aceasta nu este o propunere cu jumătate de norma. Numai El te poate împlini, chiar şi atunci când toate celelalte te lasa balta.

Poate ca soţul tău vine acasă târziu. Din nou. Dar Dumnezeu va fi întotdeauna acolo la timpul potrivit.

Poate ca sotia ta te dezamăgeşte. Din nou. Dar Dumnezeu este întotdeauna demn de încredere că îşi va împlini promisiunile.

În fiecare zi îţi pui speranţele în partenerul tău de viaţă. Uneori, acesta îţi va împlini nevoile. Alteori, nu. Dar niciodată nu va putea să împlinească în totalitate cererile şi pretenţiile pe care le ai de la el/ea – pe de o parte, fiindcă unele dintre acestea vor fi nerezonabile, iar pe de altă parte, fiindcă partenerul tău de viaţă este doar un om.

Dumnezeu însă nu este doar un om. Şi doar cei care se apropie de El în fiecare zi, conştienţi de totala lor dependenta de El în ce priveşte nevoile lor, descoperă cât de demn de încredere este El.

Oare poate soţul sau sotia ta să-ţi dea pace sufletească? Nu. Dar Dumnezeu poate. „Nu va îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru aduceţi cererile voastre la cunoştinţă lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice

pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Iisus" (Filipeni 4: 6 – 7).

Oare poate soţul sau sotia ta să te facă să fii mulţumitor prin toate câte ti le arunca în cârcă viaţa? Nu. Dar Dumnezeu poate. „Ştiu ca trăiesc smerit, şi ştiu să straiesc în belşug. În totul şi pretutindeni m-am deprins să fiu satl şi flamand, să fiu în belşug şi să fiu în lipsa. Pot totul în Hristos care ma întăreşte". (Filipeni 4: 12 – 13)

Exista nevoi în viaţa ta pe care numai Dumnezeu le poate împlini pe deplin. Deşi soţul sau sotia ta poate să-ţi împlinească unele dintre aceste cerinţe – măcar din când în când –, numai Dumnezeu poate să le împlinească pe toate. Nevoia de dragoste. Nevoia de acceptare. Nevoia de bucurie. Esste timpul să încetezi să pretinzi cuiva sa te menţină în stare de funcţionare şi satisfăcut non-stop. Numai Dumnezeu poate face asta, pe măsură ce înveţi să depinzi de El. Dar El are stilul şi metodele Lui. „Şi Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuinţele voastre, după bogăţia Sa, în slava, în Iisus Hristos" (Filipeni 4: 19).

Nevoia de dragoste, pace şi acceptare sunt reale. Nimeni nu spune ca n-ar trebui să le ai. Dar în loc să te legi de lucruri care sunt, în cel mai bun caz, instabile şi supuse schimbării – sănătatea ta, banii tăi, chiar şi afecţiunea şi bunele intenţii ale partenerului tău – leagă-te de Dumnezeu. El este Singurul din viaţa ta care nu. Se schimba niciodată. Credincioşia Lui, adevărul Lui şi promisiunile Lui pentru copiii Săi vor rămâne veşnic. De aceea, trebuie să-L cauţi pe el în fiecare zi.

Singurul motiv pentru care renunţăm să-L căutăm este pentru că nu credem că Dumnezeu ne va împlini cu adevărat nevoile. Şi totuşi, Bibliaspune: „Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima" (Psalmul 37: 4). Atunci când îl căutam mai întâi pe El, Îl iubim pe El

mai întâi şi punem relaţia cu El pe primul loc, Donul ne promite ea. Se va îngriji de tot ce avem nevoie cu adevărat – ceea ce înseamnă, de fapt, toate cele necesare ca să fim mulţumiţi.

Iisus a vorbit odată unei samaritence la o fântână; era o femeie care încercase să-şi împlineeasca nevoile printr-o serie de relaţii eşuate. Cu viaţă şi găleata goale, ea venise în acel loc cu inima sfâşiată şi înăsprita, disperată. Dar a găsit în Hristos ceea ce El numeşte „apa vieţii" (Ioan 4: 10) – un izovor ce nu potoleşte numai setea de moment. Ceea ce i-a oferit El era un elixir pentru suflet, care revigorează la nesfârşit. Iată ce-ţi sta la îndemână în fiecare dimineaţă la răsăritul soarelui şi în fiecare seară înainte de culcare, indiferent cine este soţul sau sotia ta şi ce ţi-a făcut.

Dumnezeu este sursa ta în fiecare zi. Pentru toate cele necesare.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

HOTĂRĂŞTE ASTĂZI UN TIMP ÎN CARE SA TE

ROGI ŞI SĂ CITEŞTI DIN BIBLIE. ÎNCEARCĂ SA

CITEŞTI CATE UN CAPITOL ÎN FIECARE ZI DIN

PROVERBELE LUI SOLOMON (SUNT 31 DE TOATE – CÂT PENTRU O LUNĂ ÎNTREAGĂ)

SAU

DIN EVANGHELII (MATEI, MARCU, LUCA ŞI IOAN). SCUFUNDĂ-TE ÎN PROMISIUNILE PE CARE

TI LE FACE DUMNEZEU ÎN ACESTE CĂRŢI. ACESTEA TE VOR AJUTA SA CREŞTI ÎN UMBLAREA TA CU DUMNEZEU.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de

astăzi.

Cum crezi că se va schimba perspectiva şi situaţia în care te afli petrecând zilnic timp cu Dumnezeu? Cum ai putea să-L implici mai mult în viaţa ta de fiecare zi?

Îţi deschizi mana şi saturi după dorinţa tot ce are viaţă. (Psalmul 145: 16)

ZIUA 22

Dragostea este credincioasa

…Te voi logodi cu Mine prin credincioşie, şi vei cunoaşte pe Domnul!

— Osea 2: 20

Pentru noi, creştinii, dragostea este fundamentul întregii noastre identităţi. Renaşterea noastră spirituala a avut loc fiindcă „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică” (Ioan 3: 16).

Când I s-a cerut să clarifice care este cea mai mare porunca, Iisus a răspuns: „Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta, cu tot cugetul tău şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi” (Luca 10: 27).

Dragostea noastră a unora fata de alţii ar trebui să fie modul prin care oamenii să ne distingă ca ucenici ai lui Hristos (Ioan 13: 35). Este rădăcina şi temelia existentei noastre (Efeseni 3: 17), menita să fie exprimata intens şi cu ardoare (1 Petru 4: 8). Este o calitate pe care trebuie să o „creştem” tot mai mult în noi (1 Tesaloniceni 3: 12), devenind din ce în ce mai buni în practicarea ei şi din ce în ce mai definiţi de ea.

Deci, dacă noi am fost creaţi pentru a împărtăşi dragostea, ce faci atunci când dragostea ta este respinsa? Cum reacţionezi când cel căruia ţi-ai încredinţat viaţa nu mai vrea să accepte dragostea pe care tu eşti chemat să i-o oferi?

Una dintre cele mai remarcabile relatări ale Bibliei este cea a profetului Osea. Împotriva raţiunii şi a moralei convenţionale, Dumnezeu i-a cerut să ia în căsătorie o prostituată. Prin căsătoria lui Osea, Dumnezeu a vrut să ilustreze dragostea necondiţionată a cerului fata de noi. Din unirea lui Osea cu Gomera s-au născut trei copii, dar, după cum era de aşteptat, această femeie care îşi dusese traiul multă vreme în imoralitate, nu era dispusa sa rămână credincioasa unui singur bărbat. Ca atare, Osea a rămas cu inima frântă şi cu ruşinea de-a fi fost părăsit de nevasta.

El o iubise, dar ea îi refuzase cu dispreţ dragostea. Deveniseră apropiaţi, dar iată ca acum ea îi era necredincioasa şi adultera, respingându-l şi alegând în schimb să-şi împlinească poftele cu nişte necunoscuţi.

Timpul a trecut şi Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Osea. Dumnezeu i-a spus să se ducă să-şi afirme din nou dragostea pentru aceasta femeie care îi fusese necredincioasa în repetate rândusi. De această dată, ea decăzuse atât de rău ca încât Osea a fost nevoit să o cumpere dintr-un lot de sclavi, dar a plătit preţul răscumpărării ei şi a adus-o acasă. Da, ea îi dispreţuise dragostea. Se jucase în mod perfid cu inima lui. Dar el a invitat-o iarăşi în viaţa lui, demonstrându-i o dragoste necondiţionată.

Aceasta este o poveste adevărată, dar a fost folosită pentru a ilustra dragostea lui Dumnezeu fata de noi. El îşi revarsa bunătatea peste noi fără măsură, deşi, noi, în schimb, adesea nu-L luam în seamă. De multe ori, ne comportam ruşinos şi ne simţim deranjaţi de dragostea Lui, ca şi cum ne-ar tine departe de ceea ce ne dorim cu adevărat. L-am respins în multe feluri – chiar şi după ce am primit darul mântuirii veşnice – şi totuşi, El încă ne iubeşte. El rămâne, totuşi, credincios.

Chiar şi aşa, dragostea Lui nu-L împiedica să ne cheme să dăm socoteala de purtarea noastră greşită fata de El. Plătim pentru respingerea noastră un preţ mult mai mare decât ne dăm seama. Şi totuşi, El alege să ne răspundă cu har şi mila. „În El avem răscumpărarea, prin sângele Luiiertarea păcatelor, după bogăţiile harului Său" (Efeseni 1: 7). În El avem un model de de aciune când dragostea noastră este respinsa. Dragostea rămâne credincioasa.

La o astfel de dragoste ne-a chemat Iisus în pasajul cunoscut sub numele de Predica de pe Munte. El a spus: „iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc, binecvuvantaţi pe cei ce va blestema, rugaţi-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi" (Luca 6: 27 – 28).

„Dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplat vi se cuvine? Şi păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei. Dacă faceţi bine celor ce va fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii fac aşa" (Luca 6: 32 – 33).

„Voi însă, iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi daţi cu împrumut fără să nădăjduiţi ceva în schimb. Şi răsplata voastră va fi mare, şi veţi fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun şi cu cei nemulţumitori şi cu cei răi" (Luca 6: 35).

Din poziţia favorabila a altarului de nunta, nu ţi-a trecut niciodată prin minte ca persoana cu care tocmai te-ai căsători ţi-ar putea deveni mai târziu un fel de „duşman", pe care va trebui să-l iubeşti într-un act de sacrificiu suprem. Şi totuşi, mult prea frecvent, într-o căsătorie relaţia se degradează până la acest nivel. Chiar pana la trădare sau, din nefericire, la infidelitate.

Pentru mulţi, acesta este începutul sfârşitului. Ca reacţie, unii recurg rapid la un divorţ tragic. Alţii, mai grijulii fata de reputaţia lor decât de propria fericire, decid să continue şaradă. Dar nu au nici cea mai mică intenţie să se placă – şi cu atât mai puţin să se iubească unul pe altul

din nou.

Dar nu acesta este modelul lăsat de Hristos ucenicilor Săi. Dacă dragostea Lui este modelul suprem, atunci tu trebuie să iubeşti chiar şi atunci când iniţiativele îţi sunt respinse. Dar pentru ca dragostea ta să atingă acest nivel, trebuie să fie mai întâi dragostea Lui.

Tu îi poţi oferi partenerului tău o dragoste nemeritata, pentru ca mai întâi Dumnezeu îţi oferă ţie o dragoste nemeritata – în mod repetat, la nesfârşit. Adesea, dragostea se exprima cel mai mult fata de cei care o merita cel mai puţin.

Cere-l lui Dumnezeu să te umple cu acea dragoste pe care doar El ţi-o poate da, apoi hotărăşte-te să o dai mai departe partenerului tău într-o manieră care-ţi reţeleta recunoştinţa fata de dragostea lui Dumnezeu. Aceasta este frumuseţea dragostei răscumpărătoare. Aceasta este puterea credincioşiei.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

DRAGOSTEA ESTE O ALEGERE, NU UN SENTIMENT. ESTE UN ACT DE INIŢIATIVĂ NU UNREFLEX; CA ATUNCI CÂND ÎŢI

LOVEŞTI

ROTULA GENUNCHIULUI. ALEGE ASTĂZI SA ARĂŢI DRAGOSTE CHIAR ŞI ATUNCI CÂND PARTENERUL TĂU ŞI-A PIERDUT INTERESUL

DE

A O PRIMI. SPUNE-I ASTĂZI CUVINTE CA ACESTEA: „TE IUBESC. PUNC. ALEG SA TE IUBESC CHIAR DACĂ TU NU MA IUBEŞTI”.

Bifează aici când ai reuşit să rapunzi provocării de astăzi.

De ce este aceasta dragoste imposibila în lipsa dragostei lui Hristos care să bată în inima ta? Cum te poate ajuta prezenta Lui să iubeşti, chiar şi atunci când

dragostea vine doar dintr-o singură parte?

Aleg calea adevărului. (Psalmul 119: 30)

ZIUA 23

Dragostea protejează întotdeauna

…(Dragostea) apară totul. – 1 Corinteni 13: 7 (NIV)

Căsătoria înseamnă mai multe lucruri; cuprinde bucurii, necazuri, reuşite şi eşecuri. Dar când te gândeşti la cum ai vrea să fie căsătoria ta, în niciun caz nu-ţi trece prin minte că va fi un câmp de lupta. Şi totuşi, sunt câteva lupte pe care trebuie să le porţi. Este vorba despre luptele care au de-a face cu protejarea partenerului tău.

Din nefericire, căsătoria ta are duşmani din exterior. Aceştia iau forme diferite şi folosesc strategii diferite, şi, folosindu-se de toate acestea, vor unelti pentru a-ţi distruge relaţia, dacă nu ştii cum să-i alungi.

Unii duşmani sunt agili şi par atrăgători, dar îţi vor eroda dragostea şi preţuirea pentru celălalt. Alţii vor încerca să-ţi ademenească inima departe de partenerul tău, hrănindu-te cu fantezii nesănătoase şi comparaţii nerealiste. Exista o luptă pe care trebuie să o porţi pentru a-ţi apăra căsătoria – a cea lupta în care dragostea îşi înalţă scutul şi scoate sabia pentru a apăra ce-i aparţine. Partenerul tău şi căsnicia ta au nevoie de protecţia ta constanta împotriva unor duşmani precum:

Influentele dăunătoare Permiţi anumitor obiceiuri să-ţi otrăvească familia? Internetul şi televizorul pot fi facilităţi productive şi te poţi bucura de ele, dar, de asemenea, pot infiltra idei distructive şi pot stoarce ore preţioase petrecute cu familia ta. Acelaşi lucru se aplică şi programelor de lucru care vă ţin departe unul de celălalt un timp nesănătos de lung.

Nu ai cum să-ţi aperi casa dacă eşti în sânul ei doar arareori şi mai ales dacă nu eşti legat emoţional de soţul sau sotia ta. Trebuie să lupţi pentru a păstra echilibrul

corect.

Relaţiile nesănătoase. Nu toată lumea are stofa de prieten bun. Nu orice bărbat cu care mergi la vânătoare sau la pescuit vorbeşte cu înţelepciune în materie de căsnicie. Nu orice femeie din grupul cu care serveşti prânzul are o perspectivă corecta asupra obligaţiilor şi priorităţilor dintr-o relaţie de căsătorie. De fapt, oricine îţi desconsidera căsnicia nu merita numele de „prieten”. Şi, cu siguranţă, trebuie să fii în garda şi să nu permiţi relaţiilor cu persoanele de sex opus de la serviciu, de la sala de sport sau chiar de la biserica sa te îndepărteze emoţional de cel căruia i-ai oferit deja inima ta.

Ruşinea. Deşi la niveluri diferite, toţi ne confruntam cu propria inferioritate şi slăbiciune. Şi fiindcă o relaţie de căsătorie este de aşa natură încât să-i expună şi să-i facă vulnerabili pe cei doi unul faţă de celălalt, trebuie să aperi bulnerabilitatea soţului sau sotiei tale şi să nu vorbeşti niciodată negativ despre el/ea în public. Secretele sale sunt secretele tale (bineînţeles, nu şi atunci când acestea implica comportamente distrugătoare care te expun pe tine, pe copiii voştri sau pe el însuşi/ea însăşi unui pericol iminent). În general vorbind, dragostea acoperă greşelile celuilalt. Acoperă ruşinea.

Paraziţii. Atenţia la paraziţi! Un parazit reprezintă orice lucru care se ţine de tine ca o lipitoare, hrănindu-se din vitalitatea căsniciei voastre. Se prezintă de obicei sub forma dependentelor precum pariurile, drogurile sau pornografia.

Promit plăcere, dar se dezvolta ca o boală şi îţi consuma tot mai mult gândurile, timpul şi banii. Îţi jefuiesc inima de loialitatea fata de cei pe care îi iubeşti. Rare sunt căsniciile care supravieţuiesc în prezenta paraziţilor. Dacă îţi iubeşti partenerul, trebuie să distrugi orice dependenta din inima ta. Altfel, te va distruge ea pe tine.

Biblia vorbeşte limpede despre acest rol protector, folosind adesea analogia cu un pastor. Dumnezeu avertizează: „... oile Mele au ajuns de jafsi sunt prada tuturor fiarelor câmpului”. Cum e posibil? „... din lipsa de pator...”. Nu din cauză că pastorii erau prea slabi pentru a-şi îndeplini datoriile, ci din cauză că nu erau atenţi. În loc să se asigure ca oile nu ajung pe mâna prădătorilor, ei „... păşteau numai pentru ei înşişi, şi nu păşteau oile Mele” (Ezechiel 34: 8). Îşi luaseră măsuri suplimentare pentru a-şi împlini propriile nevoi şi pofte, şi nu se gândiseră câtuşi de puţin la siguranţă celro aflaţi în grija lor.

Sotiilor – voi aveţi un rol de apărare în căsniciile voastre. Trebuie să vă ţineţi inima în frau şi să vă feriţi de acele romane, reviste sau alte forme de divertisment care vă pot înceţoşa percepţia asupra realităţii, făcându-vă să aveţi aşteptări necinstite de la sotii voştri. În schimb, ca sotie trebuie să-ţi faci partea, ajutându-ţi soţul să se simtă puternic, şi în plus, să eviţi gândirea de tip talk-show, care îţi poate distrage atenţia de la familia ta. „Femeia înţeleaptă îşi zideşte casă, iar femeia nebuna o dărâma cu ruseşti mâinile ei” (Proverbe 14: 1).

Bărbaţilor – voi sunteţi capii familiilor voastre. Ca soţ, ţie îţi revine responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu să păzeşti poarta şi să stai în picioare împotriva oricărei ameninţări la adresa sotiei tale şi la adresa căsniciei voastre. Aceasta nu este o sarcină uşoară. Ai nevoie de o inimă curajoasa şi de o minte prevăzoatoare şi gata de acţiune. Iisus a spus: „Să ştiţi ca dacă ar şti stăpânul casei la ce straja din noapte va veni hoţul ar veghea şi n-ar lăsa să spargă casa” (Matei 24: 43). Acesta este rolul tău. Ia-l în serios.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNDEPĂRTEAZĂ ASTĂZI ORICE PIEDICA DIN RELAŢIA VOASTRĂ, ORICE DEPENDENTA

SAU INFLUENTA DĂUNĂTOARE CARE TE STOARCE DE AFECŢIUNEA FATA DE SOŢUL SAU

SOTIA TA

ŞI TE ÎNDEPĂRTEAZĂ DE EL/EA.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

La ce airenuntat? Mai sunt şi alte lucruri la care trebuie să renunţi? Cum sprei că vor fi afectate căsnicia şi relaţia ta cu Dumnezeu prin îndepărtarea acestor piedici?

Vei fi aşezat iarăşi la locul tău... dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău. (Iov 22: 23)

ZIUA 24

Dragoste versus pofta

Şi lumea şi pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac. – 1 Ioan 2: 17

Adam şi Eva dispuneau de tot ce aveau nevoie în grădina Edenului. Erau în părtăşie cu Dumnezeu şi se bucurau de intimitate unul cu celălalt. Însă după ce Eva a fost ispitita de şarpe, a privit fructul oprit şi şi-a lipit inima de el. Nu după mult timp, Adam i s-a alăturat în dorinţele ei şi, împotriva poruncii lui Dumnezeu, au mâncat amândoi din fruct.

Iată parcursul: De la ochi la inima, de la inima la fapta. Apoi, ruşine şi regrete.

La rândul nostru, şi noi am fost binecuvântaţi cu tot ce avem nevoie pentru o viaţă deplina, productiva şi bogata. „Căci noi n-am adus nimic în lume, şi nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea” (1 Timotei 6: 7). Dar Biblia continua cu afirmaţia ca dacă avem hrana şi îmbrăcăminte suficienta, ar trebui să fim „mulţumiţi”. Şi Iisus a promis ca Dumnezeu le asigura copiilor Săi aceste două condiţii (Matei 6: 25 – 33).

Dar binecuvântările lui Dumnezeu depăşesc cu mult aceste nevoi de baza, astfel încât am putea spune, pe bună

dreptate, că nu ducem lipsă de nimic. Şi totuşi, la fel ca Adam şi Eva, şi noi vrem mai mult. Prin urmare, ne aţintim ochii şi ne fixam inimile pe căutarea plăcerilor lumeşti. Încercam să ne împlinim nişte nevoi legitime prin mijloace nelegitime. Mulţi cauta împlinirea sexuală în alta persoana sau în imagini pornografice menite să înlocuiască o persoană reala. Aruncam o privire, zăbovim asupra imaginii, după care visam cu ochii deschişi. Ne străduim să fim discreţi, dar cu greu ne dezlipim ochii de acolo. Curiozitatea ne-a captat întâi privirea, apoi ne-a încătuşat inimile. După aceea, acţionăm din pofta.

Putem pofti, de asemenea, averi, putere sau ambirii deşarte. Vedem ce au alţii şi vrem şi noi. Inimile ne sunt ispitite să spună: „As putea fi fericit doar dacă aş avea acest lucru”. Apoi luam decizia de a-l obţine.

„Căci cei ce vor să se îmbogăţească, dimpotrivă, cad în ispita, în lat şi în multe pofte nesăbuite şi vătămătoare, care cufunda pe oameni în prăpăd şi pierzare” (1 Timotei 6: 9).

Pofta este opusa dragostei. Ea te instiga să-ţi lipeşti inima şi dorinţele de ceva interzis. Iar pentru un credincios, pofta este primul pas în afara părtăşiei cu Dumnezeu şi cu ceilalţi. Fiindcă orice obiect al poftei tale – fie că e vorba despre un coleg tânăr de la serviciu sau despre o actriţă, fie ca râvneşti o casă sau o maşină de jumătate de milion de dolari – reprezintă începutul unei minciuni. Această persoană sau lucru care pare să promită o satisfacţie autentica este mai degrabă un puţ fără fund de dorinţe neîmplinite.

Pofta zămisleşte întotdeauna mai multă pofta. „De unde vine luptele şi certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se lupta în mădularele voastre?” (Iacov 4: 1). Pofta te va face nemulţumit de soţul sau sotia ta. Te provoacă la manie, îţi împietreşte inima şi îţi

distruge căsnicia. În loc să aducă împlinirea promisa, îţi seaca şi îţi pustieşte sufletul.

Este timpul să demaşti pofta şi să o vezi aşa cum este cu adevărat – o sete greşit orientată după o împlinire pe care o găseşti numai în Dumnezeu. Pofta este ca un semnal de averttisment pe tabloul de bord al inimii tale, anunţant faptul că nu-l dai voie lui Dumnezeu să te umple cu dragostea Lui. Când îţi aţinteşti ochii şi inima pe Dumnezeu, faptele tale te vor conduce spre o bucurie nesfârşită, nu spre cicluri nesfârşite de regrete şi vinovăţie.

„Dumnezeiască Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia, prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de streaciunea care este în lume prin pofte” (2 Petru 1: 3 – 4).

Ai obosit să tot fii înşelat de pofta? Te-ai saturat să crezi ca plăcerile interzise te pot ţine fericit şi mulţumit? Dacă-i aşa, începe să-ţi aţinteşti ochii pe Cuvântul lui Dumnezeu. Lasă promisiunile Sale de pace şi libertate să-şi croiască drum spre inima ta. Primeşte zi de zi dragostea necondiţionată pe care ţi-a dovedit-o Iisus la Cruce. Străduieşte-te să fii mulţumitor pentru tot ce ţi-a dat Dumnezeu până acum, în loc să alegi nemulţumirea.

Vei descoperi că eşti atât de împlinit cu ceea ce îţi oferă El, încât nu-ţi va mai fi foame şi nu vei mai dori resturile pe care ţi le oferă poftele firii.

Şi când ai ajuns aici, îndreaptă-ţi din nou ochii şi inima spre partenerultau. „Izvorul tău să fie binecuvântat, şi bucură-te de nevata tinereţii tale... Fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute? Căci căile omului sunt lămurite înaintea

ochilor Domnului, şi El vede toate cărările lui" (Proverbe 5: 18 – 21)

„Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubeşte cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el" (1 Ioan 2: 15). Pofta este cel mai bun lucru pe care ţi-l poate oferi lumea, dar dragostea îţi oferă cea mai bună viaţă din lume.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PUNE-I CAPĂT ACUM. IDENTIFICA FIECARE

POFTA DIN VIAŢA TA ŞI ÎNDEPĂRTEAZ-O. IDENTIFICA FIECARE MINCIUNA PE CARE AI ÎNGHIŢIT-O ÎN CĂUTAREA PLĂCERII INTERZISE ŞI

RESPINGE-O. POFTA NU POATE FI LĂSATĂ

SA

LOCUIASACA ÎNTR-UN DORMITOR ASCUNS. TREBUIE ÎNLĂTURATĂ ŞI DISTRUSĂ – ASTĂZI – ŞI

ÎNLOCUITĂ CU PROMISIUNILE SIGURE ALE

LUI

DUMNEZEU ŞI CU O INIMĂ PLINĂ DE DRAGOSTEA SA DESĂVÂRŞITĂ.

— Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Care sunt domeniile în care ai identificat pofte ale firii pământeşti? Ce te-a costat aceasta căutare de-a lungul timpului? Cum te-a îndepărtat de la a fi persoana care vrei să fii? Scrie despre un nou angajament de a-L căuta pe Dumnezeu – şi de a-ţi căuta partenerul – în loc să umbli după dorinţe nebuneşti.

nişte oameni slobozi, fără să faceţi din slobozenia aceasta o haină a răutăţii. (1 Petru

2: 16)

ZIUA 25 Dragostea iartă

Ce am iertat eu, dacă am iertat ceva, am iertat pentru voi, în faţa lui Hristos. – 2 Corinteni 2: 10

Provocarea de astăzi este dificila – poate cea mai dificilă din întreaga carte. Dar dacă vrei să mai existe vreo speranţă pentru căsnicia ta, atunci trebuie să o iei foarte în serios. Consilierii care se confrunta des cu relaţii de cuplu distruse îţi vor spune, de obicei, ca aceasta este problema cea mai complexa, fisura cea din urma care trebuie sudata. Nu-i de ajuns să iei aminte la ea şi să contempli perspectiva iertării, trebuie să o pui în practica în mod deliberat. Într-o relaţie de căsătorie iertarea trebuie să-şi aibă un loc bine determinat, altfel eşecul mariajului este garantat.

Iisus a ilustrat foarte nuanţat problema iertării în pilda despre sluga nerecunoscătoare. Un om care datora o sumă substanţială de bani a fost surprins când stăpânul, la rugăminţile sale insistente de a-l mai amâna, i-a iertat întreaga datorie. Dar, văzându-se eliberat de o povară uriaşă, sluga a făcut un lucru total neaşteptat: s-a dus la omul care îi datora o sumă mult mai mica şi i-a cerut ameninţător să-i plătească imediat. Când a auzit stăpânul despre toate acestea, înţelegerea lacare ajunsese cu robul sau a luat o întorsătură radicala: „Şi stăpânul s-a mania şi l-a dat pe mâna chinuitorilor, pana va plăti tot ce datora” (Matei 18: 34). O zi care începuse cu bucurie şi eliberare s-a încheiat cu jale şi aservire.

Tortura. Închisoare. Aceste cuvinte ar trebui să-ţi vină în minte când te gândeşti la neiertare, cacai Iisus a spus: „tot aşa vă va face şi Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său” (Matei 18: 35).

Imaginează-ţi că te afli intro astfel de închisoare. Privind în jur, locul incare estik, vezi o mulţime de celule. Vezi oameni din trecutul tău încarceraţi acolo – oameni care te-au rănit în copilărie. Vezi oameni pe care cândva îi numeai prieteni, dar care te-au nedreptăţit la un moment

dat. Poate vezi acolo pe unul din părinţii tăi sau chiar pe amândoi, poate vezi acolo pe unul din părinţii tăi sau chiar pe amândoi, poate pe vreun frate sau vreo sora sau pe vreun alt membru din familie. Chiar şi partenerul tău de viaţă este bine ferecat într-o celula din apropiere, prizonier alături de ceilalţi în aceasta închisoare plăsmuită chiar de tine însuţi.

Vezi tu, închisoarea aceasta nu este altceva decât o încăpere din sufletul tău. Aceasta camera întunecoasă, umeda, îmbâcsita şi dezolanta exista undeva în tine în fiecare zi. Dar nu departe de tine, iată, sta Iisus, întinzându-ţi cheile cu care să descui toate celulele acelor prizonieri.

Nu. Tu nu vrei câtuşi de puţin să îi descătuşezi. Oamenii aceia te-au rănit mult prea dureros. Ştiau bine ce fac, şi totuşi au făcut-o – pana şi partenerul tău de viaţă, cel pe care ar fi trebui să poţi conta cel mai mult Aşa că nu-ţi pasa şi te întorci cu spatele la El. Nu mai poţi sta acolo nicio secunda în plus – să-L vezi pe Iisus, să vezi cheia aceea în mâna Lui, ştiind ce-ţi cere să faci. E prea mult.

Dar în încercarea de a evada, descoperi ceva uluitor, înfiorător. Nu exista nicio cale de ieşire. Eşti prins tu însuţi înăuntru alături de ceilalţi captivi. Neiertarea, mania şi amărăciunea te-au făcut şi pe tine prizonier. Asemenea slugii din pilda lui Iisus, căreia i se iertase o datorie imposibil de achitat, ai ales să nu ierţi, şi ai fost dat pe mâna chinuitorilor. Libertatea ta depinde acum de iertarea ta.

De regulă, ne ia ceva timp până ajungem la aceasta concluzie. Vedem tot felul de pericole şi riscuri pe care le implica iertarea celorlalţi. De pildă, ce au făcut ei este într-adevăr greşit, fie ca recunosc sau nu. Poate că nici nu le pare rău. Poate că îşi justifica faptele, mergând chiar pana

la a te învinui pe tine. Dar iertarea nu scuteşte pe nimeni de vinovăţie. Nu şterge nimic în dreptul lor în catastiful lui Dumnezeu. Doar te eliberează pe tine de grija de a-i pedepsi în vreun fel. Când ierţi pe cineva, nu înseamnă că-i redai libertatea. Înseamnă doar ca laşi acea persoană pe mâinile lui Dumnezeu, în care poţi avea toată încrederea că se va ocupa de ea, cum crede El de cuviinţă. Te cruţi pe tine însuţi de dificultatea de a aduna argumente şi de a încerca să-ţi dovedeşti dreptatea în acea situaţie. Nu mai este vorba despre a câştiga sau a pierde. Ci despre libertate. Despre a lăsa totul în urmă şi a merge mai departe.

De aceea, îi auzim adesea pe cei care au iertat din toată inima, spunând: „Ma simt de parcă mi-a luat o greutate de pe umeri”. Da, exact aşa este, de fapt. Te simţi de parca ai înghiţit o gură de aer proaspăt care îţi goneşte spre inimă. Umezeala îmbâcsită a închisorii este scăldată în lumina şi răcoare. Pentru prima oară după mult tim, te simţi împăcat. Te simţi liber.

Cum ajungi aici? Îţi descarci mania înaintea Domnului şi Îi cedezi Lui responsabilitatea de a judeca persoana în cauza. „Preaiubiţilor, nu va răzbunaţi singuri; ci lăsaţi să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul” (Romani 12: 19).

Cum ştii că te-ai eliberat de responsabilitatea de a judeca? Ştii atunci când la auzul numelor sau la vederea chipului lor – în loc să-ţi fiarbă sângele în vene – îţi pare rău pentru ei, îţi este mila, îţi doreşti sincer să se îndrepte.

Sunt atât de multe lucruri care ar putea fi spuse şi multe probleme emoţionale cu care trebuie să te lupţi ca să ajungi pana aici. Dar căsniciile reuşite nu sunt opera unor oameni care nu se rănesc niciodată unul pe celălalt, ci a celor care aleg „să nu se gândească la rău” (1

Corinteni 13: 5).

PROVOCAREA DE ASTĂZI

IARTĂ ASTĂZI TOT CE NU AI IERTAT ÎNCĂ PARTENERULUI TĂU. LASĂ TOTUL ÎN URMĂ.

AŞA

CUM ÎI CEREM NOI LUI IISUS ÎN FIECARE ZI

SA

„IERTE GREŞELILE NOASTRE”, TREBUIE SĂ-I CEREM SA NE AJUTE ŞI „SA IERTAM GREŞIŢILOR

NOŞTRI”. NEIERTAREA VATINE PE AMÂNDOI FERECAŢI ÎNTR-O ÎNCHISOARE, DE PREA MULT TIMP DEJA. SPUNE ASTĂZI DIN TOATĂ

INIMA:

„ALEG SA IERT”.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ai iertat partenerului tău astăzi? Cât timp ai purtat aceasta povara? Ce şansă are relaţia voastră acum, după ce I-ai încredinţat lui Dumnezeu aceasta chestiune?

Tata, iartă-i căci nu ştiu ce fac! (Luca 23: 34)

ZIUA 26

Dragostea îşi asuma responsabilitatea

…căci prin faptul că judeci pe altul, te osândeşti singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleaşi lucruri.

— Romani 2: 1

Astăzi va fi greu. Dar dacă vei căuta puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu, vei trece cu bine şi pe aici. Aceasta zi ar putea deveni o piatră de hotar în relaţia ta de căsătorie, dacă îţi doreşti sincer. Deci pune-ţi în gând să te concentrezi asupra a ceea ce vrea să-ţi spună Dumnezeu şi hotărăşte-te să urmezi chemarea Lui.

Vom vorbi astăzi despre responsabilitatea personală. Cu toţii suntem de acord ca ceilalţi trebuie să fie responsabili, dar noi înşine abia reuşim să ne păstrăm în

limitele impuse. În ultimele câteva decenii, s-a observat un declin în asumarea responsabilităţii. Se întâmplă tot mai des ca oamenii să-şi arate tot mai puţin disponibilitatea de a-şi recunoaşte greşelile. Vedem acest lucru în politica. În afaceri. În lumea mondena.

Dar aceasta nu este doar o problemă a celor bogaţi şi faimoşi. Dacă vrem neapărat să vedem un exemplu de persoana care pentru toate are cateo scuza, nu trebuie decât să ne uitam în oglindă. Suntem atât de agili în a ne justifica. Atât de rapizi în a devia critica. Atât de ageri în a da vina pe ceilalţi – mai ales pe partenerul de viaţă, care este întotdeauna cel mai la îndemână.

Avem tendinţa de a crede ca părerile noastre sunt corecte, sau cel puţin mai corecte decât ale partenerului. Nu credem că altcineva, în aceleaşi circumstanţe, s-ar comporta altfel decât noi. În ce ne priveşte, noi facem tot ce putem. Iar partenerii noştri de viaţă chiar ar trebui să se bucure că ne purtam atât de bine cu ei.

Dar dragostea nu da vina pe altcineva atât de uşor şi nici nu-şi justifica motivele egoiste. Dragostea nu se preocupa atât de mult de propriile realizări, cât de nevoile celorlalţi. Când din dragoste îţi asumi responsabilitatea faptelor tale, nu o vei face încercând să demonstrezi cât de nobil te-ai purtat, ci recunoscând cât mai ai încă de schimbat.

Dragostea nu inventează scuze. Dragostea continua să-şi dea silinţa ca să aducă o schimbare – în tine şi în căsnicia voastră.

De aceea, la următoarea neînţelegere cu partenerul, în loc să-i dai replici care de care mai isteţe, mai bine opreşte-te şi vezi dacă nu cumva merită să asculţi ce are de spus celălalt. Ce s-ar întâmpla în relaţia ta dacă trai recunoaşte propriile greşeli, în loc să dai vina pe celălalt? După cum spune Scriptura: „O mustrare pătrunde mai

mult pe omul priceput, decât o sută de lovituri pe cel nebun" (Proverbe 17: 10).

Dragostea este responsabila şi doreşte să-şi recunoască deschis vina şi să-şi corecteze greşelile. Îţi asumi responsabilitatea fata de aceasta persoana pe care ai ales-o drept iubirea vieţii tale? Cât de mult eşti dispus să faci pentru partenerul tău ca să te asiguri ca nevoile sale sunt împlinite? Sau te preocupa numai cât de mult îţi împlineşte soţul sau sotia ta propriile nevoi? Dragostea ne cheamă sa ne asumam responsabilitatea fata de partenerul de căsătorie. Să-l iubim. Să-l cinstim. Să-l preţuim.

Îţi asumi responsabilitatea propriilor greşeli? Ai spus sau ai făcut ceva partenerului – sau lui Dumnezeu – ce nu se cuvenea? Dragostea doreşte o relaţie corecta atât cu Dumnezeu, catsi cu partenerul de căsătorie. O dată ce acestea sunt rezolvate, şi celelalte domenii ale vieţii tale îşi vor găsi locul.

Poate lua ceva timp până când în inima ta se va dezvolta pocăinţă autentica. Mândria este foarte rezistenta în faţa responsabilităţii, dar smerenia şi sinceritatea înaintea Domnului şi înaintea partenerului de viaţa sunt vitale pentru o relaţie sănătoasă.

Aceasta nu înseamnă însă ca tu greşeşti întotdeauna şi ca partenerul tău are întotdeauna dreptate. Nu ţi se cere să te faci preş. Însă dacă exista ceva în neregula între tine şi Dumnezeu, sau între tine şi partenerul tău, problema în cauza trebuie să devină prioritara pe lista cu probleme de rezolvat.

„Dar dacă zicem ca n-avem păcat, ne înşelăm singuri, şi adevărul nu este în noi" (1 Ioan 1: 8). Totuşi, „dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească de orice nelegiuire" (1 Ioan 1: 9). Ma întâi, mărturiseşte-ţi păcatele personale, apoi vei fi mai în măsură sa rezolvi problemele dintre tine

şi partenerul tău.

Ca să poţi umbla cu Dumnezeu şi să te bucuri de harul Său, trebuie să fii întotdeauna curat înaintea Sa. Aceasta nu înseamnă ca de-acum încolo nu mai ai voie să faci nicio greşeală, înseamnă doar că trebuie să le mărturiseşti şi să-l ceri iertare Domnului pentru ele atunci când se întâmplă.

Poate partenerul tău să spună despre tine că l-ai rănit nedreptăţit într-un anume fel şi ca niciodată n-ai încercat să repari lucrurile? A-ţi asuma responsabilitatea fata de soţul sau sotia ta înseamnă şi să recunoşti când eşuezi şi să-ţi ceri iertare. Este timpul să te smereşti, să-ţi retragijignirile şi să repari stricăciunile. Este un act de dragoste. Dumnezeu vrea să nu existe nicio problemă nerezolvata între voi doi.

Problema este ca pentru a face aceste lucruri trebuie să-ţi zdrobeşti mândria şi să cauţi iertarea, indiferent de modul în care reacţionează partenerul tău. El sau ea ar trebui să te ierte, dar responsabilitatea ta nu ţine de hotărârea lor. A-ţi recunoaşte greşelile este responsabilitatea ta. Dacă partenerul tău ţi-a greşit, lasa asta în seama lui să-şi ceară iertare cu alta ocazie.

Cere-l lui Dumnezeu să-ţi arate unde anume nu ţi-ai asumat responsabilitatea, apoi repară-ţi relaţia cu El mai întâi. Abia după aceea, trebuie să-ţi repari relaţia cu partenerul. Poate fi cel mai dificil lucru pe care l-ai făcut vreodată, dar este vital dacă vrei să treci la următorul pas în relaţia ta de căsătorie şi în relaţia cu Dumnezeu. Dacă eşti sincer, s-ar putea să fi surprins de harul şi puterea pe care ţi le oferă Dumnezeu atunci când faci acest pas.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PUNE-ŢI TIMP DEOPARTE SA TE ROGI PENTRU DOMENIILE ÎN CARE PĂCĂTUIEŞTI.

CERE-I LUI

DUMNEZEU SA TE IERTE, APOI FII DESTUL DE
SMERIT (a) ÎNCÂT SA LE RECUNOŞTI ŞI ÎN FATA
PARTENERULUI TĂU DE VIAŢĂ. FĂ-O CU SINCERITATE ŞI CORECTITUDINE. CERE-I IERTARE
SOŢULUI SAU SOTIEI TALE. NU CONTEAZĂ CUM
VA REACŢIONA, TU ASIGURĂ-TE CĂ ÎŢI ÎNDEPLINEŞTI RESPONSABILITATEA CU DRAGOSTE.
CHIAR DACĂ ÎŢI VA RĂSPUNDE ÎNTR-O MANIERA
CRITICA, TU IA-O CA PE UN SFAT.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce trebuie să vadă partenerul tău la tine, ca să creadă ca mărturisirea ta a însemnat mai mult decât nişte simple cuvinte?

Fiecare să-şi cerceteze fapta lui... numai în ce-l priveşte pe el. (Galateni 6: 4)

ZIUA 27

Dragostea încurajează

Păzeşte-mi sufletul şi scapă-mă! Nu ma lasa să fiu dat de ruşine când mă încred în Tine!

— Psalmul 25: 20

Căsătoria are un fel ciudat de a ne distorsiona vederea. Intram într-o astfel de relaţie, aşteptându-ne ca partenerul să ne împlinească speranţele şi să ne facă fericiţi. Numai că aceasta este o porunca imposibila pentru el.

Aşteptările nerealiste cultiva dezamăgirea. Cu cât îţi sunt mai mari aşteptările, cu atât este mai mare

probabilitatea ca soţul sau şotia ta să te dezamăgească şi să-ţi producă frustrare.

Dacă sotia se aşteaptă ca soţul ei să ajungă întotdeauna la timp, să facă ordine în urma lui şi să-i înţeleagă toate nevoile, este foarte probabil ca toată viaţa ei de femeie căsătorită o va trăi într-o stare de dezamăgire perpetua. Dar dacă devine realista şi înţelege ca şi el este doar un om, uituc şi câteodată absorbit de altceva, va fi ult mai incantata când el va fi responsabil, iubitor şi blând.

Divorţul este aproape inevitabil atunci când oamenii refuza să le îngăduie partenerilor de viaţă să fie umani. Aşadar, e nevoie de o tranziţie în gândirea ta. Poţi alege să trăieşti prin încurajare, în loc să ai mereu în aşteptări. Soţul sau sotia ta va fi probabil şi pe viitor aşa cum a fost în ultimii zece ani, dacă tu nu-l/o încurajezi cu dragoste şi dacă Dumnezeu nu intervine. Dragostea se concentrează nu pe a pretinde mai mult de la celălalt, ci pe responsabilitatea personala şi pe îndreptarea personală.

Iisus a ilustrat foarte limpede acest aspect atunci când a vorbit despre cei care văd „paiul" din ochiul fratelui lor, dar nu reuşesc să vadă „bârna" din propriul ochi.

„Cum poţi zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău" şi, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?... Făţarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău" (Matei 7: 4 – 5).

Nu cumva partenerul tău simte ca trăieşte cu un „inspector de paie"? Nu cumva trăieşte întotdeauna ca pe muchie de cuţit, îngrozit (a) că nu se va ridica niciodată la aşteptările tale? Ar spune el/ea că-şi petrece zilele simţind din partea ta mai degrabadezaprobare, cel mult acceptare?

Poate vei răspunde ca problema nu este la tine, ci la celălalt. Dacă într-adevăr, celălalt are mult defecte, de ce ai fi tu vinovat de asta? În ce te priveşte, este nevoie ca

amândoi să facă tot ce se pot pentru ca o căsnicie să funcţioneze. Dacă partenerul tău vrea să nu mai fi atât de critic, trebuie să înţeleagă ca problemele pe care le tot sesizezi sunt legitime. Prin asta nu urmăreşti să spui ca tu eşti perfect, în niciun caz, dar ţi se pare că ar trebui să poţi spune întotdeauna ce gândeşti. Corect?

Neajunsul unei asemenea atitudini este ca puţini oameni sunt capabili să răspundă criticilor cu obiectivitate absoluta. Când cineva se plânge că este nefericit din cauza ta – fie în urma unei confruntări directe, fie prin faptul că nusocate o vorbă – este greu să nu iei dezaprobarea lui ca un afront personal. Cu atât mai mult într-o căsnicie.

La urma urmei, spre deosebire de alte relaţii de prietenie, relaţia cu soţul sau sotia ta a început cu fiecare dintre voi făcând tot posibilul să-i facă pe plac celuilalt. Când cel care acum îţi este partener de căsătorie ţi-a fost prieten sau prietena, era complet fermecat de personalitatea ta. Aproape niciodată nu făceai ceva greşit. Viaţa voastră împreună era atât de uşoară. Şi, deşi nu te-ai aşteptat ca lucrurile să rămână aşa pentru totdeauna, cu siguranţă nu-l vedeai aşa de păcătos sau mâniindu-se atât de tare pe tine. Nu te-ai aşteptat niciodată ca acest bărbat sau aceasta femeie care ţi-a promis că te va iubi să ajungă la punctul în care nici să nu te suporte.

Prin urmare, atunci când acest contrast izbitor se transforma în realitate, reacţia ta fireasca este să-i opui rezistenta. În primele zile de căsătorie, poate că erai mai înclinat să asculţi şi să faci schimbările necesare. Dar pe măsură ce anii trec, dezaprobarea partenerului tău de viaţă nu face decât să te împotmolească şi mai adânc în tranşee. În loc să te facă să vrei să corectezi situaţia, nu te face decât să vrei să scormoneşti şi mai adânc.

Dragostea e mult mai ingenioasa de atât. În loc să-ţi pui partenerul în situaţia de a se răzvrăti, dragostea te

învaţă să-i acorzi un cadru în care să poată fi el însuşi. Chiar dacă eşti genul de persoana foarte orientată spre scopurile sale, care are mari aşteptăride la sine însuşi, dragostea te cheamă sa nu-ţi proiectezi aşteptările înalte şi rigide asupra performantelor partenerului tău. Trebuie să-ţi fixezi bine în minte ca relaţia de căsătorie a fost făcută cu intenţia de a fi savurata şi plăcută pe parcurs. Este o prietenie unica, concepută de Dumnezeu însuşi, în care un bărbat şi o femeie trăiesc împreună cu imperfeciunile şi defectele lor, încurajându-se unul pe celălalt, nu descurajându-se.

Biblia spune: „Întăriţi mâinile slăbănogite şi întăriţi genunchii care se clătină” (Isaia 35: 3) „Mângâiaţi-vă şi întăriţi-vă unii pe alţii… să îmbărbătaţi pe cei deznădăjduiţi, să sprijiniţi pe cei slabi, să fiţi răbdători cu toţi” (1 Tesaloniceni 5: 11, 14). Nu vrei ca viaţa ta de căsătorie să fie un loc în care să te poţi bucura de libera exprimare a sinelui, să creşti într-un loc în care să te poţi bucura de libera exprimare a sinelui, să creşti într-un mediu sigur în care să te simţi încurajat chiar şi atunci când eşuezi? Şi soţul sau sotia ta doreşte exact acelaşi lucru – iar dragostea îi acorda acest privilegiu. Dacă partenerul tău ţi-a spus de mai multe ori ca îl faci să se simtă înfrânt, trebuie să pui la inima acele cuvinte. Ia-ţi un angajament fata de tine însuţi că vei renunţa în fiecare zi la aşteptările nerealiste şi vei deveni cel mai înfocat susţinător al partenerului tău de viaţă. Şi atunci, soţul su sotia ta va începe să se distingă drept persoana pe care a creat-o Dumnezeu să fie, plină de o nouă încredere în sine şi de o dragoste proaspătă fata de tine.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ELIMINA DIN CĂMINUL TĂU OTRAVA AŞTEPTĂRILOR NEREALISTE. GÂNDEŞTE-TE LA UN DOMENIU ÎN CARE SOŢUL SAU ŞOTIA

TA
ŢI-A SPUS CĂ AI AŞTEPTĂRI PREA MARI ŞI
CERE-I
IERTARE PENTRU CĂ AI FOST ATÂT DE
DUR (a) CU
EL/EA. PROMITE-I CĂ VEI CĂUTA SA ARĂŢI ÎNŢELEGERE ŞI ARATĂ-I DRAGOSTEA TA NECONDIŢIONATĂ.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce spune despre tine însuţi faptul ca aşezi pe umerii partenerului tău de viaţă steptari prea mari, pe care el nu se simte motivat lăuntric să le atingă? Care ar fi câteva modalităţi mai bune de a trata aceste discrepante.

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste şi la fapte bune. (Evrei 10: 24)

ZIUA 28

Dragostea face sacrificii

El Şi-a dat viaţa pentru noi; şi noi deci trebuie să ne dăm viaţa pentru fraţi. – 1 Ioan 3: 16

Viaţa poate fi aspra. Dar ceea ce vrem de fapt să subliniem prin aceasta aserţiune este ca viaţa noastră poate fi aspra. Suntem primii care îi simţim din plin duritatea, atunci când cei maltrataţi sau incomodaţi suntem noi. Ne supărăm uşor, atunci când cei lipsiţi de apreciere suntem noi. Când în viaţa ne izbim noi de dificultăţi, observam imediat.

Însă de cele mai multe ori remarcam ca viaţa e aspra pentru partenerul nostru de viaţă abia atunci când el se plânge de asta. Şi chiar şi atunci, în loc să ne pese cu adevărat sau să ne grăbim să-l ajutam, ne trece prin cap ca s-ar putea să aibă o atitudine negativa fata de viaţă. Durerea şi presiunea la care este el supus nu rezonează în lumea noastră cu aceeaşi amploare cu care resimţim

durerea şi presiunea noastră. Când vrem noi să ne plângem, avem pretenţia ca toţi ceilalţi să ne înţeleagă şi să ne compătimească.

Dar când umbli în dragoste, lucrurile se schimba radical. Dragostea nu aşteaptă să fie scuturata şi adusa la realitate de semnele evidente ale suferinţei partenerului tău. Ea a intrat deja în acţiune însă înainte ca grijile şi tulburarea să-l colesească. Dragostea vede poverile care se îngrămădesc pe umerii soţului sau sotiei şi intervine să dea o mână de ajutor. Fiindcă dragostea vrea să fii sensibil (a) fata de soţul sau sotia ta.

Dragostea face sacrificii. Te ţine atât de legat de nevoile partenerului tău încât adesea intervii fără să fii abordat. Iar atunci când nu observi dinainte şi e nevoie să ţi se spună ce se întâmplă, dragostea acţionează în esenţa problemei.

Chiar dacă stresul partenerului tău se manifesta sub forma de acuzaţii personale, dragostea arata compasiune, nu devine defensiva. Dragostea te inspira sa spui „nu" la ceea ce vrei tu, ca să poţi spune „da" nevoilor soţului sau sotiei tale.

Aceasta a fost atitudinea lui Iisus. „EI Şi-a dat viaţa pentru noi" ca să ne arate ca şi noi „trebuie să ne dăm viaţa" pentru alţii. El ne-a învăţat ca dragostea se dovedeşte prin identificarea unei nevoi a partenerului nostru şi apoi făcând tot posibilul pentru împlinirea ei. „Căci am fost flamand, şi Mi-aţi dat de mâncat; Mi-a fost sete, şi Mi-aţi dat de băut; am fost străin, şi M-aţi primit; am fost gol, şi M-aţi îmbrăcat; am fost bolnav, şi aţi venit să ma vedeţi; am fost în temniţă, şi aţi venit pe la Mine" (Matei 25: 35 – 36.

Sunt câteva nevoi specifice pe care ar trebui să le urmăreşti la soţul sau sotia ta. În loc să te învârti de colo-colo supărat ca el sau ea nu te tratează aşa cum crezi tu că

ar trebui, lasa dragostea sa te scoată din starea de autocompătimire şi să-ţi îndrepte atenţia spre nevoile celuilalt.

Este el „flamand” – simţind nevoia unei relaţii intime cu tine, chiar şi atunci când tu nu prea ai chef?

Este ea „însetată” – tânjind după timpul şi atenţia pe care se pare ca tu le oferi tuturor, mai puţin ei?

Se simte el ca un „străin” – nesigur la serviciu, având nevoie ca „acasă” să fie un refugiu şi un sanctuar?

Este ea „goala” – înspăimântată sau ruşinată, disperata sa se învelească în haina calda a aprecierii tale iubitoare?

Este el „bolnav” – obosit fizic şi având nevoie de tine să-i păzeşti somnul şi odihna de întreruperile celorlalţi?

Se simte ea ca într-o închisoare” – temătoare sau deprimata, având nevoie de siguranţă şi de intervenţia ta?

Dragostea este gata să facă sacrificii, să concentreze orice efort şi atenţie pentru ca nevoile celuilalt să fie împlinite. Când partenerul tău este copleşit şi gata să explodeze, dragostea te cheamă sa laşi deoparte activităţile care ţie ţi se par esenţială şi să-ţi oferi sprijinul, chiar şi atunci când nu trebuie altceva să faci decât să asculţi.

Adesea, tot ceea ce are nevoie, de fapt, celălalt este să verbalizeze situaţia. Are nevoie să vadă în ochii tai plini de atenţie ca ţie îţi pasa cu adevărat de preţul pe care îl plăteşte şi că vrei într-adevăr să-l ajuţi să găsească răspunsuri. Are nevoie să te rogi împreună cu el pentru ceea ce trebuie să facă şi apoi să urmăreşti încotro merg lucrurile.

Cuvintele „Cum pot să te ajut?” trebuie să-şi păstreze întotdeauna prospeţimea pe buzele tale.

S-ar putea ca soluţiile să fie simple pentru tine, sau, dimpotrivă, complexe şi costisitoare, necesitând timp,

energie şi mari eforturi. În ambele cazuri, trebuie să faci tot ce poţi ca să împlineşti nevoile celui care face parte din tine. La urma urmei, când îl ajuţi pe celălalt, te ajuţi pe tine însuţi. Iată partea frumoasă a sacrificării pentru partenerul tău de viaţă. Iisus S-a jertfit EL Însuşi pentru noi. Şi El îşi extinde harul şi pentru alţii.

Când credincioşii Noului Testament au început să umble în dragoste, trăirea lor împreună a fost marcată de sacrificiu şi părtăşie. Inimile lor băteau pentru a se închina lui Dumnezeu şi pentru ua-i sluji pe cei din poporul Lui. „Toţi cei ce credeau, erau împreună la un loc, şi aveau toate de obşte. Îşi vindeau ogoarele şi averile, şi banii îi împărţeau între toţi, după nevoile fiecăruia” (Fapte 2: 44 – 45). Iar Pavel adresându-se uneia dintre biserici câţiva ani după aceea spunea: „Şi eu voi cheltui prea bucuros din ale mele, şi mă voi cheltui în totul şi pe mine însumi pentru sufletele voastre” (2 Corinteni 12: 15). Cei care au fost salvaţi prin jertfa lui Iisus ar trebui să fie gata în fiecare zi să se sacrifice pentru a împlini nevoile celorlalţi.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

MENŢIONEAZĂ UNA DINTRE CELE MAI MARI NEVOI ALE SOŢULUI SAU SOTIEI TALE ÎN ACEASTA PERIOADA. AI PUTEA SA IEI

ASTĂZI

UNA DINTRE ACESTE NEVOI DE PE UMERII

SĂI

PRINTR-UN SACRIFICIU DIN PARTEA TA? FIE CA NEVOIA ESTE MARE SAU MICA.

FĂ TOT CE POŢI CA SA O ÎMPLINEŞTI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Cât din stresul prin care trece partenerul tău de viaţă se datorează lipsei tale de preocupare sau de iniţiativă? Cum a reacţionat atunci când ţi-ai exprimat dorinţa de a-l

ajuta? Mai sunt şi alte nevoi pe care ai putea să i le împlineşti?

Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi veţi împlini astfel Legea lui Hristos. (Galateni 6: 2)

ZIUA 29

Motivaţia dragostei

Slujiţi-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor.

— Efeseni 6: 7

Nu ai nevoie de o experienţa bogata ca să descoperi că partenerul tău nu te va motiva întotdeauna să-l iubeşti. De fapt, de multe ori, el te va demotiva. Mult prea adesea, ţi se va părea dificil să găseşti inspiraţie pentru a-ţi demonstra dragostea. S-ar putea chiar ca soţul sau sotia ta să nu o primească atunci când încerci să o exprimi. Sta, pur şi simplu, în natura vieţii, chiar şi în cazul căsniciilor sănătoase.

Dar în ciuda faptului că dispoziţiile şi emoţiile pot crea tot felul de motivaţii oscilante, cu siguranţă una va rămâne întotdeauna ferma: Dacă Dumnezeu este raţiunea ta de a iubi, abilitatea ta de a iubi este garantata.

Fiindcă dragostea vine de la El.

Pentru a putea vizualiza mai bine, fa următoarea paralela. Când ai fost copil, cu siguranţă părinţii ţi-au fixat reguli de urmat. Mersul la culcare avea loc la o anumită ora. Camera ta trebuia să arate întotdeauna relativ curata şi ordonata. Trebuia să-ţi termini temele înainte să mergi la joaca. Dacă eşti ca majoritatea celorlalţi, plecat de mult ai respectat aceste reguli, pe atât de des le-ai şi încălcat. Iar dacă n-ar fi fost imboldul forţei şi al consecinţelor, nu le-ai fi respectat câtuşi de puţin.

Dar dacă între timp te-ai întâlnit cu Hristos sau ai primit învăţătura biblica, probabil că ai auzit acest inden – „Copii" ascultaţi de părinţii voştri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului" (Coloseni 3: 20). Dacă ţi-ai

pus cât de cât la inima acest verset, ştiai ca nu trebuie să dai socoteala numai fata de părinţii tăi.

Nu mai era vorba despre o luptă a voinţelor între tine şi întruchiparea autorităţii în mama ta şi tatăl tău. Totul se petrecxea între tine şi Dumnezeu. Părinţii tăi erau doar intermediarii.

Astfel ca, după cum se vede, dacă Îi dai voie lui Dumnezeu să-ţi conducă motivaţiile, nu doar relaţia dintre părinţi şi copii se îmbunătăţeşte. Ca atare, ai în vedere şi următoarele domenii în care a-l face plăcere lui Dumnezeu ar trebui să devină telul tău suprem:

Munca. „Orice faceţi, să faceţi din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni” (Coloseni 3: 23).

Slujirea. „Robilor, ascultaţi în toate lucrurile pe stăpânii voştri pământeşti; nu numai când sunteţi sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăţie de inimă, ca unii care vă temeţi de Domnul” (Coloseni 3: 22).

Toate lucrurile. Lucraţi cu seriozitate căci „orice faceţi… ştiţi că veţi primi de la Domnul răsplata moştenirii. Voi slujiţi Domnului Hristos” (Coloseni 3: 22).

Chiar şi căsătoria. „Nevestelor, fitisupuse bărbaţilor voştri, cum se cuvine în Domnul” (Coloseni 3: 18). „Bărbaţilor, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Hristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea” (Efeseni 5: 25).

Dragostea pe care ai datoria sa o arăţi în cadrul căsătoriei nu depinde de cât de dragut sau de potrivit este partenerul tău de viaţă. Dragostea dintre soţ şi sotie trebuie să aibă un singur tel suprem: a-L onora pe Domnul cu devoţiune şi sinceritate. Iar faptul ca în acest proces e binecuvântat şi preaiubitul nostru este, pur şi simplu, un extraordinar câştig complementar.

Aceasta schimbare de focalizare şi de perspectiva este cruciala pentru creştin. Trezindu-te în fiecare dimineaţă cu certitudinea ca Dumnezeueste sursa şi

resursa ta – nu doar pentru nevoile tale, ci şi pentru cele ale soţului sau sotiei tale –, întreaga raţiune a interacţiunilor cu partenerul tău se va schimba.

Pe lângă faptul că persoana ceasta imperfecta de lângă tine nu mai decide câtă dragoste îi vei arăta, Dumnezeul tău – în toate perfect – poate folosi o persoană atât de deficitara cum eşti tu pentru a revărsa asupra celuilalt favoruri pline de dragoste.

Sotia ta a devenit cam dificila şi îţi face viaţa grea în ultima vreme? Faptul ca trece atât de greu peste un dezacord îţi pune nervii la încercare? Nu te mai slăbeşte cu criticile? Nu-ţi înăbuşi dragostea doar pentru ca ea gândeşte altfel decât tine. Iubeşte-o „ca pentru Domnul”.

Soţul tău te îndepărtează, fără să spună prea multe, urzind ceva în mintea lui ce nu vrea nicidecum să-ţi împărtăşească? Te simţi rănită de faptul că nu vrea să se deschidă? Te-ai saturat să fi mereu tăios cu tine şi să nu răspundă nici măcar copiilor aşa cum ar trebui? Nu te revanşa cu o doza dubla de tăcere şi de lipsa de atenţie. Iubeşte-l oricum. „Ca pentru Domnul”.

Dragostea a cărei principala motivaţie este datoria nu durează prea mult. Iar dragostea motivata doar de condiţii favorabile nu poate primi niciodată o asigurare că va exista întotdeauna destul oxigen cât să o ţină înviată. Numai dragostea închinata lui Dumnezeu ca ofranta – înapoiată Lui ca recunoştinţa fata de toate – este în stare să ne susţină atunci când toate celelalte raţiuni şi-au pierdut capacitatea de a ne energiza.

Cei care se mulţumesc cu căsnicii mediocre îşi pot lăsa dragostea în voia sorţii, sperând ca totul va fi bine. Dar dacă te-ai angajat fata de soţul sau sotia ta să-i dăruieşti o dragoste de calitate superioara, trebuie să ţinteşti spre motivaţia cea mai înaltă pentru a iubi. Dragostea care îl are pe Dumnezeu drept cea dintâi

preocupare atinge culmi nebănuite.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNAINTE SĂ-ŢI REVEZI SOŢUL SAU SOTIA ASTĂZI, ROAGĂ-TE PENTRU EL/EA PE NUME

ŞI

PENTRU NEVOILE SALE. INDIFERENT DACĂ

ÎŢI

VINE SAU NU UŞOR, SPUNE-I „TE IUBESC”.

APOI

EXPRIMA-ŢI DRAGOSTEA ÎNTR-O MANIERĂ TANGIBILA. MERGI DIN NOU ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU PRIN RUGĂCIUNE, MULŢUMEŞTE-I PENTRU CĂ ŢI-A DAT PRIVILEGIUL DE A IUBI

ACEASTA PERSOANA SPECIALA – NECONDIŢIONAT.

AŞA CUM VA IUBEŞTE EL PE AMÂNDOI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Cum va afecta aceasta schimbare a motivaţiei relaţia şi reacţiile tale? Ce te îndeamnă să faci? Ce te îndeamnă să nu mai faci?

Cât despre mine, eu şi casa mea vom sluji Domnului. (Iosua 24: 15)

ZIUA 30

Dragostea aduce unitate

Tata, păzeşte în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem şi noi.

— Ioan 17: 11

Una dintre cele mai impresionante trăsături ale Bibliei este „sfericitatea” ei, maniera în care catile se întrepătrund, tratând aceleaşi teme de la început la sfârşit. Deşi a fost scrisa de-a lungul a 1600 de ani şi redactata de peste patruzeci de scriitori din diverse medii sociale şi în stiluri diferite, Dumnezeu, în suveranitatea Sa, este

Autorul ei, vocea unica din spatele fiecărei cărţi. Şi El continua şi astăzi să ne transmită prin ea acelaşi mesaj.

Unitate. Comuniune. Una.

Aceasta este marca distincta şi de neclintit a Dumnezeului nostru.

Încă de la începutul vremurilor, putedm vedea unitatea Sa în acţiune prin Trinitate – Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Dumnezeu Tatăl este acolo, creând cerurile şi pământul. Duhul „se mişca pe deasupra apelor” (Geneza 1: 2). Iar Fiul, care este „oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui” (Evrei 1: 3) li se alătură, aducând lumea în existenta prin Cuvânt. „Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră” (Geneza 1: 26).

Noi. A noastră.

Cei trei sunt într-o unitate perfecta în gândire şi în scopuri.

Ma târziu îl vedem pe Iisus ridicându-Se din apa în care fusese botezat, în vreme ce Duhul Sfânt se pogoară ca un porumbel, iar vocea Tatălui, deasupra acestui tablou maiestuos, declara: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea” (Matei 3: 17).

Iisus însuşi afirma mai târziu: „Căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis” (Ioan 6: 38). Dorinţa Lui este să răspundă la rugăciunile ucenicilor Săi „pentru ca tatăl să fie proslăvit în Fiul” (Ioan 14: 13). EI Îi cere Tatălui să-L trimită pe Duhul Sfânt, ştiind ca Duhul va mărturisi drept despre Fiul pe care El Îl iubeşte, pentru ca „nimeni nu cunoaşte gândurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu” (1 corinteni 2: 11).

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt se afla într-o unitate desăvârşită. Ei. Se slujesc Unul pe Celălalt, Se iubesc Unul pe Celălalt şi. Se onorează Unul pe Celălalt. Deşi sunt egali, Se bucura când Celălalt este preamărit. Deşi sunt

distincţi, Ei sunt Una, indivizibili.

Şi întrucât aceasta relaţie este atât de speciala – atât de reprezentativa pentru uimensitatea şi grandoarea lui Dumnezeu – El a ales să ne îngăduie şi noua sa experimentam o fărâmă din ea. În relaţia unica dintre soţ şi sotie, două persoana distincte se unesc la nivel spiritual „într-un singur trup” (Geneza 2: 24). Şi „ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă” (Marcu 10: 9).

De fapt, aceasta taina este atât de fascinanta – şi dragostea dintre soţ şi sotie este atât de îngemănata şi completa – încât Dumnezeu foloseşte imaginarul căsătoriei pentru a explica dragostea Sa fata de Biserică.

Biserica (mireasa) este onorata cel mai mult atunci când Salvatorul ei este lăudat şi celebrat. Hristos (mirele) care S-a dat pe Sine pentru ea, este onorat cel mai mult la vederea unei Biserici „slăvită, fără pata, fără zbârcitura sau altceva de felul acesta, ci sfânta şi fără prihana” (Efeseni 5: 27). Atât Hristos, cât şi Biserica se iubesc şi se onorează reciproc.

Aceasta este frumuseţea unităţii.

Soţule – cum s-ar transforma căsnicia ta dacă te-ai angaja să-ţi iubeşti sotia, să o onorezi şi să o slujeşti în toate lucrurile? Cum ar sta lucrurile dacă ai hotăra în inima ta ca păstrarea unităţii cu aceasta femeie merita orice sacrificiu şi expresie a dragostei din partea ta? Ce s-ar schimba în căminul vostru dacă ai aborda relaţia voastră de fiecare zi în aceasta maniera?

Sotie – Ce s-ar schimba în căsnicia ta dacă ţi-ai propune să cultivi, cu orice preţ, comuniunea sufleteasca dintre tine şi soţul tău? Cum ar fi dacă ai trata ameninţările la adresa unităţii voastre ca pe o otrava, un cancer, un inamic care trebuie eliminat prin dragoste, smerenie şi altruism? Cât de mult s-ar îmbunătăţi relaţia voastră dacă ai hotăra ca nimic, niciodată, nu vă va mai

distruge unitatea?

Unitatea din sânul Trinităţii, văzută de dincolo de marginile timpului şi întindându-se la infinit în viitor, este o dovadă a puterii unităţii. Este indestructibila. Este nesfârşită. Şi aceeaşi realitate spirituala locuieşte sub diferite forme în casa ta, la adresa ta poştală. Deşi vopsita în culorile programelor de munca, vizitelor la medici şi mersului la cumpărături, unitatea este firul roşu care traversează fiecare experienţa zilnica a ceea ce numeşti „căsnicia voastră", devenind un scop care trebuie urmărit şi aparat toată viaţa.

De aceea, iubeşte aceasta persoana care este parte din trupul tău la fel de mult ca tine. Slujeşte aceasta persoana ale cărei nevoi nu pot fi separate de ale tale. Onoreaz-o, căci ridicând-o pe piedestalul dragostei tale, te vei înălţa şi pe tine, în acelaşi timp, în ochii lui Dumnezeu.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

IDENTIFICA UN DOMENIU DE DIVIZIUNE DIN CĂSNICIA TA ŞI IA ZIUA DE ASTĂZI CA

PE O

OPORTUNITATEDE A TE RUGA ÎN ACEST

SENS.

ROAGĂ-L PE DUMNEZEU SĂ-ŢI DEZVĂLUIE TOATE LUCRURILE DIN INIMA TA CARE AMENINŢA UNITATEA CU SOŢUL SAU SOTIA

TA.

ROAGĂ-L SA FACĂ ACELAŞI LUCRU ŞI

PENTRU

PARTENERUL TĂU. ŞI, DACĂ ESTE ADECVAT.

DISCUTAŢI ACESTE PROBLEME ÎN MOD

DESCHIS.

CERÂND DE LA DUMNEZEU UNITATE.

— Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Te-a luminat Dumnezeu să vezi ce anume – ceva nou – alimentează acest punct de divergenta între tine şi soţul sau sotia ta? Cum ai de gând să răspunzi? Ce speri că va face Domnul în partenerul tău?

Domnul

Dumnezeul nostru este singurul Domn! (Deuteronom 6: 4)

ZIUA 31

Dragostea şi căsătoria

De aceea va lăsa omul pe tatăl sau şi pe mama sa, şi se va lipi de nevasta sa, şi se vor face un singur trup.

— Geneza 2: 24

Versetul de mai sus reprezintă scopul original al lui Dumnezeu în crearea căsătoriei şi a rolului pe care trebuie să-l îndeplinească aceasta. Căsătoria implica o despărţire (o rupere) şi o împletire împreună. Ea da relaţiilor existente deja o nouă forma, punând bazele uneia noi. Căsătoria schimba totul.

De aceea, cuplurile care nu iau în serios mesajul acesta al „lăsării" şi „alipirii" vor suporta consecinţele mai târziu, când problemele se vor rezolva mult mai greu fără a răni pe cineva.

„A lăsa" înseamnă să rupi o legătură înnăscută. Părinţii tăi îşi intra acum în rolul de sfătuitori pe care trebuie să-i respecţi, dar care nu mai pot să-ţi spună ce să faci. Câteodată, dificultartile în realizarea acestui proces pornesc de la sursa originara. Poate ca unul din părinţi nu este încă gata să te lase să ieşi de sub controlul şi aşteptările lui. Din cauza unei dependente nesănătoase sau a unor frământări interioare în „cuibul gol", părinţii nu-şi fac întotdeauna partea în aceasta responsabilitate. În astfel de cazuri, copilul care a crescut de-acum trebuie să-şi facă curaj să ia singur decizia de a „lăsa". Şi mult mai des, aceasta ruptura nu se face corect.

Voi, ca familie, aveţi încă probleme nerezolvate din cauză că unul dintre voi se ţine încă de fusta mamei? Părinţii va creează încă probleme în căminul vostru – poate chiar fără să-şi dea seama? Ce trebuie să se întâmple ca acestea să înceteze înainte de a ascuţi dezbinarea din căsnicia voastră?

Unitatea în căsătorie este o calitate ce trebuie apărată cu orice preţ adesea ridicat. Bineînţeles, scopul „lăsării" nu este abandonarea oricărei legături cu trecutul, ci conservarea comuniunii unice care trebuie atinsa prin căsătorie. Numai în unitate puteţi deveni pe deplin ceea ce doreşte Dumnezeu să fiţi.

Dacă eşti prea strâns legat de părinţii tăi, particularităţile identităţii căsniciei tale nu vor ajunge să înflorească. Vei fi în permanenta tras înapoi, iar un lăstar de dezvbinare vă va eroda continuu relaţia. Nu va trece de la sine, ci trebuie să faci ceva în acest sens. Fiindcă fără „lăsare" nu poate avea loc nici „alipirea" de care aveţi nevoie, întrepătrunderea inimilor voastre atât de necesara pentru a experimenta unitatea.

„Alipirea" include ideea de a apuca pe cineva în încercarea de a te agaţă de acea persoană ca de noua ta stanca de refugiu şi siguranţă. Bărbatul este acum conducătorul spiritual al noului cămin, căruia i s-a încredinţat responsabilitatea de a te iubi „cum a iubit şi Hristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea" (Efeseni 5: 25). Femeia este acum una, în comuniune cu soţul, chemata sa „se teamă de bărbat" (Efeseni 5: 33).

În urma acestui proces esenţial veţi fi liberi să deveniţi tot ceea ce a avut în vedere Dumnezeu prin sintagma: „cei doi se vor face un singur trup".

— Veţi avea puterea sa jungeţi la unitate în procesul de luare a deciziilor, chiar şi atunci când porniţi de la puncte de vedere diferite.

— Veţi putea obţine unitate în priorităţile voastre, chiar dacă proveniţi fiecare din medii cât se poate de diferite.

— Veţi fi capabili să atingeţi unitate în exprimarea sexuală, chiar şi atunci când pe amândoi va bântuie amintiri murdare din trecutul premarital.

Decizia lui Dumnezeu de a vă face „un singur trup” prin căsătorie poate face totul posibil.

Dacă lucrurile stau altfel decât aşa în căminul vostru, din nefericire sunteţi la fel ca majoritatea. Este atât de obişnuit pentru cupluri – chiar şi pentru cuplurile de creştini – să ignore planul lui Dumnezeu cu privire la căsătorie, crezând ca ele ştiu mai bine decât El cum să se descurce. Pentru ei, Geneza 2: 24 poate să sune foarte nobil şi frumos învelit în ambianta legămintelor şi a nunţii. Dar ca principiu fundamental de pus în practica pe viu – hmm, asta-i prea dificil. Dar tocmai acest principiu trebuie recuperat cu orice sacrificiu şi cu orice preţ.

Este greu – extrem de greu – mai ales când unitatea şi comuniunea sunt urmărite unilateral. Poate ca soţul sau sotia ta nu este interesat (a) câtuşi de puţin să redobândească unitatea pe care o aveaţi la început. Chiar dacă dorinţa exista, poate ca între voi sunt probleme spinoase, departe de a fi rezolvate.

Dar dacă veţi merge înainte, păstrând în minte şi în inima pasiunea pentru unitate, cu timpul relaţia voastră va începe să oglindească scopul imposibil de evitat: „Un singur trup” – imprimat în ADN-ul ei. Nu trebuie să-l cauţi. Este deja acolo. Dar trebuie să-l trăieşti cu adevărat, altfel nu vă aşteaptă altceva decât dezbinare.

Lăsaţi. Şi alipiţi-vă. Şi îndrăzniţi să umblaţi împreună ca una.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

EXISTA VREO PROBLEMĂ DE „LĂSARE” PE CARE

ÎNCĂ N-AI AVUT CURAJUL SA O DEPĂŞEŞTI? MĂRTURISEŞTE-O SOŢULUI

SAU

SOTIEI TALE ASTĂZI ŞI HOTĂRĂŞTE-TE SA ÎNDREPŢI LUCRURILE. COMUNIUNEA DIN CĂSNICIA TA DEPINDE DE ACEST LUCRU.

ŢINE-TE

DE ACEASTA DECIZI, ANGAJÂNDU-TE FATA DE PARTENERUL TĂU ŞI FATA DE DUMNEZEU CA

VEI FACE DIN CĂSNICIA TA O PRIORITATE

FATA

DE RELAŢIILE CU CEILALŢI OAMENI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ţi-a fost greu să te confrunţi cu problemele acestea? În ce fel ţi-a fost afectata relaţia cu soţul sau sotia ta? Dacă cel care greşeşte mai mult în acest domeniu estesotul sau sotia ta (în raportarea la socri), ce ai putea face, în dragoste, ca această situaţie să se îmbunătăţească?

Ma rog ca toţi să fie una, cum Tu, Tata, eşti în Mine, şi Eu în Tine. (Ioan 17: 21)

ZIUA 32

Dragostea împlineşte nevoile sexuale ale celuilalt

Bărbatul să-şi împlinească fata de nevasta datoria de soţ; şi tot aşa să facă şi envasta fata de bărbat. – 1 Corinteni 7: 3

Unii oameni cred că Biblia n-are nimic interesant de zis despre sex, de parca singura preocupare a lui Dumnezeu este să ne spună când să nu facem sex şi cu cine să nu facem sex. În realitate, Biblia are o mulţime de lucruri de spus despre sex şi despre binecuvântarea pe care o pot da relaţiile sexuale atât pentru soţ, cât şi pentru sotie. Pana şi limitele şi restricţiile puse de Dumnezeu în aceste relaţii intime nu sunt altceva decât căile Sale prin

care ne asigura experienţe sexuale la un nivel mult mai ridicat decât cele cărora li se face reclama la televizor şi în filme.

În căsătoria creştină, romantismul trebuie să sporească şi să abunde. La urma urmei, a fost ideea lui Dumnezeu. Face parte din celebrarea a ceea ce a dat Dumnezeu, devenind una cu partenerul tău de viaţă şi urmărind, în acelaşi timp, puritatea şi sfinţenia. El se desfăta în noi când se întâmplă astfel.

Cântarea Cântărilor, de pildă, deşi adesea înţeleasă greşit – ca fiind nimic altceva decât o alegorie a pasiunii lui Dumnezeu fata de poporul Sau – este, în realitate, o minunata poveste de dragoste. Ea descrie, cu multe detalii poetice, actul sexual dintre soţ şi sotie, arătând cum fiecare răspunde celuilalt. Ea înfăţişează felul în care onestitatea şi înţelegerea în relaţiile intime duc la o viaţă de dragoste şi încredere reciprocă.

Este adevărat ca sexul reprezintă doar un aspect al căsătoriei. Dar cu trecerea timpului, unul dintre voi vă ajunge să valorizeze relaţiile sexuale mai mult decât celălalt. Ca atare, esenţa comuniunii dintre soţ şi sotie va fi ameninţată şi pusă în pericol.

Din nou, fundamentele biblice ale căsătoriei au fost exprimate pentru prima dată la crearea lui Adam şi a Evei. Eva a fost făcută ca „un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2: 18). Unitatea relaţiei lor şi a trupurilor fizice era atât de puternica, încât li s-a cerut să se facă „un singur trup” (Geneza 2: 24).

Acest tip de unitate este marca specifica fiecărei căsătorii. Prin romantism, ne unim inimile într-o expresie a dragostei fără pereche în alte forme de comunicare. De aceea, „căsătoria să fie ţinută în toată cinstea, şi patul să fie nespurcat” (Evrei 13: 4 e. Nu ni se permite să împărţim acest gen de experienţe cu nimeni altcineva.

Dar noi suntem slabi. Şi atunci când aceasta nevoie legitima nu este împlinită – când e tratata de celălalt drept o dovadă de egoism şi de pretenţii nejustificate – inimile noastre sunt în pericolul de a se îndepărta de partenerul de căsătorie, ispitite să-şi astâmpere aceasta tânjire a inimii în altă parte şi în alte moduri.

Pentru a contracara aceasta tendinţă, Dumnezeu a stabilit în căsătorie mentalitatea „unui singur trup”. „Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta” (1 Corinteni 7: 4). Sexul nu trebuie tratat ca un fel de tranzacţie. Dumnezeu nu ne permite să avem relaţii sexuală fără a suporta consecinţele. Deşi, în mod cert, pe lumea asta se abuzează de acest tipar divin, în esenţa ei, căsătoria înseamnă ca soţul şi soţia se dăruiesc unul celuilalt, fiecare cu dorinţa de a împlini nevoile celuilalt.

Sexul este o oportunitate data de Dumnezeu în acest scop.

Aşadar, „nu va lipsiţi unul de altul de datoria de soţi”, ne avertizează Biblia, „decât doar prin buna învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciţi cu postul şi cu rugăciunea; apoi să vă împreunaţi iarăşi, ca să nu va ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre” (1 Corinteni 7: 5).

Tu eşti singura persoana chemata şi desemnata de Dumnezeu pentru a împlini nevoile sexuale ale soţului sau sotiei tale. Dacă laşi ca distanta dintre voi să se mărească, dacă îngădui rutinei şi plictisului să se instaleze în relaţiile voastre sexuale, îţi jefuieşti soţul sau sotia de ceva care îi aparţine de drept (şi exclusiv). Dacă îi dai de înţeles – prin vorbe, fapte sau lipsa de iniţiativă – ca sexul nu trebuie să fie mai mult decât vrei tu să fie, îţi jefuieşti soţul sau sotia de un simţ al onoarei şi al afecţiunii insuflat în el/ea printr-un mandat biblic. Violezi unitatea de tip „un singur trup” a

căsătoriei.

Prin urmare, fie că te percepi pe tine însuţi ca fiind partea vătămată, fie ca recunoşti ca tu eşti cel care îl lipseşte pe celălalt de acest privilegiu, să ştii ca planul lui Dumnezeu este să vă întâlniţi la mijloc şi să ajungeţi la un acord. Dar să ştii, de asemenea, că nu se ajunge acolo prin îmbufnare, certuri şi insistente. Dragostea este singura cale spre restabilirea unei unităţi pline de iubire între voi doi. Toate lucrurile pe care le aduce cu sine această Provocare a dragostei – răbdarea, bunătatea, altruismul, consideraţia, protecţia, onoarea, iertarea – vor juca un rol important în revigorarea intimităţii voastre sexuale. Atunci când fundamentul căsătoriei voastre este dragostea lui Hristos, vă puteţi bucura de puterea prieteniei voastre şi de relaţiile voastre sexuale la un nivel la care aceasta lume nu poate ajunge niciodată.

„Aţi fost cumpăraţi cu un preţ”, declara Dumnezeu (1 Corinteni 6: 20). El ţi-a făcut parte de toată afecţiunea Lui şi a făcut imposibilul ca să te facă să-L doreşti. Acum este rândul tău să plăteşti preţul dragostei pentru a câştiga inima soţului sau sotiei tale. Astfel, te vei bucura de desfătările pure ce se revarsa în momentele când faceţi dragoste având inima curata. Şi, ca şi cum toate acestea nu ar fi destul, ai astfel oportunitatea de „a-L glorifica pe Dumnezeu în trupul tău” (1 Corinteni 6: 20). Ce frumos!

PROVOCAREA DE ASTĂZI

DACĂ ESTE POSIBIL, ÎNCEARCĂ ASTĂZI SA INIŢIEZI O RELAŢIE SEXUALĂ CU SOŢUL

SAU

SOTIA TA. ÎN ACEST DEMERS, ONOREAZĂ NEVOILE SEXUALE ALE SOŢULUI SAU SOTIEI TALE, EXPRIMATE DIRECT SAU INDIRECT

PANA

ACUM. ROAGĂ-L PE DUMNEZEU SA FACĂ

ACEASTA

EXPERIENŢA PLĂCUTĂ PENTRU AMÂNDOI ŞI SĂ FIE UN PAS ÎNAINTE SPRE O INTIMITATE MAI PROFUNDĂ.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

A fost o experienţă împlinitoare pentru tine? Dacă nu s-a dovedit a fi ceea ce ai sprat, ce anume crezi ca a complicat lucrurile? Ai adus aceste aspecte înaintea lui Dumnezeu prin rugăciune? Dacă a fost o adevărată binecuvântare pentru amândoi, ce ai putea învăţa de aici pentru viitor.

Ce frumoasa şi ce plăcută eşti, tu, iubito, în mijlocul desfătărilor! (Cântarea Cântărilor 7: 6)

ZIUA 33

Dragostea îl completează pe celălalt

Tot aşa, dacă se culca doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur?

— Eclesiastul 4: 11

Dumnezeu creează căsătoria luând un barba şi o femeie şi făcându-i una. Şi, cu toate că dragostea trebuie să fie gata să acţioneze singura atunci când e necesar, întotdeauna este mai bine dacă nu rămâne să performeze solo. Dragostea poate funcţiona de una singură când nu are de ales, dar exista „o cale nespus mai bună” (1 Corinteni 12: 31). Şi dragostea nu se opreşte pana când nu ajunge acolo.

Aceasta trăsătură a dragostei de a-l „completa” pe celălalt a fost dezvăluită lumii întregi încă de la începuturi. Dumnezeu a creat rasa umană de sex masculin şi de sex feminin – două prototipuri simiaire, dar complementare, menite să funcţioneze în armonie.

Trupurile noastre sunt făcute unul pentru celălalt. Natura şi temperamentele noastre aduc echilibru,

înzestrându-ne cu mai multă eficienta în îndeplinirea sarcinilor de fiecare zi. Comuniunea noastră poate naşte copii, iar colaborarea noastră ca echipa îi poate creste cel mai bine sănătoşi şi maturi. Când unul este slab, celălalt este puternic. Când unul are nevoie de încurajare, celălalt este echipat şi gata să-l ridice şi să-l pună pe picioare. Ne înmulţim bucuriile unul celuilalt şi ne împărţim tristeţile unul cu celălalt. Scriptura spune: „Mai bine doi decât unul, căci iau o plata cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cada, se ridica unul pe altul; dar vai de cine este singur, şi cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice!” (Eclesiastul 4: 9, 10) Se aseamănă cu cele două mâini ale tale, care nu numai ca trăiesc împreună, ci is sporesc eficienta una alteia. Ca să facă bine ceea ce au de făcut, niciuna nu este completa fără cealaltă.

Deşi diferenţele dintre noi sunt adesea sursa neînţelegerilor şi conflictelor noastre, ele au fost create de Dumnezeu şi pot fi o binecuvântare perpetua dacă le respectam.

Unul dintre voi se pricepe mai bine la gătit, de pildă, pe când celălalt este mult mai meticulos în spălarea vaselor. Unul este mai blând şi păstrează astfel pacea şi liniştea între membrii familiei, dar celălalt se ocupa de disciplinare mai direct şi mai eficient. Unul se pricepe foarte bine la afaceri, dar are nevoie de celălalt ca să-i anintească să fie generos.

Atunci când învăţăm să acceptăm aceste particularităţi ale partenerului de viaţă, putem depăşi faza criticilor, trecând direct la serviabilitate şi apreciere reciproce.

Se pare însă ca unii nu reuşesc să treacă atât de uşor peste diferenţele dintre ei şi partenerul de viaţă şi, ca atare, ratează şi risipesc o grămadă de oportunităţi. Nu profita de unicitatea care îi face mai eficienţi atunci când

fiecare îl implica şi pe celălalt.

Un astfel de exemplu din Biblie este Pilat din Pont, guvernatorul roman care a prezidat procesul de judecata a lui Iisus. Fără să ştie cine este Hristos şi împotriva raţionamentelor sale, Pilat s-a lăsat influenţat de mulţime să-L crucifice pe Iisus.

Singura persoana mai sensibilă la ceea ce se întâmplă de fapt era sotia lui Pilat, care a venit la el în toiul zarvei mulţimilor şi l-a avertizat că e pe cale să facă o greşeală. „Să n-ai nimic a face cu Neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui” (Matei 27: 19).

Se pare că era o femeie cu un discernământ temeinic, care pricepuse amploarea acestor evenimente înaintea soţului ei. Categoric, suveranitatea lui dumnezeu era la lucru şi nimic nu L-ar fi împiedicat pe Fiul Sau să păşească în ascultare pe drumul Crucii în locul nostru. Dar dispreţul lui Pilat fata de intuiţia nevestei sale ne dezvăluie o parte nefericita a naturii bărbatului, a cărei gravitate este adesea neglijata. Dumnezeu le-a făcut pe sotii să-şi completeze sotii, şi El le da o înţelepciune care, de multe ori, le lipseşte bărbaţilor. Dacă ignora discernământul sotiei sale, bărbatul ia o decizie care, adesea, se dovedeşte a fi în detrimentul lui.

Eficienta căsniciei voastre depinde de conlucrarea voastră. Ai de luat decizii importante cu privire la situaţia voastră financiară sau la planurile de pensionare? Ai o problemă serioasă cu un coleg de serviciu care devine din ce în ce mai dificil de abordat şi te frământi ce să faci? Eşti absolut convins ca traiectoria educaţionala pe care ai ales-o tu pentru copii este cea mai bună, indiferent ce gândeşte soţul sau sotia ta?

Nu încerca să analizezi singur toate lucrurile. Nu descalifica dreptul sau de a-şi exprima părerea cu privire la subiectele care vă afectează pe amândoi. Dragostea este

conştientă ca Dumnezeu v-a adus împreună cu un scop. Şi cu toate că sfârşeşti, poate, de fiecare dată prin a dezaproba perspectiva soţului sau a sotiei tale, totuşi ar trebui să acorzi respect şi atenţie părerilor şi vederilor sale. Acest lucru onorează planul lui Dumnezeu pentru relaţia voastră şi va păzeşte unitatea pe care El o doreşte pentru voi.

Întreţesuţi împreună sunteţi mai puternici şi mai eficienţi decât fiecare individual. Aveţi nevoie unul de celălalt. Vă completaţi unul pe celălalt.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ACCEPTA CA SOŢUL SAU SOTIA TA FACE PARTE INTEGRANTĂ DIN SUCCESELE TALE VIITOARE. SPUNE-I ASTĂZI CĂ VREI SĂ-L/O INCLUZI ÎN DECIZIILE TALE ŞI CĂ AI NEVOIE

DE PERSPECTIVA ŞI DE SFATUL SĂU. DACĂ ÎN TRECUT AI IGNORAT PĂRERILE SALE, RECUNOAŞTE-ŢI NEGLIJENTA ŞI CERE-ŢI IERTARE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Care ar fi câteva decizii cu care te confrunţi pe care le-aţi putea lua împreună? Ce ai învăţa astăzi despre rolul partenerului tău de viaţă?

Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcaţi-vă cu dragostea, care este legătura desăvârşirii. (Coloseni 3: 14)

ZIUA 34

Dragostea celebrează evlavia

(Dragostea) nu se bucura de nelegiuire, ci se bucura de adevăr.

— 1 Corinteni 13: 6

Din momentul în care ai închis Biblia dimineaţa, aproape toate lucrurile pe care le vei întâmpina pe parcursul zilei te vor ademeni să te îndepărtezi de adevărurile ei. Părerile colegilor de serviciu, buletinele de

ştiri de la televizor, site-urile tale uzuale, diversele ispite ale zilei – toate acestea şi altele în plus se vor strădui din răsputeri să-ţi modeleze percepţia asupra a ceea ce este adevărat şi dezirabil în viaţă.

Îţi vor spune ca a trăi ca o femeie fatala care se îmbraca astfel încât ceilalţi bărbaţi să-şi întoarcă privirea după ea este un lucru bun. Îţi vor spune ca limbajul vurgar şi imoralitatea din filme sunt în regulă pentru adulţi. Îţi vor spune ca biserica nu este importanta în viaţa unei persoane. Îţi vor spune ca fiecare dintre noi trebuie să-L găsească pe Dumnezeu în felul său.

Ne vor spune o grămadă de lucruri. Şi le vor striga atât de tare şi atât de des încât, dacă nu suntem atenţi, vom începe să credem că ceea ce ni se spune e adevărat, că aşa stau lucrurile în realitate. Putem ajunge să valorizam ceea ce valorizează toţi ceialalţi şi să gândim la fel ca toţi ceilalţi.

Dar sensul „adevăratei vieţi” se schimba radical atunci când înţelegem ca de fapt Cuvântul lui Dumnezeu este expresia finala a ceea ce este viaţa în realitate. Învăţăturile cuprinse în Biblie nu sunt doar nişte bănuieli şi intuiţii bune cu privire la ceea ce ar trebui să conteze cu adevărat. Ele sunt principii care reflecta realitatea aşa cum este ea şi viaţa aşa cum a făcut-o Dumnezeu să fie. Idealurile şi instrucţiunile Sale sunt singurele cai spre binecuvântare, iar atunci când vedem oamenii care umbla în ele cu supunere fata de Domnul, ar trebui să tresăltăm de bucurie.

Când eşti cel mai mândra de soţul tău? Atunci când se întoarce acasă cu un trofeu de la campionatul de golf al companiei, sau când aduna toată familia înainte de culcare ca să vă rugaţi împreună şi să citiţi din Cuvânt?

Când te bucuri cel mai mult de sotia ta? Atunci când încearcă o alta tehnica de văruit în dormitorul copiilor, sau

când îl iartă pe vecinul al cărui câine a dat iama în plantele ei preferate?

Tu eşti unul dintre cei mai influenţi oameni în vata soţului sau sotiei tale. Îţi foloseşti influenta pentru aajuta pe celălalt să-L onoreze pe Dumnezeu sau, dimpotrivă, să-L dezonoreze?

Dragostea îşi găseşte plăcerea şi se bucura de lucrurile care Îi plac Domnului. Când soţul sau sotia ta creste incaracterul lui Hristos perseverând în credinţă, căutând curăţia şi asumându-şi roluri de slujire şi vedere spiritual în căminul vostru – ar trebui să sărbătoriţi, spune Bibila. Cuvântul „se bucura" din 1 Corinteni 13: 6 poarta în sine ideea de a fi absolut incantat, de a încuraja cu frenezie pe cineva să-l îngăduie lui Dumnezeu să continue să împlinească voia Lui în viaţa sa.

Apostolul Pavel, care a fondat şi slujit în multe din bisericile primului secol, scria în epistolele sale cât de incantat era să audă vesti despre credincioşia oamenilor şi despre creşterea lor în Hristos. „Trebuie să mulţumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraţilor, cum se şi cuvine, pentru uca credinţa voastră merge mereu crescând, şi dragostea fiecăruia din voi toţi fata de ceilalţi se măreşte tot mai mult. De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia şi credinţa voastră în toate prigonirile şi neceazurile pe care le suferiţi" (2 Tesaloniceni 1: 3 – 4).

Apostolul Ioan, care era apropiat de Iisus şi a devenit unul dintre principalii conducători ai Bisericii primare, a scris odată turmei sale: „Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei ca umbla în adevăr" (3 Ioan 4).

Iată ce ar trebui să ne entuziasmeze la sotii sau la soţiile noastre. Mai mult decât faptul ca economiseşte bani la cumpărături. Mai mult decât succesul pe care îl obţine la serviciu. Câteodată, atunci când acceptam să aplaudam

la partenerul deviata ceea ce ne îndeamnă cultura moderna sa aplaudam, ne facem vinovaţi de a-l fi încurajat să păcătuiască – poate hrănindu-i vanitatea sau lăsând bărbaţii să fie bărbaţi.

Dar dragostea „nu se bucura de nelegiuire” – nici de cea din noi înşine, nici de cea din partenerul de viaţă. În schimb, dragostea „se bucura de adevăr”, aşa cum a făcut Pavel când i-a spus bisericii din Roma: „Cât despre voi, ascultarea voastră este cunoscutat de toţi. Ma bucur dar de voi şi doresc să fiţi înţelepţi în ce priveşte binele şi prosti în ce priveşte răul” (Romani 16: 19). El ştia că urmărirea evlaviei, a curăţiei şi a credincioşiei era singura cale în care puteau găsi bucurie şi împlinire absoluta. A fi „înţelepţi” în privinţa sfinţeniei şi a fi „inocenţi” în privinţa păcatului – rămânând mereu proaspeţi şi necompromişi de trecerea prin viaţă – este singura cale de a câştiga în ochii lui Dumnezeu

Şi ce ne-am putea dori mai mult pentru sotii sau soţiile noastre decât să experimenteze cât mai mult din Dumnezeu în vieţile lor?

Fii fericit de toate succesele de care se bucura soţul sau sotia ta. Dar păstrează-ţi felicitările cele mai entuziaste pentru vremurile în care îl onorează pe Dumnezeu prin închinarea şi supunerea lor.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

GĂSEŞTE UN EXEMPLU SPECIFIC, RECENT. ÎN CARE SOŢUL SAU SOTIA TA A DAT DOVADA DE CARACTERUL LUI HRISTOS ÎNTR-UN MOD REMARCABIL. VERBALIZEAZĂ-ŢI APRECIEREA FATA DE EL/EA PENTRU ACEST LUCRU, LA UN MOMENT DAT ÎN CURSUL ZILEI DE ASTĂZI.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce exemplu ai ales? Care ar fi câteva modalităţi incare ai putea celebra creşterea soţului sau sotiei tale în evlavie? Cum ai putea să il/o încurajezi să persevereze?

Voi umbla cu inima fără prihana în mijlocul case mele. (Psalmul 101: 2)

ZIUA 35

Dragostea da socoteala

Planurile nu izbutesc, când lipseşte o adunare care să chibzuiască, dar izbutesc când sunt mulţi sfetnici.

— Proverbe 15: 22

Falnicii copacisequoia se înalta zeci de metri spre cer şi sunt rezistenţi la presiunile puternice din mediul înconjurător. Pot să lovească fulgerele, pot să sufle vânturile năprasnice şi pot să fiarbă pădurile în flăcări în preajma lor. Dar sequoia rămân în picioare, fermi, crescând şi mai puternici prin toate aceste încercări.

Unul dintre secretele puterii de rezistenta a acestui copac gigantic este ceea ce se întâmplă dincolo de fata pământului. Spre deosebire de mulţi alţi copaci aceştia îşi întind rădăcinile în căutarea altor rădăcini de sequoia, încleştându-se unele în altele. Fiecare se întăreşte şi se consolidează prin puterea celorlalţi.

Secretul copacilor sequoia este, de asemenea, cheia unei căsnicii puternice şi sănătoase. Un cuplu care trece de unul singur prin probleme este mult mai predispus să se prăbuşească în vremurile grele. Dar cele care îşi împletesc vieţile, ca într-o reţea, împreună cu alte căsnicii puternice is sporesc impresionant sanselede a supravieţui prin cele mai năprasnice furtuni. Este vital pentru un soţ şi o sotie să caute sfaturile unor oameni evlavioşi, prietenii sănătoase şi mentori experimentaţi.

Toţi avem nevoie de sfaturi înţelepte de-a lungul

vieţii. Cei înţelepţi le cauta în permanenta şi le primesc cu bucurie. Nebunii nu le cer niciodată şi le ignora atunci când le sunt date.

Biblia explica limpede: „Calea nebunului este fără prihana în ochii lui, dar înţeleptul asculta sfaturile" (Proverbe 12: 15).

A aduna sfaturi înţelepte este ca şi cum ai avea o hartă rutiera detaliata şi un ghid personal într-o călătorie lunga, presărată cu obstacole. Poate face diferenţa între reuşita perpetua şi dezintegrarea uneicasnicii. Este extrem de important să invitaţi cuplurile puternice să vă împărtăşească din înţelepciunea pe care au adunat-o prin reuşitele şi eşecurile personale.

De ce să vă irosiţi ani buni din vata ca să învăţaţi lecţii dureroase, când aţi putea descoperi aceleaşi adevăruri în numai câteva ore de consiliere înţeleaptă? De ce să nu treceţi pe podurile pe care alţii le-au construit? Înţepepciunea este mai preţioasă decât aurul. Să n-o primeşti înseamnă să laşi să ţi se scurgă printre degete monede preţioase de aur.

Consilierii maritali competenţi te avertizează înainte să iei o decizie rea. Te încurajează cândeşti gata să te dai bătut. Şi se bucura împreună cu tine pe măsură ce atingi niveluri mai profunde de intimitate în căsnicia ta.

Ai un cuplu mai în vârstă sau un prieten de acelaşi gen la care să poţi apela pentru sfaturi bune, pentru sprijin în rugăciune şi pentru a-i da socoteala în mod regulat? Sunt persoane în viaţa ta care spun lucrurilor pe nume şi îţi vorbesc direct?

Tu şi soţul sau sotia ta aveţi nevoie de astfel de prieteni şi mentori în mod constant. Biblia spune: „Ci îndemnaţi-vă unii pe alţii în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi", pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înşelăciunea păcatului" (Evrei 3: 13). Mult prea

adesea, ne izolam de ceilalţi. Dacă nu avem grija, ajungem să ne înstrăinăm de oamenii care ne iubesc cel mai mult.

Trebuie să te păzeşti de influentele rele. Toată lumea are cate ceva de zis, şi unii te vor încuraja sa acţionezi din egoism şi să-ţi părăseşti partenerul de viaţă ca să-ticauti propria fericire. Fii rezervat (a) fata de sfaturile maritale care vin de la oameni care nu au ei înşişi o căsnicie reuşită.

Dacă mariajul tău atârna de un fir de aţa sau se îndreaptă deja cu paşi repezi spredivort, trebuie să te opreşti din toate celelalte activităţi şi să cauţi sfaturi temeinice cât de repede posibil. Suna imediat un pastor, un consilier creştin sau apelează la o organizaţie creştină care slujeşte familia. Oricât de stingher şi stânjenit te-ai simţi la început să-ţi deschizi inima fata de un străin, căsnicia ta merita fiecare secunda şi fiecare sacrificiu pe care-l faci pentru ea. Chiar dacă mariajul tău este relativ stabil, nu înseamnă că aveţi mai puţin nevoie de mentori oneşti şi deschişi – de oameni care se va sufle vânt în vele şi să vă îmbunătăţească şi mai mult viaţa de căsătorie.

Cum alegi un mentor bun? Cauta o persoană care are o căsnicie aşa cum ţi-ai dori să fie şi a ta cândva. Cauta o persoană a cărei dragoste pentru Hristos este mai mare decât orice altceva. Cauta o persoană care nu trăieşte în baza propriilor păreri, ci în baza Cuvântului neschimbător al lui Dumnezeu. Şi în cele mai multe cazuri, o astfel de persoana va fi incantata că îi soliciţi ajutorul. Începe să te rogi ca Dumnezeu să trimită în viaţa ta o astfel de persoana. După aceea, stabiliţi un timp inc are se va întâlniţi.

Dacă toate acestea nu ţi se par foarte importante, n-ar fi rău să te întrebi oare de ce. Ai ceva de ascuns? Ţi-e teamă că te vei simţi stânjenit? Crezi ca relaţia ta de căsătorie este scutita de probleme şi nu are nevoie de

ajutor din exterior? Nu-tisurade ideea de a te scufunda într-un rău de influenta pozitiva? Nu înmulţi rândurile căpitanilor de divorţuri în stil Titanic, ignorând semnelede avertizare cât încă mai poţi fi ajutat.

Iată un verset important din Scriptura: „Aşa ca fiecare din noi are să dea socoteala despre sine însuşi lui Dumnezeu" (Romani 14: 12). Întâlnirea cu Dumnezeu este inevitabila. Deşi în cele din urmă fiecare dintre noi este răspunator individual de maniera incare se pregăteşte pentru uea, cu siguranţă avem nevoie de tot ajutorul pe care-l putem primi din partea celorlalţi. S-ar putea ca aceasta dare de socoteala să fie exact influenta relaţionala pe baza căreia nivelul calităţii căsniciei tale va creşte de la mediocru la nemaipomenit.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

GĂSEŞTE UN MENTOR CREŞTIN PENTRU CĂSNICIA TA – UN CREŞTIN PUTERNIC.

CARE SA

FIE ONEST ŞI PLIN DE DRAGOSTE FATA DE

TINE.

DACĂ SIMŢI CĂ AVEŢI NEVOIE DE CONSILIERE.

FA PRIMUL PAS ŞI STABILEŞTE O ÎNTÂLNIRE.

ÎN TOT ACEST PROCES, CERE-I DOMNULUI SĂ-ŢI CĂLĂUZEASCĂ DECIZIILE ŞI SĂ-ŢI DEA DISCERNĂMÂNT.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Pe cine ai ales? De ce ai ales în mod specific aceasta persoana? Ce speri că vei învăţa de la ea?

Biruinţa vine prin marele număr de sfetnici. (Proverbe 11: 14)

ZIUA 36

Dragostea este Cuvântul lui Dumnezeu

Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele,

şi o lumina pe cărarea mea.

— Psalmul 119: 105

Pentru unii, Biblia este prea greu de înţeles. Este ca o provocare imposibila. Nu ştiu de unde şi cum să înceapă. Dar creştini nu sunt lăsaţi singuri în încercarea de a discerne subiectele majore şi sensurile adânci ale Bibliei. Duhul Sfânt, care locuieşte acum în inima ta prin mântuire, este un iluminator al adevărului. „Căci Duhul cercetează totul, chiar şi locurile adânci ale lui Dumnezeu” (1 Corinteni 2: 10). Şi datorită acestui felinar interior, Scripturile îţi sunt acum accesibile, ca să le citeşti, să le asimilezi, să le înţelegi şi să le trăieşti.

Dar, mai întâi, trebuie să te angajezi că aşa vei face.

Citeşte Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă încă nu ţi-ai făcut un obicei din asta, acum este timpul să inelepţi să citeşti cate un fragment din Biblie în fiecare zi. Ideal ar fi să citiţi împreună ca soţ şi sotie – dimineaţa, poate sau înainte de culcare. Fiţi asemenea scriitorului Psalmului 119, care spunea: „te caut din toată inima mea… Strâng Cuvântul tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva ta” (Psalmul 119: 10 – 11).

Cei care folosesc cu consecventa un model de citire a Bibliei descoperă curând ca toate cuvintele ei sunt „mai de preţ decât aururi, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul de faguri” (Psalmul 19: 10).

Rămâi în Cuvânt. Ai dreptate, biblia poate fi profunda şi provocatoare. Tocmai de aceea este atât de important să faci parte dintr-o biserică în care Cuvântul este învăţat şi predicat cu credincioşie. Auzindu-l explicat în predici şi în cursuri de studiu biblic, vei căpăta o perspectivă mai cuprinzătoare şi mai echilibrata asupra a ceea ce vrea să transmită Dumnezeu prin Cuvântul Său. De asemenea, ai astfel oportunitatea de a te alătura altora care se afla în aceeaşi călătorie ca tine sicare vor să se hrănească din

adevărurile Scripturii. „Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învăţat şi de care eşti deplin încredinţat, căci ştii de la cine le-ai învăţat” (2 Timotei 3: 14).

Trăieşte-l. Spre deosebire de majoritatea cărţilor, care sunt făcut doar pentru a fi citite şi digerate, biblia este o carte vie. Este vie datorită faptului că Duhul Sfânt rezonează în cuvintele ei. Este vie pentru ca, spre deosebire descrierile antice ale altor religii, Autorul ei trăieşte. „Fiţi împlinitor ai Cuvântului, nu numai ascultători” (Iacov 1: 22).

Iisus a vorbit despre oamenii care îşi construiesc viaţa pe nisip – pe propriia lor logica, pe presupoziţii spre care bănuiesc ei c-ar fi corecte, pec ele mai moderne raţionamente. Când început să bată furtunile vieţii (care vor beni cu certitudine), fundaţiile de nisip vor duce la un dezastru total. S-ar putea să fie luminate şi să arate bine o vreme, dar casele lor sunt tragedii gata să se întâmple. În cele din urmă, se prăbuşesc.

Dar Iisus a spus: „de aceea, pe orişicine aude aceste cuvinte ale Mele şi le face îl voi asemăna cu un om cu judecata, care şi-a zidit casa pe stanca. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a probusit, pentru că avea temelia zidita pe stanca” (Matei 7: 24 – 25). Când casa ta îşi are temelia pe Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu, este asigurata împotriva distrugerii.

Acest lucru este posibil în baza faptului că Dumnezeu are planul perfect pentru orice şi ne-a dezvăluit aceste planuri în Cuvântul Său. Sunt la îndemâna oricui care citeşte Cuvântul şi îl aplica.

Dumnezeu are un plan pentru ucum să-ţi cheltuieşti banii. Un plan pentru cum să-ţi creşti copiii. Un plan pentru cum să te porţi cu trupul tău. Un plant pentru cum să-ţi petreci timpul. Un plan pentru cum să abordezi

conflictele. Nu aşa este normal: ca Cel care te-a făcut să ştie exact ce ai nevoie?

Dacă este ceva nou pentru tine să citeşti regulat Biblia, va fi surprins cât de repede vein începe să gândeşti diferit, dintr-o perspectivă a veşniciei. Şi dacă vrei cu adevărat să-ţi stabileşti strategii de viaţă înrădăcinate în căile lui Dumnezeu, El te va călăuzi să faci legături între ceea ce citeşti şi practicile tale. Este o călătorie revelatoare, cu noi descoperiri la tot pasul.

Cu fiecare domeniu al vieţii tale pe care i-l aşterni la picioare, principiile lui Dumnezeu vor deveni din ce în ce mai puternice şi mai trainice în viaţa ta. Dar toate aspectele vieţii tale pe care le păstrezi pentru tine, alegând să te descuri singur în loc să faci după cum te îndruma El, vor deveni tot mai firave şi, în cele din urmă, vor ceda când furtunile vieţii vor veni peste tine. S-ar putea ca, de fapt, tocmai acestea să fiec ele care grăbesc prăbuşirea casei şi a căsniciei tale.

Cuplurile înţelepte îşi zidesc casa pe stanca tare a Cuvântului lui Dumnezeu. Ele s-au lămurit deja cât poate nisipul. Ştiu deja ce înseamnă să li se înmoaie picioarele şi să simtă pământul fugindu-le de sub picioare. De aceea, trebuie să te decizi să-ţi construieşti viaţa şi căsnicia pe stanca tare a Bibliei, iar apoi poţi conta pe un viitor mai puternic – indiferent cât de năprasnice vor fi furtunile.

PROVOCAREA DE ASTĂZI
HOTĂRĂŞTE-TE SA CITEŞTI BIBLIA ÎN FIECARE
ZI. CAUTA O CARTE DEVOŢIONALA SAU O ALTA
SURSA DE INSPIRAŢIE CARE SA TE ÎNDRUME.
DACĂ SOŢUL SAU SOTIA TA ESTE DESCHIS (a).
VEZI DACĂ ŞI EL/EA SE VA ANGAJA SA CITEASCĂ

ZILNIC BIBLIA ÎMPREUNĂ CU TINE. ÎNCEPE SA
PREDAI DOMNULUI FIECARE DOMENIU AL VIEŢII
TALE ŞI SĂ ZIDEŞTI PE STANCA.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce domenii din viaţa ta au nevoie cel mai mult de călăuzirea lui Dumnezeu? Unde te simţi cel mai nesigur? Ce-l ceri lui Dumnezeu să-ţi arate prin Cuvântul Lui?

Şi tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învăţătura noastră. (Romani 15: 4)

ZIUA 37

Dragostea se învoieşte în rugăciune

Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.

— Matei 18: 19

Dacă ţi-ar spune cineva ca, schimbând un singur lucru cu privire la căsnicia ta, ai putea garanta cu o siguranţă de aproape 100% ca viaţa voastră de cuplu s-ar îmbunătăţi considerabil, ai vrea, cel puţin, să ştii despre ce este vorba. Şi pentru multe cupluri evlavioase, acel „singur lucru" este practicarea rugăciunii împreună?

Celor care tind să dispreţuiască lucrurile spirituale, poate ca li se va părea relativ ridicol. Şi dacă le-ai spune ca rugăciunea împreună este un ingredient-cheie pentru longevitatea maritala şi ca duce la o intensificare a intimităţii sexuale, ar crede că ai luat-o serios pe ulei. Dar unitatea care se creează între un bărbat şi o femeie care se roagă regulat împreună stabileşte o legătură intensa şi puternica între cei doi. În sanctuarul căsniciei voastre, rugăciunea împreună poate face minuni la fiecare nivel al relaţiei voastre.

Atunci când v-aţi unit ca soţ şi sotie, Dumnezeu v-a dăruit un cadou de nuntaun partener permanent de rugăciune. Când ai nevoie de înţelepciune într-o decizie, tu şi partenerul tău de căsătorie îl puteţi căuta pe Dumnezeu pentru un răspunsn. Când te lupţi cu propriile temeri şi îndoieli, partenerul tău de rugăciune te poate ţine de mana şi poate mijloci pentru tine. Când tu şi soţul sau sotia ta nu va înţelegeţi prea bine şi nu puteţi depăşi un anume punct de divergenta sau o ceartă, vă puteţi lua o clipă de răgaz, depuneţi armele şi va plecaţi împreună pe genunchi într-o rugăciune de urgenţă. Acesta ar trebui să devină răspunsul vostru instinctiv atunci când nu ştiţi ce altceva sa faceţi.

Este greu să ţii mult timp suprararea pe cineva pentru care te rogi. Este greu să nu dai înapoi când îl auzi pe partenerul tău strigând smerit către Domnnul şi implorând îndurare în toiul crizei acute dintre voi. În rugăciune, cei doi îşi amintesc că Dumnezeu i-a făcut una. Iar sub fascinaţia prezentei Sale unificatoare, neînţelegerea se amalgamează cu frumuseţe.

Rugăciunea pentru soţul sau sotia ta îţi conduce inima şi te face să-ţi pese mai profund de el/ea. Dar, mai presus de toate, Dumnezeu se bucura când va vede pe amândoi împreună smerindu-vă şi căutând fata Sa. Binecuvântarea Sa se revărsa peste voi atunci când va învoiţi în rugăciune.

Cuvântul pe care l-a folosit Iisus vorbind despre „învoirea” în rugăciune implica ideea unei simfonii armonice. Două note disparate, cantate fiecare pe rând, suna diferit. Ele sunt opuse una alteia. Dar cantate amândouă simultan – într-un acord – ele pot crea un simţ plăcut al armoniei. Puse împreună, ele produc un sunet mai plin, mai complet decât ar putea produce fiecare în parte.

Aşa este şi cu învoirea în rugăciune – chiar şi în toiul

neînţelegerilor şi dezacordurilor. Va atrage pe amândoi spre adevăratul vostru centru. Va plasează pe un teren comun, faţă în faţă înaintea Tatălui. Restaurează armonia în toiul disputelor.

Biserica – prezentata în Scripturi drept mireasa lui Hristos – poate fi câteodată un teritoriu stăpânit de conflicte. Neînţelegerile care se pot ivi cu privire la diverse chestiuni pot deraia biserica de la misiunea ei şi pot rupe fluxul închinării şi al unităţii. Din când în când, conducătorii evlavioşi ai bisericiivor vedea ce se întâmplă, vor sista orice discuţii şi vor chema poporul lui Dumnezeu la rugăciune. În loc să continue discordia şi să rănească astfel şi mai mulţi oameni, ei vor căuta unitatea, întorcându-şi inimile spre Dumnezeu şi apelând la El pentru ajutor.

Acelaşi lucru se întâmplă şi în casele noastre atunci când intervine rugăciunea, chiar şi acolo unde dezacordurile sunt serioase. Opreşte sângerările. Calmează spiritele. Îţi oferă o clipă de răgaz ca să-ţi dai seama în a cui prezenta te afli.

Însă rugăciunea are un rol mult mai important decatacela de a pune capăt certurilor. Rugăciunea este un privilegiu de care trebuie să te bucuri consecvent, zi de zi. Faptul ca ştii ca înainte de a merge la culcare te ateapta un timp de rugăciune îţi va schimba modul în care îţi petreci seara. Chiar dacă rugăciunile foastre sunt, de regulă, scurte şi la subiect, acest timp va deveni unul de referinţă, în jurul căruia va orbita întreagă zi, păstrându-L pe Dumnezeu în mijlocul tuturor lucrurilor şi evenientelor.

Este adevărat ca a-ţi forma un astfel de obicei poate părea la început incomod şi stânjenitor. Ceva atât de puternic ca rugăciunea te va surprinde cugreutatea şi responsabilitatea care o însoţesc atunci când încerci să o practici. Dar păstrează în minte faptul ca Dumnezeu

doreşte să vorbeşti cu El – te invita, de fapt – şi El te va creşte pe măsură ce iei în serios acest lucru şi depăşeşti acele momente în care nu ştii ce să spui.

Te vei uita înapoi la acest fir roşu care trece prin toate, de la zile obişnuite de luni la decizii majore, şi vei fi extrem de recunoscător pentru acest „un singur lucru” care le-a schimbat pe toate celelalte. Acesta e un aspect de care este imperativ să fiţi de acord să vă ţineţi.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNTREABĂ-ŢI PARTENERUL DACĂ ATI PUTEA ÎNCEPE SA VĂ RUGAŢI ÎMPREUNĂ. STABILIT! UN TIMP POTRIVIT PENTRU RUGĂCIUNE, FIE DIMINEAŢA, ÎN PAUZA DE PRÂNZ SAU ÎNAINTE DE CULCARE. FOLOSIŢI ACEST TIMP PENTRU A ADUCE ÎNAINTEA DOMNULUI GRIJILE, DEZACORDURILE ŞI NEVOILE VOASTRE. NU UITAŢI SĂ-I MULŢUMIŢI PENTRU PURTAREA SA DE GRIJA ŞI PENTRU BINECUVÂNTĂRILE SALE. CHIAR DACĂ SOŢUL SAU SOTIA TA REFUZA SA FACĂ ACEST LUCRU, HOTĂRĂŞTE-TE SA PETRECI ACEST TIMP SINGUR ÎN RUGĂCIUNE.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce poţi face ca să-l ajuţi pe partenerul tău de căsătorie să dorească să vă rugaţi împreună? Dacă alt căzut de acord să vă rugaţi împreună, cum a fost? Ce ai învăţat de aici?

rugăciunea mea se intalta la Tine. (Psalmul 88: 13)

ZIUA 38

Dragostea împlineşte visurile

Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima.

— Psalmul 37: 4

Ce îşi doreşte soţul sau sotia ta cel mai mult? Şi cât de des îţi pui aceasta întrebare?

Faptul că nu le putem oferi partenerilor noştri toate lucrurile pe care-şi le doresc este o chestiune ce ţine de simţul realităţii. Bugetele şi conturile noastre bancare ne spun ca, probabil, oricum nu ne-am putea permite. Şi chiar dacă am putea, s-ar putea să nu fie cel mai bun lucru pentru noi. Sau pentru ei.

Dar poate ca pentru tine „nu" a devenit un răspuns prea prompt. Poate ai lăsat ca aceasta setare negativa să devină prea raţională, prea automata. Cum ar fi dacă în loc să refuzi din start o dorinţă a soţului sau sotiei tale te-ai strădui să faci tot ce pot ca să o onorezi? Ce s-ar întâmpla dacă acel lucru despre care el spune ca nu te vede niciodată făcându-l pentru el, ar fi următorul lucru de care să te apuci?

Câteodată, dragostea are nevoie să fie extravaganta. Să iasă cu totul în afară. Câteodată, trebuie pur şi împlu să lase deoparte detaliile tehnice şi să-l binecuvânteze pe celălalt, pur şi simplu fiindcă aşa vrea ea.

Ţi se pare ca aceasta gândire seamnă cu a unui adolescent? O astfel de dragoste n use mai cade după atâţia ani de căsnicie? La urma urmei, având în vedere relaţia voatra în momentul de faţă, nu cumva ar fi un gest prea puţin veridic din partea ta să-i faci pe plac soţului sau sotiei tale, dacă nu-l faci din toată inima?

Ei bine, ce-ar fi să-l faci cu toată inima? Cum ar fi să adopţi un nivel nou de dragoste care să vrea cu adevărat să împlinească fiecare vis şi fiecare dorinţă pe care o poate împlini?

Oare dragostea lui Dumnezeu nu ţi-a împlinit dorinţe ale inimii la care mai demult nici nu îndrăzneai să visezi? Trăiai cu o povară atât de grea de păcate şi regrete, încât

nici nu îndrăzneai să te gândeşti că ai putea vreodată să faci ceva care să te aducă din nou în gratiile Sale. Dar El te-a privit cu dragoste şi ţi-a spus ca nu trebuie să faci tu ceva. El era Cel care te voia înapoi. El voia să-ţi conştientizezi nevoia de Dumnezeu şi ţi-a promis ca dacă te pocăieşti şi te întorci la El, El te va iubi şi te va ierta. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morţi în greşelile noastre, ne-a adus la viaţa împreună cu Hristos (prin har sunteţi mântuiţi)" (Efeseni 2: 4 – 5).

Credeai ca viaţa ta s-a sfârşit atunci când un anumit obstacol ţi-a luat tot vântul din vele. Erai zdrobit şi ai strigat către El. Te-ai rugat aşa cum nu te rugasesti niciodată până atunci. Şi deşi nu ţi-a fost deloc uşor să te ridici şi să mergi înainte, cumva, ai supravieţuit. El ţi-a ieşit înainte cu pacea Sa promisa „care întrece orice pricepere" (Filipeni 4: 7) şi te-a ţinut pe picioare.

Nu când te purtai ca un înger a ales Dumnezeu să-şi reverse dragostea peste tine. Nu fiindcă erai foarte merituos ţi-a oferit El harul Său. „Dar Dumnezeu îşi arata dragostea faţă de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi" (Romani 5: 8).

El este modelul tău. Este Cel pe care trebuie să-L imiţi în maniera de a iubi. Cu toate că nu te calificai deloc pentru a primi dragostea Sa, El totuşi te-a iubit. El a plătit preţul.

Nu tot ceea ce-şi doreşte partenerul taude viaţa are un preţ exorbitant. Nu tot, ceea ce-şi doreşte soţul sau sotia ta poate fi cumpărat cu bani. S-ar putea ca sotia ta să vrea mai mult din timpul tău. S-ar putea să aibă nevoie de atenţia ta. S-ar putea să-şi dorească să fie tratata ca o doamnă, să ştie că soţul ei o considera cea mai mare comoară a sa. S-ar putea ca tot ce-şi doreşte sotia este să vadă în ochii soţului ei o dragoste care alege să-i rămână

alături, indiferent de circumstanţe.

S-ar putea ca soţul tău să-şi dorească respectul tău. S-ar putea să aibă nevoie de recunoaştere din partea ta în calitate de cap al familiei în faţa copiilor voştri. S-ar putea să vrea doar sati strângi braţele în jurul lui şi să-l surprinzi cu un sărut lung şi cu un bilet de dragoste când nu e nici ziua lui, nici vreo aniversare care să le justifice. S-ar putea să aibă nevoie să ştie că tu încă îl mai consideri puternic şi atrăgător, aşa cum era odată.

Visele şi dorinţele vin în tot felul de forme şi de diferite proporţii. Dar dragostea le observa cu atenţie pe fiecare.

— Dragostea te cheamă sa asculţi ceea ce spune şi ceea ce spera soţulsau sotia ta.

— Dragostea te cheamă să-ţi aminteşti de lucrurile unice din relaţia voastră, plăcerile şi bucuriile care îl fac pe celălalt să zâmbească.

— Dragostea te cheamă sa dai, atunci când ţi-ar fi mult mai comod să aştepţi.

— Şi dragostea te cheamă sa visezi cu ochii deschişi la aceste oportunităţi, atât de des încât dorinţele soţului sau sotiei tale să devină şi dorinţele tale.

Noi te provocam să gândeşti în termeni ce-ţi potcoplesi partenerul de căsătorie cu dragostea. Să-l iei prin surprindere, să-i depăşeşti toate aşteptările cu bunătatea ta. S-ar putea să necesite un sacrificiu financiar, sau nu, dar trebuie să reflecte o inimă gata să exprime pe sine cu extravaganta.

Ce îşi doreşte foarte, foarte mult soţul sau sotia ta?

Este timpul să faci ca răspunsul la acesta întrebare să devină realitate.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

ÎNTREABĂ-TE CE ŞI-AR DORI SOŢUL SAU SOTIA TA FOARTE MULT, DACĂ AR FI

POSIBIL

SA OBŢINĂ ACEL LUCRU. ADU-L ÎNAINTEA DOMNULUI PRIN RUGĂCIUNE ŞI ÎNCEPE SA SCHIŢEZI UN PLAN DE ÎMPLINIRE A UNORA (DACĂ NU A TUTUROR)

DIN DORINŢELE SOŢULUI SAU SOTIE TALE, LA NIVELUL CEL MAI ÎNALT POSIBIL.

Bifează aici and ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce anume te-a făcut să opui rezistenta împlinirii nevoilor partenerului tău până acum? Cum s-ar schimba relaţia voastră dacă soţul sau totia ta ar şti ca visurile sale sunt o prioritate pentru tine? Ce dorinţe încerci să-i împlineşti?

Şi Dumnezeu poate să vă umple cu orice har. (2 Corinteni 9: 8)

ZIUA 39

Dragostea dăinuieşte

Dragostea nu va pieri niciodată. – 1 Corinteni 13: 8

Dintre toate lucrurile pe care dragostea îndrăzneşte să le facă, acesta este suprem. În ciuda ameninţărilor, ea continua să-l caute pe celălalt. În ciuda provocărilor, ea continua să meargă înainte. În ciuda abuzurilor şi a respingerii, ea refuza să se dea bătută.

Dragostea nu piere niciodată.

De multe ori, atunci când o relaţie de căsătorie se afla în criza, cel care vrea să remedieze situaţia va merge la celălalt şi îi va declara, în termeni foarte clari, ca indiferent ce s-a întâmplat în trecut, el sau ea îşi ţine angajamentul fata de căsătoria lor. Celălalt se poate bizui pe dragostea sa că va ţine. Este o promisiune. Dar pentru ca în acel moment nu acestea sunt cuvintele pe care vrea să le audă, celălalt soţ îşi păstrează poziţia. El sau ea doreşte în continuare să încheie acel mariaj. Nu prea vede

cum o vor scoate la capăt pe termen lung cu această căsătorie. Şi nici măcar nu-i mai pasa de-acum.

Iar cel care tocmai şi-a pus inima pe tava, renunţând la orgoliul său, nu poate suporta respingerea. Ca atare, îşi retrage declaraţia: „În regulă. Dacă aşa vrei tu să fie, aşa va fi”.

Dar dacă dragostea este adevărată, nu descreşte când nu este primită aşa cum şi-ar fi dorit. Dacă dragostei i se poate porunci să înceteze să iubească, atunci nu este cu adevărat dragoste. Dragostea care vine de la Dumnezeu este fără sfârşit şi de nestăvilit. Chiar dacă obiectul afecţiunii sale nu este dispus să o primească, ea continua totuşi să se dăruiască.

Dragostea nu piere niciodată.

Niciodată.

Aşa este dragostea lui Iisus. Ucenicii Săi erau catse poate de imprevizibili. După ultima lor cina împreună, de Pasti, când Iisus le-a spus ca îl vor părăsi cu toţii în curând, înainte chiar de zorii dimineţii, Petru I-a declarat: „Chiar dacă toţi ar găsi în Tine o pricina de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricina de poticnire... Chiar dacar trebui să mor cu Tine, tot nu ma voi lepăda de Tine” (Matei 26: 33, 35). Şi toţi ceilalţi ucenici au rostit, ca un ecou, aceeaşi promisiune.

Numai ca, mai târziu în acea noapte, cercul intim de ucenici ai lui Iisus – Petru, Iacov şi Ioan – au dormit în timp ce Iisus agoniza în grădina Ghetimani. Pe când Iisus mergea să fie răstignit, Petru s-a lepădat de El de trei ori, afara în curte. Darchiar în acel moment, Iisus „S-a întors şi S-a uitat ţinta” la el (Luca 22: 61). Oamenii Lui L-au abandonat – din nou – la numai câteva ore de când îşi rostiseră sus şi tare promisiunile. Şi totuşi, nu a încetat niciodată să-i iubească, fiindcă El şi dragostea Sa rămân la fel „azi, ieri şi în veci” (Evrei 13: 8).

Chiar după ce vei fi făcut tot ce ţi-a stat în putere ca să te supui Domnului, s-ar putea ca soţul sau sotia ta să-şi mai dorească încă sa te părăsească şi să plece – aşa cum au făcut şi ucenicii cu Iisus. Dacă totuşi căsnicia ta eşuează, dacă partenerul tău pleacă, despărţirea voastră sa nu se producă din cauză că tu te-ai dat bătut şi ai renunţat să-l mai iubeşti.

Dragostea nu piere niciodată.

Între „roadele Duhului" enumerate în Galateni 5, prima dintre ele este dragostea. Şi dat fiind ca sursa ei este Duhul Sfânt, Cel neschimbător – dragostea pe care El o produce în tine este, de asemenea, neschimbătoare. Se bazează pe voia lui Dumnezeu, pe chemarea lui dumnezeu şi pe Cuvântul lui Dumnezeu – toate neschimbătoare. Biblia le declara „irevocabile" (Romani 11: 29). „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece" (Luca 21: 33).

Cu doar câteva zile în urma ai fost provocat în acest voiaj al dragostei să-ţi întemeiezi căsnicia pe Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru ca atunci când toate celelalte pier, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în picioare. Pe parcurs, ai fost provocat, de asemenea, să fii răbdător, să nu fii egoist, să te sacrifici pentru a împlini nevoile partenerului tău.

Acestea nu sunt doar nişte idei bune, independente una de cealaltă. Fiecare trăsătură a dragostei subliniata în această carte se bazează pe dragostea lui Dumnezeu, aşa cum af ost ea surprinsă şi exprimata în Cuvântul lui Dumnezeu – Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu. Nicio circumstanţă şi nicio provocare, oricât de grele ar fi ele, n-ar putea vreodată să pună o dată de expirare pe El sau pe dragostea Sa. De aceea, dragostea ta – făcută din aceeaşi esenţă – poarta aceleaşi trăsături neschimbătoare.

Dragostea nu piere niciodată.

Aşadar, astăzi provocarea ta este să exprimi aceasta

dragoste neschimbătoare în cele mai puternice şi mai personale cuvinte pe care le poţi găsi. Iată şansa ta să declari ca, indiferent câte imperfecţiuni exista – atât în tine, cât şi în soţul sau sotia tadragostea ta este mai mare decât ele. Nu contează ce ţi-a făcut sau de câte ori ţi-a făcut un anumit lucru, tu alegi să-ţi iubeşti soţul sau sotia, în pofida tuturor. Chiar dacă de-a lungul anilor ai fost de departe schimbător şi capricios în modul în care ţi-ai tratat partenerul, zilele în care ai fost inconsecvent în dragostea ta au luat sfârşit. Accdepţi acest bărbat unic sau aceasta femeie unica ca pe darul special de la Dumnezeu pentru tine şi îi promiţi din nou că-l/o vei iubi până la moarte.

Spune-i partenerului tău: „Chiar dacă nu-ţi place ce citeşti – chiar dacă nu-ţi place de mine – eu aleg să te iubesc oricum. Pentru totdeauna.

Fiindcă dragostea nu piere niciodată.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

PETRECE TIMP ÎN RUGĂCIUNE, APOI SCRIE O SCRISOARE ÎN CARE SĂ-ŢI EXPRIMI ANGAJAMENTUL FATA DE SOŢUL SAU SOTIA

TA.

SPUNE-I ŞI DE CE TE DEDICI ACESTEI

CĂSĂTORII

PÂNĂ LA MOARTE ŞI CA SCOPUL TĂU ESTE SĂ-L/O IUBEŞTI CU ORICE PREŢ. APOI LĂSĂ SCRISOAREA UNDEVA UNDE SA O POATĂ GĂSI PARTENERUL TĂU.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ezitări ai avut în scrierea acestei scrisori? Cum te atepţi să reacţioneze soţul sau sotia ta la aceasta scrisoare? Cum te-a ajutat Dumnezeu să o scrii şi ce ai învăţat despre tine însuţi prin acest proces?

El Îşi găseşte plăcerea în dragostea neschimbătoare! (Mica 7: 18 NASB)

ZIUA 40

Dragostea este un legământ

Încotro vei merge tu voi merge şi eu, unde vei locui tu, voi locui şi eu; poporul tău va fi poporul meu şi Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.

— Rut 1: 16

Felicitări! Ai ajuns la sfârşitul Provocării dragostei – al cărţii, cel puţin. Căci experienţe şi provocarea de a-ţi iubi partenerul de căsătorie este ceva care nu ajunge niciodată la sfârşit. Tine toată viaţa ta.

Cartea se termina la Ziua 40. Dar cine spune ca provocarea ta trebuie să se încheie aici? Pe măsură ce îţi imaginezi cum va arata căsnicia ta de acum înainte, noi te provocam să o consideri un legământ, nu un contract. Aceste două cuvinte par asemănătoare în înţeles şi în intenţii, dar în realitate sunt foarte diferite. A vedea căsătoria ca pe un contract este ca şi cum i-ai spune soţului sau sotiei tale: „Te iau pentru mine şi vom edea noi dacă o scoatem la capăt sau nu”. Dar conştientizarea faptului că este vorba despre un legământ schimba lucrurile şi te face să spui: „Ma dăruiesc ţie şi mă dedic fata de căsătoria noastră toată viaţa mea”.

Sunt multe alte diferenţe între legăminte şi contracte. Un contract este, de regulă, un acord scris din suspiciune şi neîncredere, subliniind condiţiile şi consecinţele încălcării lui de către fiecare dintre parţi. Un legământ este un angajament verbal bazat pe încredere, prin care îl asiguri pe celălalt ca promisiunea ta este necondiţionată sivalabila pentru toată viaţa. Este rostit înaintea lui Dumnezeu, din dragoste fata de celălalt.

Un contract urmăreşte propriile interese şi are un caracter limitat de obligativitate. Stabileşte date limita în care trebuie împlinite sau realizate anumite sarcini. Un legământ este în beneficiul celuilalt şi vine însoţit de o

răspundere nelimitata. Nu are o dată de expirare. Durează „pana când moartea ne va despărţi”. Un contract poate fi anulat, dacă ambele părţi îşi dau consimţământul. Un legământ este menit să fie indestructibil.

Biblia conţine câteva legăminte majore, care fac parte din istoria poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut un legământ cu Noi, promiţând ca niciodată nu va mai distruge toate fiinţele pământului printr-un potop (Geneza 9: 12 – 17). A făcut apoi un legământ cu Avraam, promiţându-i ca o întreagă naţiune de descendenţi se va naşte pe linia familiei lui (Geneza 17: 1 – 8). A făcut apoi un legământ cu Moise, declarând ca poporul lui Israel va aparţine pentru totdeauna lui Dumnezeu (Exodul 19: 3 – 6). A făcut apoi un legământ cu David, promiţându-i ca întotdeauna un conducător va sta pe scaunul lui de domnie (2 Samuel 7: 7 – 16). În cele din urmă, El a făcut un legământ nou prin sângele lui Iisus Hristos, stabilind astfel o moştenire „nestricăcioasă şi neîntinată” prin care cei ce cred în El vor avea păcatele iertate şi viaţa veşnică (Evrei 9: 15). Niciodată, nici măcar o singură dată, n-a încălcat Dumnezeu vreunul dintre aceste legăminte.

Şi apoi, mai este căsătoria – cel mai puternic legământ dintre doi oameni pe acest pământ, promisiunea unui bărbat faţă de o femeie de a întemeia între ei o dragoste necondiţionată şi care durează toată viaţa. Încasatorie, verighetele voastre reprezintă jurmaintele pe care vi le-aţi făcut – nu simple angajamente pe care aţi sperat ca le veţi respecta, ci promisiuni premeditate, rostite în public, la carec eilalţi au fost martori.

După cum ai citit de nenumărate ori în aceste pagini, a respecta un legământ nu este ceva ce poţi face prin propriile forţe. Exista un motiv întemeiat pentru care Dumnezeu a fost Cel care a iniţiat legămintele cu poporul Său. Numai El este capabil să se ridice la înălţimea

propriilor promisiuni. Numai El este capabil să-i ierte pe cei cu care a făcut legământ atunci când aceştia nu reuşesc să-şi facă partea. Dar Duhul lui Dumnezeu este în tine prin credinţa în Fiul lui Dumnezeu şi harul Sau a fost revărsat asupra ta când ai fost mântuit. Ceea ce înseamnă ca tu poţi acum să-ţi exerciţi rolul asumat prin legământ, în ciuda tuturor obstacolelor care ar putea să-ţi testeze credincioşia fata de el.

Păstrarea legământului poate deveni din ce în ce mai descurajator, pe zi ce trece, mai ales dacă partenerul tău de viaţă nu are dispoziţia de a primi dragostea ta în momentul de faţă. Dar căsătoria nu este un contract cu clauze de anulare şi nici nu formează excepţii. Căsătoria este un legământ menit să rateze orice cale de evadare sau de retragere a celor doi. Nu-i nimic pe lumea asta care să aibă dreptul să despartă ceea ce Dumnezeu a unit. Dragostea ta se bazează pe legământ.

La sutede ani după ce profetul Maleahi a consemnat aceste cuvinte, oamenii încă se mai întreabă, din când în când, de ce oare îşi retrage Dumnezeu mana şi binecuvântarea de peste casele şi căsniciile lor. „Şi dacă întrebaţi: „De ce?”… Pentru ca Domnul a fost martor între tine şi nevasta din tinereţea ta, căreia acum nu-i eşti credincios, măcar că este tovarăşa şi nevasta cu care ai încheiat un legământ!… Căci Eu urăsc despărţirea în căsătorie – zice Domnul, Dumnezeul lui Israel – şi pe cel ce îşi acoperă haina cu silnicie – zice Domnul oştirilor. De aceea, luaţi seama în mintea voastră, şi nu fiţi necredincioşi!” (Maleahi 2: 14, 16).

Fiecare căsătorie este chemata să fie o imagine pământească a legământului ceresc dintre Dumnezeu şi Biserica Sa. Ea trebuie să dezvăluie lumii gloria şi frumuseţea dragostei necondiţionate a lui Dumnezeu faţade noi. Iisus a spus: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa

v-am iubit şi Eu pe voi. Rămâneţi în dragostea Mea” (Ioan 15: 9). Aşa cuvintele Sale să te inspire să fii un canal al dragostei lui Dumnezeu către soţul sau sotia ta.

Acum este timpul. Bărbat sau femeie a lui Dumnezeu, să-ţi reînnoieşti legământul de dragoste cu toată sinceritatea şi lepădarea de sine. Dragostea este o comoara mult prea sfânta ca să fie schimbată pe o alta şi o legătură mult prea puternica ca să fie încălcată fără consecinţe grave. Leagă-ţi din nou dragostea de aceasta persoana pe care ţi-a dat-o Dumnezeu ca să o preţuieşti, să o încurajezi şi să o onorezi în toate.

Viaţa voastră împreună îţi sta înainte. Îndrăzneşte să o apuci strâns şi să nu-i mai dai drumul niciodată.

Te provocam la aceasta.

PROVOCAREA DE ASTĂZI

REÎNNOIŢI-VĂ JURĂMINTELE DE CĂSĂTORIE ŞI PUNEŢI-LE UNDEVA ÎN CASĂ. DACĂ

AVEŢI

POSIBILITATEA, FACEŢI ARANJAMENTELE NECESARE CA SA VA REÎNNOIŢI OFICIAL

JURĂMINTELE, ÎN FAŢA UNUI PASTOR ŞI A FAMILIILOR VOASTRE. FACEŢI DIN TOATE ACESTEA O MĂRTURIE VIE A VALORII PE CARE O ARE CĂSĂTORIA VOASTRĂ ÎN OCHII LUI DUMNEZEU ŞI A ONOAREI CARE VI S-A

FĂCUT

DE A FI UNA UNUL CU CELĂLALT.

Bifează aici când ai reuşit să răspunzi provocării de astăzi.

Ce ţi-a descoperit Dumnezeu pe parcursul acestei Provocări a dragostei? În ce fel ti s-a schimbat viziunea asupra căsătoriei? Cât de mult te dedici lui Dumnezeu şi soţului sau sotiei tale? Cu cine ai putea împărtăşi despre acest proces, ca o mărturie?

El Îşi aduce aminte totdeauna de legământul Lui. (Psalmul 105: 8)

ANEXE

ANEXA I

Zăvoarele şi cheile rugăciunii eficiente

Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

ZĂVOARELE: 10 LUCRURI CARE BLOCHEAZĂ RUGĂCIUNEA

— Lacov 5: 16

1. Să te rogi fără să-L cunoşti pe Dumnezeu prin Iisus Hristos Ioan 14: 6 – Iisus a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.

2. Să te rogi dintr-o inima nepocaita: Psalmul 66: 18 – 19 – „Dacă aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul. Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele”.

3. Să te rogi de faţadă: Matei 6: 5 – „Când vă rugaţi, să nu fiţi ca făţarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi şi la colţurile uliţelor, pentru ca să fie văzuţi de oameni. Adevărat vă spun ca şi-au luat răsplata”.

4. Să te rogi repetând aceleaşi cuvinte sau rostind cuvinte golite de conţinut: Matei 6: 7 – 8 – „Când vă rugaţi, să nu bolborosiţi aceleaşi vorbe, ca păgânii, cărora li se pare ca dacă spun o mulţime de vorbe vor fi ascultaţi. Să nu vă asemănaţi cu ei; căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă, mai înainte ca să-l cereţi voi”.

5. Rugăciunile nerostite: Iacov 4: 2 – „Voi poftiţi, şi nu aveţi; ucideţi, pizmuiţi, şi nu izbutiţi să căpătaţi; vă certaţi şi vă luptaţi; şi nu aveţi, pentru ca nu cereţi”.

6. Să te rogi cu inima aprinsa de pofte: Iacov 4: 3 – „Sau cereţi şi nu căpătaţi, pentru ca cereţi rău, cu gând să risipiţi în plăcerile voastre”.

7. Să te rogi atunci când te porţi rău cu soţul sau

sotia ta: 1 Petru 3: 7 – „Bărbaţilor, purtaţi-vă şi voi, la rândul vostru, cu înţepepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moşteni impresiuna cu voi harul vieţii, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre”.

8. Să te rogi atunci când îi ignori pe cei săraci: Proverbe 21: 13 – „Cine îşi astupa urechea la strigătul săracului, nici el nu va căpăta răspuns când va striga”.

9. Să te rogi atunci când în inima ta porţi amărăciune fata de cineva: Marcu 11: 25 – 26 – „Şi, când staţi în picioare de vă rugaţi, să iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, pentru ca şi Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greşelile voastre. Dar dacă nu iertaţi, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greşelile voastre”.

10. Să te rogi cu inima lipsită de credinţă: Iacov 1: 6 – 8 – „Dar s-o ceară cu credinţă, fără să se îndoiască deloc: pentru ca cine se îndoieşte, seamănă cu valul marii, tulburat şi împins de vânt încoace şi încolo. Un astfel de om să nu se aştepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât şi nestatornic în toate căile sale”.

CHEILE: 10 LUCRURI CARE FAC RUGĂCIUNEA EFlll ENTA

1. Să te rogi, cerând, căutând şi bătând: Matei 7: 7 – 8, 11 – „Cereţi, şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi, şi vi se va deschide. Căci oricine cere, căpăta; cine caută, caseste; şi celui ce bate, i se deschide... Deci, dacă voi, care sunteţi rai, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

2. Să te rogi în taina: Matei 6: 6 – „Ci tu, când te rogi, intra în odăiţa ta, încuie-ţi uşa şi roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; Şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti”.

3. Să te rogi după voia lui Dumnezeu: 1 Ioan 5: 14 –

„Îndrăzneala pe care o avem la El este ca dacă cerem ceva după voia lui, ne asculta”.

4. Să te rogi cu credinţa: Marcu 11: 24 – „De aceea vă spun ca orice lucru veţi cere când vă rugaţi, să credeţi că l-aţi şi primit, şi-l veţi avea.

5. Să te rogi în Numele lui Iisus Hristos: Ioan 14: 13 – 14 – „… şi orice veţi cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să vie proslăvit în Fiul. Dacă veţi cere ceva în Numele Meu, voi face”.

6. Să te rogi împreună cu alţi credincioşi: Matei 18: 19 – 20 – „Va mai spun iarăşi ca dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunaţi în Numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor”.

7. Să te rogi când posteşti: Faptele Apostolilor 14: 23 – „Au rânduit prezbiteri în fiecare biserica, şi după ce s-au rugat şi au postit, i-au încredinţat în mâna Domnului, inc are crezuseră”.

8. Să te rogi trăind în ascultare: 1 Ioan 3: 21 – 22 – „Preaiubiţilor, dacă nu ne osândeşte inima noastră, avem îndrăzneala la Dumnezeu. Şi orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă pazzim poruncile lu’ şi facem ce este plăcut înaintea Lui”.

9. Să te rogi rămânând în Hristos şi în Cuvântul Sau: Ioan 15: 7 – „Dacă rămâneţi în Mine şi dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da”.

10. Să te rogi găsindu-ţi plăcerea în Domnul: Psalmul 37: 4 – „Domnul să-ţi fie desfătarea şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima”.

UN SUMAR AL ZĂVOARELOR ŞI CHEILOR RUGĂCIUNII

1. Trebuie să fii într-o relaţie corecta cu Dumnezeu.
2. Trebuie să ai relaţii corecte cu ceilalţi oameni.
3. Trebuie să ai o inimă bună.

ANEXA ÎI 20 De întrebări pentru soţul sau sotia ta

La o „întâlnire" în oraş sau pe parcursul unei discuţii intime, încearcă să te foloseşti de întrebările de mai jos pentru ca să afli mai multe despre inima soţului sau sotiei tale. Poate ca subiectele vor ridica şi alte întrebări pe care vei vrea să le explorezi, dar cultiva o atmosferă *degajată şi focalizaţi-vă pe aspectele pozitive. Asculta mai mult* şi *vorbeşte mai puţin*.

ÎN PLAN PERSONAL

— Care este cea mai mare speranţă a ta sau cel mai măreţ vis?

— Ce îţi place cel mai mult la viaţa ta de acm?

— Ce nu îţi place la viaţa ta de acum?

— Care ar fi slujba de vis, dacă ai putea s-o practici şi să fi plătit pentru ea?

— Care sunt lucrurile pe care ţi-ai dorit întotdeauna să le faci, dar încă n-ai avut ocazia?

— Care ar fi trei lucruri pe care ţi-ar plăcea să le faci pana anul viitor?

— Alături de cine te simţi în largul tău? De ce?

— Dacă ai putea lua prânzul cu oricine pe lumea asta, pe cine ai alege şi de ce?

— Când te-ai simţit ultima data plin (a) de bucurie?

— Dacă ar fi să dăruieşti cui va un milion de dolari, cui i-ai da?

ÎN PLAN CONJUGAL

— Spune-mi trei lucruri pe care le fac şi pe care tu le apreciezi poate mult.

— Spune-mi trei lucruri pe care le fac şi care pe tine te enervează la culme.

— Care au fost acţiunile mele de până acum care te-au făcut să te simţi iubit (a)?

— care sunt faptele mele care te face să te simţi neapreciat (a)?

— Arată-mi trei aspecte în care ai vrea să ma schimb.

— Care din următoarele lucruri te-ar face cel mai mult să te simţi iubit (a)?

Să-ţi mângâi corpul şi să-ţi fac masaj timp de o oră.

Să vorbeşti o oră întreagă despre subiectul tău preferat

Să primeşti ajutor la treburile casei într-o după-amiază

Să primeşte un cadou deosebit.

Să fii încurajat (a) şi să auzi cât de apreciat (a) eşti.

— Dacă ar fi să poţi şterge o faptă ca şi cum nu s-ar fi întâmplat niciodată, care ar fi aceea?

— În plan conjugal, care este următoarea decizie majora pe care consideri ca Dumnezeu ar vrea să o luăm împreună?

— Cum îţi doreşti să fie viaţa ta peste cinci ani de acum înainte?

— Ce cuvinte ţi-ar plăcea să auzi mai des din gura mea?

Încurajează şi asculta cu atenţie. Nu lăsa această discuţie să se transforme într-o cearta sau într-un timp în care să arunci acuzaţii şi critici la adresa celuilalt. Dedica acest timp partenerului tău şi lasă-l să se exprime.

ANEXA III

Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa mea

Fie ca aceasta proclamaţie să te ajute să abordezi corect Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este sfântă, infailibila şi are autoritate absoluta.

(Proverbe 30: 5 – 6, Ioan 17: 17, Psalmul 119: 89)

Biblia îmi este de folos pentru a primi învăţătura, mustrare, îndrumare şi pentru a ma călăuzi în neprihănire. (2 Timotei 3: 16)

Biblia ma maturizează şi mă echipează ca să fiu pregătit pentru orice fapta bună. (2 Timotei 3: 17)

Biblia este o candelă pentru picioarele mele şi o lumina pe cărarea mea. (Psalmul 119: 105)

Biblia ma face mai înţelept decât duşmanii mei. (Psalmul 119: 97 – 100)

Biblia îmi da stabilitate în vremurile furtunoase ale vieţii mele. (Matei 7: 2427)

Dacă cred în adevărul Bibliei, voi găsi libertatea. (Ioan 8: 32)

Dacă păstrez cuvintele Bibliei în inima mea, voi fi protejat în ispite. (Psalmul 119: 11)

Dacă sunt perseverent în Cuvântul lui Dumnezeu, voi deveni un ucenic adevărat. (Ioan 8: 31)

Dacă meditez la Cuvântul Lui Dumnezeu, voi avea izbândă în toate lucrările. (Iosua 1: 8)

Dacă respect cuvântul lui Dumnezeu, voi fi răsplătit şi dragostea mea se va desăvârşi. (Psalmul 19: 7 – 11, 1 Ioan 2: 5)

Biblia este cuvântul lui Dumnezeu, viu, plin de putere şi de discernământ. (Evrei 4: 12)

Biblia este Sabia Duhului. (Efeseni 6: 17)

Cuvântul Lui Dumnezeu este indestructibil şi dăinuieşte în veci în ceruri. (Psalmul 119: 89)

Cuvântul lui Dumnezeu este absolut adevărat, fără nicio umbra de greşeală. (Ioan 17: 17, Tit 1: 2)

Cuvântul Lui Dumnezeu este absolut adevărat în ce-L priveşte pe Dumnezeu. (Romani 3: 4, romai 16: 25, 27, Coloseni 1)

Cuvântul lui Dumnezeu este absolut adevărat în ce priveşte păcatul. (Romani 3: 23)

Cuvântul lui Dumnezeu este absolut adevărat în ce priveşte mântuirea (Faptele Apostolilor 4: 12, Romani 10: 9)

Cuvântul lui Dumnezeu este absolut adevărat în ce priveşte raiul şi iadul. (Apocalipsa 21: 8, Psalmul 119: 89)

ANEXA IV

Călăuzeşte-ţi inima CE ESTE INIMA?

Identitatea ta. Inima ta este cea mai importantă parte din cineesti tu. Este centru fiinţei tale, acolo locuieşte „adevăratul tău eu". „Cum răspunde în apa fata la fata, aşa răspunde inima omului inimii omului" (Proverbe 27: 19). „... El este ca unul care îşi face socotelile în suflet" (Proverbe 23: 7).

Centrul fiinţei tale. Întrucât inima ta fizica este în centrul trupului tău şi pompează sânge dătător de viaţă către fiecare celula vie, cuvântul „inima" a fost folosit vreme de secole pentru a descrie miezul din care izvorăsc toate gândurile, credinţele, valorile, motivele şi convingerile tale.

Cartierul tău general. Inima ta este Pentagonul operaţiunilor tale. Ca urmare, fiecare domeniu al vieţii este influenţat de direcţia inimii tale.

DE CE ESTE GREŞIT SĂ-MI URMEZ INIMA?

Este o nebunie. Lumea spune: „Urmează-ţi inima!" Aceasta este filosofia predicatorilor New Age, a seminariilor de autoperfecţionare şi a romanticelor cântece pop. Datfiind ca suna romantic şi nobil, se vând milioane dediscuri şi cărţi. Problema este ca a-ţi urma inima înseamnă, de obicei, să alergi după orice te face să te simţi bine pe moment, indiferent dacă este sau nu un lucru bun în realitate. Înseamnă să arunci cât colo prudenta şi conştiinţa şi să-ţi împlineşti după „bunul" tău plac toate capriciile şi dorinţele, fără să ţii seama de ceea ce este logic sau înţelept. Biblia spune: „Cine se încrede în inima lui este un nebun, dar cine umbla în înţelepciune va fi mântuit" (Proverbe 28: 26).

Nu este demnă de încredere. Oamenii uita ca

sentimentele şi emoţiile sunt superficiale, capricioase şi nedemne de încredere. Ele fluctuează în funcţie de circumstanţe. Străduindu-se să-şi urmeze inima, oamenii şi-au abandonat slujbele ca să reînvie o trupa jalnica de garaj, şi-au risipit economiile de-o viaţă pe un capriciu la o cursă de cai sau şi-au părăsit partenerul de-o viaţă ca să vâneze un coleg atrăgător de la serviciu care a mai fost căsătorit deja de două ori. Adesea, ceea ce ţi se pare bine în culmile emoţiilor dulceage, ţi se va părea ogreseala amara câţiva ani mai târziu. De asemenea, aceasta filosofie a egoismului este sursa a nenumărate divorţuri. Îi face pe mulţi să se sustragă de la angajamentele de-o viaţă, cu scuza că nu se mai „simt îndrăgostiţi”.

Este corupta. Adevărul este ca inimile noastre sunt profund egoiste şi păcătoase. Biblia spune: „Inima este nespus de înşelătoare şi deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” (Ieremia 17: 9). Iisus a spus” Căci din inima ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtigasurile, mărturiile mincinoase, hulele” (Matei 15: 19). Dacă inimile noastre nu sunt schimbate de Dumnezeu cu adevărat, elevor continua sa aleagă ce este greşit.

AS PUTEA SĂ-MI URMEZ VREODATĂ INIMA?

Regele Solomon a spus: „Inima înţeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la stânga lui” (Eclesiastul 10: 2). La fel cum inima ta te poate îndruma spre ura, pofta şi violenta, inima ta, la rândul ei, poate să fie condusa de dragoste, adevăr şi bunătate. Pe măsură ce umbli cu Dumnezeu, El îţi va sădi în inima visele pe care El vrea să le împlinească în viaţa ta. De asemenea, va pune în inima ta acele abilităţi şi priceperea pe care el le va dezvolta spre gloria Sa (Exodul 35: 30 – 35). El îţi va insufla dorinţa de a dărui (2 Corinteni 9: 7) şi de a te închina şi va împlini dorinţele bune ale inimii tale. Biblia spune: „Domnul să-ţi fie desfătarea şi El îţi va da tot ce-ţi

doreşte inima” (Psalmul 37: 4). Dar singura data când poţi să-ţi urmezi cu încredere inima este atunci când ştii ca inima ta este dedicata să-L Slujească pe Dumnezeu şi să-l facă Lui plăcere.

DE CE NU-I DE-AJUNS SĂ-MI URMEZ INIMA?

Întrucât inimile noastre sunt atât de schimbătoare şi atât de nedemne de încredere, Scripturile ne comuncia un mesaj mult mai puternic decât „urmează-ţi inima”. Biblia te învaţă să-ţi conduci inima. Acest lucru înseamnă să-ţi asumi responsabilitatea pentru starea în care se afla şi pentru direcţia în care merge inima ta. Conştientizează ca tu deţii controlul inc e priveşte locul în care să-ţi fie inima. Dumnezeu ţi-a dat puterea să-ţi iei inima de la un lucru şi să ţi-o lipeşti de altceva. Următoarele versete comunica un mesaj despre conducerea inimii:

Proverbe 23: 17 „Să nu-ţi invidieze inima pe cei păcătoşi”.

Proverbe 23: 19 „Îndreaptă-ţi inima pe calea cea dreaptă”.

Proverbe 23: 26 „Fiule, da-mi inima ta, şi să găsească plăcere ochii tai în căile Mele”.

1 Împăraţi 8: 61 „Inima voastră să fie în totul a Domnului Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmaţi legile Lui şi să păziţi poruncile Lui”.

Ioan 14: 27 „Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte”.

Iacov 4: 8 „Curăţiţi-vă inima, oameni cu inima împărţită!” Iacov 5: 8 „Fiţi şi voi îndelung răbdător, întăriţi-vă inimile”.

CUM SĂ-I CONDUC INIMA?

În primul rând, trebuie să înţelegi ca inima ta merge pe urma investiţiilor tale. Lucrurile în care îţi investeşti timpul, energia şi banii îţi vor atrage inima spre ele. Acesta este un adevăr valabil şi înainte să te căsătoreşti.

Pe atunci ca scriaţi scrisori, va cumpăraţi cadouri şi petreceaţi timp îndelungat împreună, iar inimile voastre va ajungeau din urmă. Când ai încetat să mai investeşti atât de mult în relaţia voastră şi ai început să te risipeşti în alte direcţii, inima ta îţi calca pe urme într-acolo. Dacă astăzi nu mai eşti îndrăgostit (a) de soţul sau sotia ta, este foarte posibil să se fi întâmplat din cauză că ieri ai început să mai investeşti în soţul sau sotia ta.

Cercetează-ţi inima. Una dintre cheile succesului în a-ţi conduce inima este să fii în permanenta conştient de locul incare se afla ea. Ştii ce ţi-a „mins" inima chiar acum? Îţi pot Ida seama după locurile inc are ţi-ai dăruit timpul în ultima luna, după unde ti s-au dus banii şi după toate cele despre care vorbeşti fără încetare.

Păzeşte-ţi inima. Atunci când inima îţi este ispitita de ceva nesănătos, este responsabilitatea ta să o păzeşti şi să alungi ispita. Biblia spune „Pazesteti inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii" (Proverbe 4: 23). Nu-ţi lasă inima sa pună mai multă valoare pe bani sau pe slujba decât pe familia ta. Nu-ţi lasă inima sa se aprindă de pofta după frumuseţea unei femei (Proverbe 6: 25). Biblia spune: „Când cresc bogăţiile, nu va lipiţi inima de ele" (Psalmul 62: 10).

Orientează-ţi inima. Apostolul Pavel a spus: „Să umblaţi după lucrurile de sus, unde Hristos sta la dreapta lui Dumnezeu" (Coloseni 3: 1). Este timpul să identifici unde ar trebui să fie inima ta şi apoi să alegi să-ţi fixezi inima pe acele lucruri. Poate că spui: „Dar eu nu simt cu adevărat să investesc în căsnicia mea. Mai degrabă as face cutare sau cutare lucru. „Ştiu. Ţi-ai mai fixat o dată inima pe asta în trecut şi acum eşti prin într-o mentalitate de genul „urmează-ţi inima". Dar nu mai trebuie să-ţi laşi sentimentele să te conducă. Pofta înseamnă să-ţi fixezi inima pe ceva rău şi interzis. Tu poţi alege să-ţi dezlipeşti

inima de lucrurile greşite şi să ţi-o lipeşti, în schimb, de ceea ce este bine.

Investeşte-ţi inima. Nu aştepta până când vei avea chem să face ce este bine. Nu aştepta până când te vei simţi din nou îndrăgostit de soţul sau sotia ta ca să investeşti în relaţia vostra. Începe să te reverşi în căsnicia ta şi să-ţi înveste-ţi inima acolo unde ar trebui să fie. Petrece timp împreună cu stoul sau sotia ta. Cumpără-i cadouri. Scrie-i scrisori. Daţi-vă întâlnire în oraş. Cu cât investeşti mai mult cu atât inima ta va preţui mai mult relaţia voastră. Despre asta e vorba, de fapt, în acesta Provocare a dragostei – patruzeci de zile în care să-ţi conduci inima înapoi spre soţul sau sotia ta, în care să înveţi să-ţi iubeşti cu adevărat partenerul de viaţă.